

Driemaandelijks tijdschrift: Zesde jaargang - nr. 1
maart-april-mei 2006

Afgiftekantoor: Aalst 1 - P409123

België - Belgique
P.B.
9300 AALST 1
BC 9585

jazzmozaïek

een brede kijk op jazz in Vlaanderen en de wereld

Frank Vaganée

Eric Legnini

Carlo Nardoza

Diederik Wissels

Festivalnieuws
Jazzmozaïekjes
Clubpaspoort

De jazzkriebels van...
Annie Van Keymeulen

Columns

Jack's Groove

Album Souvenir

Zeldzame Beelden

Swing Streets of New York

De Jazzlezer

Nieuw op CD-DVD

Jazz in België vanaf 1920 (4)

De 5 sites van Sebastiaan De Krom

Muziekmozaïek

Muziektheorie

Vraagpunt

Muziek en Recht

foto: ©/os Knaepen

Frank Vaganée

mm
jazz
muziekmozaïek

Verantwoordelijke uitgever en afzendadres:
Peter Heyndrickx • Wijngaardstraat 5 • 1755 Gooik

www.jazzmozaiek.be

CONCERTGEBOUW

MO ZA RT 06

za 18.03 / 20.00 / Concertzaal scène op scène / € 15

Erik Vermeulen

Op voorstel van het Concertgebouw gaat Erik Vermeulen aan de slag met de muziek van Mozart. Naast improvisaties op variatiethema's laat de jazzpianist zich inspireren door de muziek voor viool en piano die hij als kind thuis hoorde weerklinken. Ook enkele opera-aria's en symfonieën komen om de hoek kijken.

vr 21.04 / 20.00 / Concertzaal / € 13

Het muziek Lod Huis der verborgen muziekjes II

In deze tweede editie van het succesvolle Huis der verborgen muziekjes zijn de ensembles Oxalys, Ialma en Orion opnieuw van de partij. De flamenco wordt uitgevoerd door Amparo Cortés en Mozart blijft een van de uitgangspunten. Aanstekelijk speelplezier van topmuzikanten uit verschillende culturen.

za 22.04 - wo 26.04 / 20.00 / Concertzaal scène op scène / € 10

MOOZ / De wonderjaren

Twaalf jongeren tussen 8 en 23 gaan met Mozart aan de slag. Geen biografie op de scène, wel eigen verhalen over de Grote Verwachtingen, met live-muziek en dans. Over wonderkinderen dus - net als Mozart - en het wonder om nog kind te kunnen zijn.

vr 12.05 / 20.00 / Kamermuziekzaal / € 15

Ernst Reijseger / Simon Nabatov

Ernst Reijseger heeft in de wereld van de geïmproviseerde muziek een prachtige internationale reputatie opgebouwd. Hij won de Boy Edgar Prijs en de prestigieuze Bird Award op het North Sea Jazz Festival. Samen met pianist Simon Nabatov laat hij zich in dit concert inspireren door de jonge Mozart.

vr 02.06 / 20.00 / Concertzaal / € 10 17 21 25

Michel Portal / Georges Pludermacher

Michel Portal en Georges Pludermacher zijn thuis in de wereld van zowel de klassieke muziek als de jazz. Deze twee grote muzikale persoonlijkheden zijn dan ook bij uitstek geschikt om tijdens ons slotweekend ongebreidel te improviseren op muziek van Mozart.

INFO & TICKETS | In&Uit, 't Zand 34, 8000 Brugge
070 22 33 02 | 0900 00600 / www.fnac.be
WWW.CONCERTGEBOUW.BE

subsciënten

mediasponsors

structurele sponsors

voor- woord

LUC DE BAETS

Lenteschoonmaak

Hoofredacteur Jazzmozaïek

Ruim vijf jaren vlogen voorbij sedert het eerste nummer van Jazzmozaïek. Tijd dus om even halt te houden en de troepen te inspecteren. De hoogste tijd ook om de lenteschoonmaak te beginnen en het uit zijn voegen barstende adressenbestand bij te werken en te vervolledigen. Daartoe hebben we echter uw medewerking nodig. Vandaar bijgevoegde antwoordkaart, die we U vragen volledig ingevuld terug te sturen. U kan ze zonder zegel op de post doen. Of uw gegevens mailen. Bovendien hebben we op het secretariaat wat cd's en boeken liggen, die we graag verdelen onder de abonnees die snel reageren.

In dit nummer opnieuw ruime aandacht voor de jazz in Vlaanderen en artiesten van bij ons. Deze keer is de coverstory gewijd aan Frank Vaganée, saxofonist, componist, arrangeur en orkestleider van het Brussels Jazz Orchestra. Onze nieuwe medewerker Frederik Goossens sprak met Frank. Ook pianist Diederik Wissels, al jaren de muzikale gezelschap van David Linx, verdienstelijk componist en uitstekend pedagoog, wordt door Leon Lhoest aan de tand gevoeld, die in de aansluitende muziektheorie één van zijn composities uitvlooit. Dan focussen we nog op twee Belgen met Italiaanse roots, Eric Legnini en Carlo Nardoza.

De columns krijgen een fris kleedje en nieuw bloed in de persoon van de Nederlander Mischa Andriessen. "Swing Streets" van onze correspondent in New York, Paul Blair haakt zich voortaan vast aan een opvallende muzikant van de jazzscene in The Big Apple. Nieuw is ook de Jazzlezer, waar

een belezener man als Bert Vuijsje grasduint in de jazzliteratuur. Natuurlijk prikkelen ook opnieuw Marc Van den Hoof (Album Souvenir) en Jack van Poll (Jack's Groove) onze nieuwsgierigheid met hun bijdragen.

In "Nieuw op cd" zijn een flink pak cd's en dvd's besproken, een selectie uit het betere werk, dat de afgelopen weken in de bus van Jazzmozaïek is gevallen.

Graag verwijst ik naar onze servicerubrieken "Muziek en Recht" en "Vraagpunt", waar heel wat muzikanten en organisatoren hun voordeel mee kunnen doen. Vragen over deze materie kunt U altijd richten aan redactie.jazzmozaiek@skynet.be.

mm
muziekmozaïek

Jazzmozaïek

Jazzmozaïek is het gratis driemaandelijks magazine uitgegeven door de vzw Muziekmozaïek met de steun van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Het motto is "een brede kijk op de jazz in Vlaanderen en de wereld".

Secretariaat (abonnements en administratie):

Muziekmozaïek vzw, Wijngaardstraat 5,
B-1755 Gooik, tel. 02-532 38 90, fax 02-452 34 94,
e-mail: info@muzmoz.be.

Op het web: www.muziekmozaiek.be of
www.jazzmozaiek.be

Redactie:

Jazzmozaïek, Bruggestraat 105, 8755 Ruiselede,
e-mail: redactie.jazzmozaiek@skynet.be.

- Samenstelling en hoofdredactie: Luc De Baets
- Eindredactie: Bernard Lefèvre
- Medewerkers: Mischa Andriessen, Paul W. Blair (USA correspondent), Bart Cornand, Peter De Backer, Dirk De Gezelle, Christine De Keersmaeker, Arne Depoorter, Frederik Goossens, Leon Lhoest, Albert Michiels, Brecht Ranschaert, Jeroen Revalk, Jempi Samyn, Sim Simons, Marc Van den Hoof, Jack van Poll, Marinus Vromans, Bert Vuijsje.
- Fotografie: Jos L. Knaepen
- Redactiesecretariaat: Vincent De Laat
- Grafisch ontwerp: Brigid Sullivan

Jazzmozaïek graag in de brievenbus?

Stuur je adres naar het secretariaat (zie hoger). U ontvangt ons magazine gratis in de bus. Voor adressen in het buitenland wordt een vergoeding voor de verzendingskosten gevraagd. Contacteer het secretariaat!

Inhoud

blz

Voorwoord	.....	3
Frank Vaganée:	<i>"Bigband is een wezenlijk onderdeel van het jazzmuzikant zijn"</i> (Frederik Goossens).....	4
Focus Eric Legnini:	<i>De 'soul' van Eric Legnini (Jempi Samyn)</i>	8
Carlo Nardoza:	<i>"Je kunt je afkomst niet verloochenen"</i> (Bart Cornand).....	10
Podium	<i>Blue Note Records Festival 2006 (Luc De Baets)</i>	11
	<i>JazzLab Series (Ilka Stevens)</i>	12
Festivalmozaïekjes/Jazzmozaïekjes	.....	13
Clubpaspoort:	<i>Lokerse Jazzklub en Opatuur</i>	15
Muziektoerisme	.....	16
De fotopagina van Jos L. Knaepen:	<i>Bobby McFerrin/Chick Corea</i>	17
De Jazzkriebels van...	<i>Annie Van Keymeulen (Bernard Lefèvre)</i>	18
Columns	<i>Jack's Groove: "I remember Red" (Jack Van Poll)</i>	20
	<i>Album Souvenir: Esquire's Jazz Book 1944 (Marc Van den Hoof)</i>	21
	<i>Zeldzame beelden (Mischa Andriessen)</i>	22
	<i>Swing Streets of New York (Paul W. Blair)</i>	23
De Jazzlezer	<i>Chasin' the Bird (Bert Vuijsje)</i>	24
Nieuw op CD-DVD	.....	25
Jazzhistorie (4)	<i>De Belgische jazzpionier Jean Omer (Albert Michiels)</i>	36
Diederik Wissels:	<i>Een caleidoscopisch jazzmusicus (Leon Lhoest)</i>	38
Muziektheorie	<i>Bandarkâh (Leon Lhoest)</i>	40
Boeken	<i>Practising without Problems</i>	40
Vraagpunt éQué?	<i>Eigen muziekopnames (Arne De Poorter)</i>	41
De 5 sites van...	<i>Sebastiaan De Krom (Brecht Ranschaert)</i>	41
Muziek en Recht	<i>Eigen muziek verkopen via Internet (Marinus Vromans)</i>	42
Muziekmozaïek	.....	43
Laatste Noot	.....	46

Frank Vaganée:

“Bigband is een wezenlijk onderdeel van het jazzmuzikant zijn”

Op 19 maart is rietspeler, orkestleider, componist en arrangeur **Frank Vaganée** 40 geworden. Een belangrijke dag in het leven, waarop men terug kijkt naar wat voorbij is en vooruit blikkt naar wat nog komen moet. Tijd dus voor een uitgebreid interview met **een van de voortrekkers van de jazz** in Vlaanderen.

Frederik Goossens

Zijn naam is onlosmakelijk verbonden met het **Brussels Jazz Orchestra**, dat nu naast de grote drie (**Toots Thielemans, Philip Catherine, Bert Joris**) zijn definitieve plaats in de Belgische jazz heeft verworven. Het orkest heeft nu welhaast de ideale, uitgebalanceerde bezetting met het kruim van onze jazz- en sessiemuzikanten, waarmee ze ook gensters slaat in het buitenland. Voor meer zie www.brusselsjazzorchestra.com. Onze nieuwe medewerker Frederik Goossens ging met Frank babbelen over verleden en toekomst.

Waar is het allemaal begonnen?

Vaganée: "Ik ben een geboren en getogen Mechelaar. Mijn ouders hadden er een slagerij. Toen ik een jaar of zeven was, kwamen leden van de plaatselijke fanfare vragen of hun drie zoons geen zin hadden om mee te komen spelen."

Je komt dus niet uit een muzikale familie?

Vaganée: "Ik heb wel wat neven en nichten die piano spelen en bij ons stond altijd de radio aan. Er was dus wel interesse voor muziek, maar spelen heb ik pas geleerd in de harmonie. Eerst de tenorsaxofoon, maar als zevenjarige kon ik niet tot bij die onderste kleppen. Dus werd het de alt-saxofoon. Mijn broers en ik zijn dan naar de muziekschool in Mechelen getrokken om er klassiek saxofoon te studeren. Rond die tijd speelde ik ook bij een harmonie uit Muizen, 'De Mannen van Goede Wil', die onder de leiding stond van de pianist **René Jonckheere**. Hij had ook een bigband, de **Keyhole Conspiracy**. Daar hoorde ik voor het eerst live wat een impact zo'n bigband kan hebben. Deze sound greep me naar de keel, het volume, de volheid van hun klank, de ritmiek van de drums. Ik wist meteen waar mijn toekomst lag.

In de **Keyhole Conspiracy** speelden mensen als **Johan** en **Peter Vandendriessche**, **Eric Melaerts**, en de bassist **Maarten Weyler**. Maarten begon, naar het voor-

beeld van het Berklee College of Music, met jazzcursussen in Berchem. Aan de Jazzstudio kreeg ik vooral heel veel kans om te spelen en te oefenen. De saxofonisten kregen er les van **John Ruocco**, die toen op een steenworp van mijn thuis in Mechelen woonde. Mijn eerste jazzcombo met **Hendrik Braeckman, Piet Verbist** en **Johan Beckers** dateert ook uit die tijd. Omdat ik zelf steeds naar optredens zocht, konden we ook erg veel spelen. Het zit niet echt in mijn karakter om thuis te zitten wachten op een telefoontje, nog altijd niet. Je moet als jazzmuzikant gehoord kunnen worden, vind ik."

Je hebt een klassieke opleiding gehad, waarbij men vooral streeft naar een 'mooi' geluid. Tegelijk was je actief in de jazz, waar je toch op zoek moet gaan naar je eigen stem. Hoe heb je die twee kunnen rijmen?

Vaganée: "Dat was toen ik in Mechelen aan het conservatorium zat al een gevecht. Het klinkt nu een beetje raar, maar er was destijds

heel veel weerstand tegen de jazz vanuit de klassieke wereld. Maar ik wou jazzsaxofonist worden. Nu geeft een klassieke opleiding je wel een goede basis. Je krijgt een technische bagage die onontbeerlijk is om je instrument motorisch te beheersen. Dan heb je al een enorme voorsprong. Enkel de klank die je aan je instrument ontlokt, is in jazz totaal anders. Mijn voorbeelden waren **Charlie Parker, Ornette Coleman, Cannonball Adderley, Art Pepper**. Hun klank had niks te maken met de klank die ik op het conservatorium uit de saxofoon hoorde. Ik was blij dat ik dat gedoe na het conservatorium achter me kon laten."

Je echte grote doorbraak kwam er met het kwartet met Mike del Ferro?

Vaganée: "Dat klopt. Begin jaren negentig werd ik gevraagd om in het Sweelinck conservatorium in Amsterdam les te geven. Zo kwam ik in contact met Nederlandse muzikanten. Met pianist **Mike del Ferro** klikte het meteen. Ik herinner me nog goed ons eerste concert omdat het de dag was van de vliegtuigcrash in de Bijlmer in Amsterdam (4 oktober 1992). Toevallig speelden we vorig jaar december nog samen in Moskou. We houden nog regelmatig contact. En de laatste tijd spelen we met het idee om misschien in de loop van volgend jaar nog eens een reünie te doen."

Je bent de hele tijd les blijven geven?

Vaganée: "Ik gaf twee jaar les aan het Sweelinck conservatorium toen hier in België ook langzaam het idee groeide om ook jazz te geven aan de conservatoria. Ik werd gevraagd om les te geven in het Lemmensinstituut in Leuven en op het conservatorium in Gent. Ik gaf twee jaar les aan het Sweelinck Conservatorium in Amsterdam..."

Geef je les uit idealisme of is het een financiële noodzaak?

Vaganée: "Ik hoef daar niet over te liegen, ik doe het uit financiële noodzaak."

(foto: © Jos Knaepen)

Frank Vaganée

Frank Vaganée:

"Je moet eerst kopiëren,
dan moet je assimileren
en dan pas kan je
innoveren."

Frank Vaganée

Daardoor hoef ik niet meer terug te vallen op allerlei commerciële gigs en kan ik me concentreren op wat me echt interesseert."

Je zou het anders niet doen?

Vaganée: "Jawel. Ik vind het leuk om les te geven. Het hangt natuurlijk ook veel af van wie er voor je staat. Als je dezelfde energie en hetzelfde enthousiasme van je leerling voelt, dan is het de moeite waard. Voel je dat niet, dan stopt het plezier en wordt het werk.

Ik geniet er ook van om deel uit te maken van een school als het Lemmens instituut en er de bigband te kunnen leiden en steeds iets kwaliteitsvol en moois te kunnen afleveren en er appreciatie voor te krijgen. Ik hou ervan om naar een resultaat te werken tijdens projectweken, bijvoorbeeld. Daar heb ik evenveel voldoening van als zou ik zelf een concert spelen."

Er zijn kwatongen die zeggen dat ondanks het institutionaliseren van het jazzonderwijs, er niet per se interessantere jazzmuzikanten opstaan?

Vaganée: "Daar ben ik het niet mee eens. Dat is weer typisch die Belgische mentaliteit. In de Verenigde Staten bestaat de Berklee School of Music al tientallen jaren en daar wordt jazz onderwezen als een volwaardige kunstvorm. Al de groten waar hier wordt naar opgekeken, **Lovano, Scofield, Metheny, Liebmann**, noem ze maar op, hebben daar hun opleiding genoten. De school helpt om kennis te vergaren en het leerproces te versnellen, maar het zijn toch vooral de muzikale kwaliteiten van de muzikant zelf die maken wat hij is."

Je kan de muziektheorie onderwijzen, de beheersing van het instrument, maar hoe leer je bijvoorbeeld iemand improviseren en zijn

eigen stem vinden?

Vaganée: "Muziekschool is een vakschool. Uiteindelijk is muziek een ambacht, ook jazz spelen. Je kan het moeiteloos leren, maar het is de enkeling die dat ietsje meer heeft die de rest inspireert. Wat dat ietsje meer is, valt moeilijk te definiëren. Leren improviseren is vooral een technische kwestie. Je moet eerst kopiëren, dan moet je assimileren en dan pas kan je innoveren. Voor de eerste twee stadia hoef je niet eens zo muzikaal te zijn of te bulken van talent. Het is natuurlijk het innoveren en je eigen stempel ergens op drukken dat niet voor iedereen is weggelegd."

Bij sommigen is de innovatiedrang groter dan de assimilatie-drang?

Vaganée: "Dat is wat mij ook soms irriteert. Die twee stadia daarvoor, het kopiëren en het assimileren zijn absoluut noodzakelijk om een goede muzikant te worden. Mensen die nu durven te experimenteren en er in slagen ook iets waardevols af te leveren, zijn diegenen die alle stadia hebben doorlopen. En dat probeer ik ook mijn studenten wijs te maken."

Laat het ons over bigbands hebben, de rode draad in jouw carrière.

Vaganée: "Als je het curriculum van elke grote jazzmuzikant zou navlooiën, merk je dat ze allemaal in bigbands hebben gespeeld, gedurende kortere of langere tijd. Bigband is een wezenlijk onderdeel van het jazzmuzikant zijn. Door in verschillende amateur en semi-professionele bigbands te spelen, kwam ik in contact met mensen uit het toenmalige **BRT-jazzorkest** van **Etienne Verschueren**. Daar ben ik toen af en toe mogen invallen. Ik heb toen veel opgestoken van de professionele kant van de jazz en over het inrichten van zo'n bigband. Toen het

BRT-jazzorkest ophield te bestaan, was er nog enkel de **Act Big Band**. Die trad slechts een paar keer per jaar op. Toen beslisten **Serge Plume, Marc Godfroid, Bo Vanderwerf** en ikzelf om een band op te starten waar we artistiek ons ei in kwijt konden. Dat is het **Brussels Jazz Orchestra** geworden."

En allemaal onder jouw discrete leiding?

Vaganée: "Ik sta nooit echt vóór het orkest tijdens de optredens, tenzij voor het aftellen en om af en toe dingen aan te geven. Voor de rest is de drummer de dirigent. Enkel tijdens de repetities heb ik de handen vol om de dingen op te volgen.

Sinds 2000 hebben we ook **Koen Maes** in dienst die de zakelijke kant behartigt. Dat was voor mij een enorme last van de schouders. Hij is zelf erg in jazz en bigband geïnteresseerd en we hebben nooit moeite gehad om hem te motiveren. Zijn komst is echt een zegen geweest voor het orkest."

Wat is de sterkte van het orkest?

Vaganée: "We gaan allemaal voor hetzelfde doel. Jazzmuzikanten zijn meestal individualisten, maar in onze bigband staan alle neuzen in dezelfde richting. Dat voelen ook alle gastsolisten en dirigenten, waarmee we door de jaren heen hebben samengewerkt, aan. De homogene sound, waarin toch ieder zijn eigen stem kwijt kan, spreekt vele mensen aan. We willen vooral de muziek zo goed mogelijk spelen en zo iets werkt heel enthousiasmerend."

Wat vind je van die zogenaamde improviserende bigbands? In Nederland heb je bijvoorbeeld zo een hele traditie. Die ontbreekt hier totaal?

Vaganée: "Als we zo iets zouden willen doen,

zouden we ook wel op die manier kunnen spelen. Alleen moeten we er zelf van overtuigd geraken dat het een meerwaarde zou brengen voor het orkest. We schrijven ons meer in in een traditie die loopt langs *Duke Ellington, Count Basie, Mel Lewis-Thad Jones, Maria Schneider*. Daar staat de compositie, het arrangement, het "mooi-muziek-maken" nog centraal. Wat de anderen als de *Mingus Big Band* of *Sun Ra* deden of doen, komt er op neer dat ieder voor zich speelt met toevallig heel veel mensen samen. Hun sound drijft op het geluid van elke speler apart. Het ensemblespel lijkt mij meer essentieel voor wat een bigband is. Maar dat is natuurlijk mijn waarheid. Een compositie tot leven wekken waar iedere muzikant met zijn eigen bagage nog iets kan aan toevoegen zonder het geheel in de war te willen sturen, daar draait het voor mij om."

Bij het BJO is de componist heilig?

Vaganée: "Voor ons is het belangrijk dat de componist echt voor het orkest weet te schrijven, zodat iedereen voelt waarom zijn partij noodzakelijk is. Ik behoed me er altijd voor dat composities of arrangementen teveel decor worden. Dan gaat de interesse verloren.

Daarom is de keuze van componisten erg belangrijk. En langzamerhand weten ook de componisten van hun kant ook wat ze kunnen verwachten van onze band en hoe ze voor ons kunnen schrijven."

Sinds 2002 schrijven jullie ook een compositiewedstrijd uit, de BJO International Composition Contest?

Vaganée: "In september zijn we toe aan de vierde editie. We krijgen steeds meer inschrijvingen van over de hele wereld. Er is steeds meer kwaliteit te horen. En om dat te kunnen blijven garanderen, brengen we nu de finalisten terug van vijf tot vier. De wedstrijd draait er om mensen te ontdekken en hen kansen te geven. Voor het prijzengeld hoeven ze het echt niet te doen. De laatste winnaar, *Carlos Azevedo*, krijgt nu wel van ons een compositieopdracht. Binnenkort gaan we dat repeteren."

Maar dit jaar mogen we ook een opname verwachten van uw composities?

Vaganée: "Laat ons hopen dat de cd er komt. Hij is opgenomen, gemixt, moet alleen nog uitkomen. We zijn nog volop op zoek naar een label."

Tevreden?

Vaganée: "Heel erg. Het zijn tien composities, samen meer dan honderd minuten muziek. Het zal dus een dubbel-cd worden. Allemaal eigen werk."

Hoe komt het dat het zo lang geduurd heeft vooraleer het BJO uw werk ging opnemen?

Vaganée: "Het idee kwam vanuit het orkest. De bandleden vonden dat het tijd werd om mijn muziek op te nemen. Het was er nog niet van gekomen, omdat we steeds andere prioriteiten hadden, waardoor wat ik schreef steeds op het tweede plan kwam. En ik van mijn kant bekijk alles vanuit de werking van het orkest, nooit vanuit een eigen agenda. Het orkest moet steeds voorop staan."

(foto: © Jos Knaepen)

Frank Vaganée

Frank Vaganée:
"Componeren is voor mij een proces van veel schrijven en herschrijven tot ik vind dat het klinkt zoals ik het in mijn hoofd had."

Klinken je composities nu zoals je ze had uitgedacht vanachter je piano?

Vaganée: "De laatste tijd meer en meer. Tien jaar geleden voelde ik soms dat er iets niet klopte. En dat heeft vooral te maken met mijn groeiende kennis over hoe je voor een bigband moet schrijven. Componeren is voor mij een pro-

ces van veel schrijven en herschrijven tot ik vind dat het klinkt zoals ik het in mijn hoofd had. Nu alles is opgenomen, zou ik me er nu maar bij moeten neerleggen, maar de kans is groot dat ik er toch nog hier en daar een noot aan verander. Zo blijft een compositie steeds leven."

Daarnaast zijn er The Acoustics?

Vaganée: "Na mijn bezoek aan New York in 1998 heb ik terug een band opgestart in de Hopper, 'The Hopper Project' met *Dré Pallemarts, Christoph Erbstösser* op piano, *Kurt Van Herck* op tenorsaxofoon, *Jos Machtel* op bas en mezelf. Deze band werd dan later *The Acoustics* weliswaar zonder pianist en Dré werd vervangen door *Martijn Vink* op drums.

We spelen nu elke tweede maandag van de maand in De Akker op de Vismarkt in Mechelen."

Je speelt ook meer en meer als gast-solist in het buitenland?

Vaganée: "Ik word uitgenodigd door allerlei conservatoria om workshops te geven over bigband. Zo was ik in september nog tien dagen in Porto, in december in Rusland. Ook dit jaar doe ik een workshop met een Portugees orkest. En dat vooral omdat men mij kent van ons orkest. Mijn eigen solistische carrière staat steeds in het licht van wat het BJO doet aangezien alle energie in het orkest gaat. Maar in eerste instantie ben ik een muzikant die toch gewoon wil spelen..."

Nog plannen voor 2006?

Vaganée: "Ron van Rossum, Jos Machtel en ik hebben net een opname gedaan in studio Toots van de VRT. Alleen maar composities van *Monk*. Dat was heel erg goed meegevallen, maar we moeten nog onder elkaar uitmaken of er een cd van zal komen. Voor de rest héél veel plannen met het BJO, die kun je volgen via onze website."

Hoe combineer je dat met je gezinsleven?

Vaganée: "Mijn vrouw en ik zijn al twintig jaar samen. Dus zij weet ondertussen als geen ander wat dat nomadische muzikantenbestaan inhoudt. Zij steunt mij volledig. Zonder haar was het nooit gelukt. Ook mijn dochter is nu steeds meer in muziek geïnteresseerd. Ze wil piano spelen. En ze mag dat zeker doen, want ik voel me als muzikant, zelfs met alle drukte er omheen, écht geprivilegieerd. Dat wil ik voor niks ruilen."

BO
ZAR
MU
SIC

BELGIAN JAZZ

Het beste van de Belgische jazz in het Paleis voor Schone Kunsten

27.04 Vegetal Beauty

Antoine Prawerman, Kris Defoort, Sidiki Camara, Laurent Blondiau, Sarah Murcia

11.05 Mâäk's Spirit

Laurent Blondiau, Jeroen Van Herzeele, Michel Massot, Jean-Yves Evrard, Jozef Dumoulin, Sébastien Boisseau, Eric Thielemans

PALEIS VOOR
SCHONE KUNSTEN,
BRUSSEL
PALAIS
DES BEAUX-ARTS,
BRUXELLES
CENTRE
FOR FINE ARTS
BRUSSELS

WWW.BOZAR.BE | +32 (0)2 507 82 00

De 'soul'
van

Eric Legnini

Hij won zonet nog een welverdiende *Django d'Or* als 'gevestigd muzikant' en in de platenzaak ligt eindelijk zijn langverwachte cd 'Miss Soul' (Label Bleu), elf jaar na 'Rhythm Sphere', zijn recentste cd op Igloo.

Eric Legnini (35), die al een aantal jaren in Parijs woont, is duidelijk (en terecht) tevreden over zijn nieuwste album. Hij wordt bijgestaan door een sterk ritmeduo, bestaande uit contrabassist **Rosario Bonaccorso** (cfr. Stefano Di Battista, Bert Joris Quartet, Cyrille Bugnon,...) en drummer **Frank Agulhon** (cfr. Flavio Boltro, Belmondo Brothers,...). De jonge contrabassist **Mathias Allamane**, die op 16 februari ll. deel uitmaakte van het trio tijdens hun geslaagd concert in Flagey, is op de cd te horen op drie nummers. Hij is ook de vaste contrabassist van het **Frank Woeste Trio** (*), de winnaar van Jazz Hoeilaart International 2004.

De sterk latinjazz-getinte opener *The Memphis Dude*, het van soul en gospel doordrongen *Home Sweet Soul*, het als een vette knipoog naar **Silver** bedoelde *Horace Vorace*, het van **Laurent Doumonts Soul Quintet** gekende *Miss Soul*, allemaal titels die meteen Eric Legnini's voorliefde voor zwarte souljazz verraden, werden samen met *La Strada* door Legnini gecomponeerd. De andere nummers op de cd zijn eigenzinnige vertolkingen van werken van **Phineas Newborn** (*Sugar Ray*, *Back Home*), **Sam Lewis** (*For All We Know*), **Clifford Brown** (*Daahoud*), **Duke Ellington** (*Prelude to a Kiss*), **Keith Jarrett** (*Lisbon Stomp*) en **Björk** -jawel!- (*Jóga*).

Legnini: "Ik heb bewust voor **Phineas Newborn** gekozen als leidraad in mijn muziek, ook al klinkt *For All We Know* hier totaal anders dan de manier waarop we het van hem gewoon zijn. Ik had immers geen zin om een neo-bop album af te leveren in de stijl van bijvoorbeeld **Benny Green**. Ik wilde er wel zoveel mogelijk elementen uit de gospel en souljazz in hebben, herkenbare flarden **Les McCann**, **Ray Bryant**, **Horace Silver**..., maar gespeeld op mijn manier, met mijn eigen, persoonlijke aanpak. Het is tenslotte deze muziek, die mij nog altijd het meeste raakt en waarin ik mij al jarenlang verdiep. Vandaar ook mijn liefde voor de hiphopcultuur en de daarmee verbonden rapmuziek als vervolg op de zwarte soul, die tenslotte dezelfde boodschap bevat."

Deze cd had in feite al een jaar of drie-vier geleden moeten verschijnen.

Legnini: "Ja en nee. Het klopt natuurlijk dat het verschijnen van deze cd op Blue Note, ergens rond 2003, door een samenloop van tegenslagen werd verhinderd, maar tegelijkertijd ben ik daar nu blij om, omdat het concept toen nog helemaal niet rijp genoeg bleek. Je mag niet vergeten dat **Phineas Newborn** als een sleutelfiguur wordt beschouwd in de jazz. Ik heb zijn werk altijd enorm bewonderd, maar vooraleer ik mijn vertolkingen van zijn composities op een album zou uitbrengen, wilde ik er zeker van zijn dat ze er echt geschikt voor waren. Met dat soort dingen mag je je namelijk meteen aan vergelijkingen verwachten. Pas op: hiermee heb ik niet gezegd dat ik mij op het niveau van Newborn zou willen proberen te tillen, want op dergelijke, zinloze krachtmetingen zal je mij nooit betrappen.

Tegelijkertijd wilde ik dat de cd een overwegend souljazz-karakter meekreeg, ook al speelde **Phineas Newborn** dat soort muziek niet. Op die manier zitten mijn verschillende muzikale liefdes vervat in één concept, waarvan ik nu pas voel dat ik ermee naar buiten kan komen. Daarom hebben we de cd ook pas in september vorig jaar opgenomen.

Een bijkomende factor, waardoor deze cd zolang op zich heeft laten wachten, heeft te maken met mijn bijzonder drukke agenda als sideman, studiomuzikant en producer voor andere artiesten

(* **Frank Woeste Trio** - 'Mind at Play' (Challenge Records) besproken in JM 4/2005 (dec. 2005 p. 36)

Eric Legnini

(op 10 jaar tijd heb ik deelgenomen aan opnames voor bijna 60 albums, waaronder de productie van de laatste cd van **Claude Nougaro**), voor een groot deel in hiphopprojecten, wat dan weer extra ideeën heeft opgeleverd voor mijn cd. Net zoals de r&b- en soulmuzikanten destijds, voelen heel wat hiphopartiesten zich trouwens bijzonder thuis in de jazz."

Het feit dat Björk zo lang heeft getreuzeld met het geven van toestemming om je versie van een nummer van haar uit te brengen, zou ook een van de oorzaken geweest zijn waardoor de release van je cd zolang werd uitgesteld...

Legnini: "En toch wilde ik dat dat nummer in de tracklist bleef staan. Ik hou enorm van dat nummer en ik vind Björk één van de belangrijkste popfiguren uit de jaren '90. Ik wil vooral laten horen dat het mogelijk is om diverse uiteenlopende stijlen perfect te laten samenwonen op één cd."

Ben je nog altijd zo'n grote fan van Donny Hathaway?

Legnini: "Absoluut. Hij raakt mij meer dan bv. **Stevie Wonder** of **Sam Cooke**, zelfs al beschouw ik ook hen uteraard als twee van de grootste muzikanten aller tijden. Toen mijn dochter Célia ter wereld kwam, heb ik eerst een stukje piano gespeeld voor haar. Daarna heb ik *A Song for You* van **Donny Hathaway** opgelegd."

Van 1988 tot 1990 verbleef je in Brooklyn om er les te volgen bij **Richie Beirach** en **Cecil Bridge-water**. Ik neem aan dat je daar zowel leuke als minder prettige herinneringen hebt aan overgehouden...

Legnini: "Mijn doel was: zoveel mogelijk ontdekken. Ik had er het statuut van student en met het geld dat ik er als bordenwasser verdiende, kon ik er goed overleven. Ik speelde er piano van 's ochtends tot 's avonds en absorbeerde een maximum aan informatie. Mijn verblijf in New York heeft me doen inzien hoe hoog je niveau moet zijn om een geslaagd concert te geven en in het circuit mee te draaien. Ik heb er ook gemerkt hoe moeilijk het is om er als jazzmuzikant te overleven. Kijk maar naar bv. **Joe Lovano**, toch niet de eerste de beste. Die heeft toch ook 25 jaar moeten zwoegen in kleine clubs, soms voor minder dan 50 dollar, vooraleer hij gewaardeerd werd als een volwaardig jazzartiest. Ik denk aan al die muzikanten, die er geboren zijn, waar je hier nooit iets over hoort, ook al zijn het stuk voor stuk talentvolle artiesten. En dan spreek ik nog niet eens over de segregatie (rassendiscriminatie), hoe subtiel ze ook vandaag nog steeds aanwezig is. Je ziet nl. bijzonder zelden zwarte muzikanten het podium delen met blanke. Ik herinner mij nog goed toen ik onlangs, samen met **Stefano Di Battista**, in NY heb gespeeld met **Greg Hutchinson** en **Herlin Riley**. Dat viel allemaal zeer goed mee. Wij hebben na afloop bijzonder boeiende gesprek-

ken gehad. Zodra ik over hiphop begon, viel me echter op hoe Greg plots zeer aangenaam verrast zat te luisteren. Hij begreep niet hoe een blanke, die niet in Brooklyn woont, zoveel interesse kan

opbrengen voor en zoveel weet over een cultuur, die tenslotte onderaards gegroeid is in de zwarte getto's in New York en bijgevolg enkel voorbehouden is voor hen."

Eric Legnini

(foto: © Jos Knaepen)

Eric Legnini:

"Ik wilde er wel zoveel mogelijk elementen uit de gospel en souljazz in hebben, herkenbare flarden **Les McCann, **Ray Bryant**, **Horace Silver**..., maar gespeeld op mijn manier..."**

Discografie:

- Eric Legnini Trio - 'Miss Soul' - Label Bleu (F) - Januari 2006
- The Belgian Jazz Factory - 'first session' - Quetzal Records - 1 Januari 2006
- Eric Legnini - 'Natural Balance' - September - Januari 2003
- 10 Ans De Jazz À Liège: 1991-2000 - Liège Maison du Jazz - Mei 2001
- Eric Legnini - 'Rhythm Sphere' - Igloo - 1994
- Legnini / Rassinfosse / Castellucci - 'Antraigues' - Quetzal Records - 1994
- Artistes de Wallonie et Bruxelles - 'Le Jazz perd le Nord' - WBM - Novembre 1989

Concerten van het Eric Legnini Trio:

10/6/2006: Jazz à Liège

11/8/2006: Gaume Jazz Festival

15/7/2006: Gent Blue Note Records Festival

15/11/2006: Tourcoing Jazz Festival

Carlo Nardozza

'Je kunt je afkomst niet verloochenen'

De jonge trompettist **Carlo Nardozza** staat aan de vooravond van een doorbraak in de Belgische jazz. Zijn trompetspel is speels als een kind, maar de Limburger is een opvallend nuchtere man van de wereld.

Bart Cornand

Jong jazztalent in Gent, het concours in de marge van het Gentse Blue Note Records Festival, heeft met **Alexi Tuomarila**, **Jef Neve** en **Robin Verheyen** enkele grote beloften een duwtje in de rug gegeven. De editie 2005 leek een wat magere lichter te worden, tot de Limburgse trompettist **Carlo Nardozza** (23) en zijn kwintet op het podium stapten. Met zijn band - **Daniel Daemen**, saxen; **Melle Weijters** (NL), gitaar; **Tom Van Acker**, bas; **Steffen Thormaehlen** (D), drums - werkte de Italiaanse Belg zich door een energieke bopset waarin speelplezier op patsverige virtuositeit primeerde. Door hun overwinning mag het CNQ op 13 juli het Blue Note Records Festival openen, en in november trekken ze met JazzLab Series door Vlaanderen. Maar eerst is het uitkijken naar hun debuut-cd 'Making Choices' die in maart uitkomt.

CNQ is zowel in de jazz als in de wereldmuziek actief. Een schijnhuwelijk, vinden nogal wat fanatieke jazzliefhebbers.

Nardozza: "Dat heeft veel met opvoeding te maken. Ik kom uit een mijncité in Genk waar een mengelmoes van culturen samenvoont - Grieken, Italianen, Turken, Polen, Algerijnen... Ik verkies ook wel om mijn muziek 'jazz' te noemen, maar je kunt je afkomst niet verloochenen. In ons kwintet komen heel veel Arabische thema's voor - echo's van de wereldmuziekbands van de andere groepsleden. Zo toert onze Duitse drummer vaak in Syrië en Egypte, vandaar. Ik heb dan weer Italiaanse roots en die zitten vast ook in mijn composities. Voor sommige luisteraars zijn die referenties heel duidelijk, alleen hoor ik ze zelf niet; daarvoor zijn ze te veel een deel van mezelf."

Jullie opereren in de 'Euregio' België-Nederland-Duitsland. Twee keer meer kans op een doorbraak!

Nardozza: "We hebben in Maastricht gestudeerd, wat zeker heeft geholpen om in dat circuit te kunnen meedraaien. Vanuit die streek opereren heeft zo zijn voordelen om in clubs in Keulen aan de bak te komen, al moeten we daar ook niet in overdrijven: in Keulen hebben ze namelijk al jazzbands. Laten we eerlijk zijn: we zitten hier in een uithoek, waardoor het niet voor de hand ligt om in Vlaan-

Carlo Nardozza:

Carlo Nardozza:

"De ene mens houdt een dagboek bij, ik heb een suite over mijn culturele achtergrond geschreven."

deren, Brussel of Antwerpen podia te vinden. Gelukkig wordt de cirkel groter en groter. In Nederland hebben we enkele concerten, en in november mogen we toeren met JazzLab Series - een echt godsgeschenk voor ons. Vroeger kregen we in Brussel geen voet aan de grond, maar dat concours heeft ons de nodige naamsbekendheid opgeleverd. We zijn een jonge band - we bestaan in deze formatie maar een jaar of drie - en elke steun helpt. In juli mogen we openen voor **Dianne Reeves** op het Blue Note Records Festival in Gent. De zenuwen zullen strak gespannen staan."

Nogal wat jonge bands schuimen de Europese concours af. Jullie ook?

Nardozza: "Niet echt. Bij Jazz Hoellaart, bijvoorbeeld, zijn we nooit binnen geraakt. En intussen is onze drummer boven de dertig, waardoor je buiten dat circuit valt. Ik vind het heel belangrijk om een vaste band te hebben waarmee je samen kunt groeien. Dan ga je voor zo'n wedstrijd toch niet even met een andere drummer werken? Als één van de vaste schakels wegvalt, klinken we slecht."

Natuurlijk spelen we allemaal ook in andere bands - ik zit ook bij de Luxemburgse **Jeff Herr Corporation**, het **Luxemburgs Nationaal Jazzorkest** en doe een hoop freelancewerk om de huur te betalen - maar het kwintet is voor iedereen een prioriteit. We kennen elkaar al jaren, en de band is ons kindje."

Jullie spelen speelse bebop. Is die periode voor jou nog altijd dé referentie?

Nardozza: "Vooralsnog wel, al zijn we als band nog te jong om ons op één stijl vast te pinnen. We schuiven steeds meer in de richting van **Dave Douglas**, en dan vooral naar zijn werk bij **John Zorns Masada** en zijn eigen **A Thousand Evenings**, met de accordeon als een van de belangrijkste instrumenten."

Niet toevallig twee bijzonder multiculturele projecten.

Nardozza: "Daar is over nagedacht, meeneer! De accordeon is een instrument dat me echt pakt. Na onze eerste cd wil ik 'Dozzy' opnemen, een vijfdelige suite die we voor het eerst hebben opgevoerd op het **Ald Jazz Festival**, en waar **Rony Verbiest** de accordeonpartijen voor zijn rekening nam. Zo'n suite geeft me de mogelijkheid om een verhaal te vertellen. De ene mens houdt een dagboek bij, ik heb een suite over mijn culturele achtergrond geschreven - van de geboorte van de Italiaanse kolonie in Limburg via de musette en Arabische motieven tot jazz. Ofwel gieten we het in een theateervoorstelling, ofwel in een echte jazz-cd. En dan proberen we **Richard Galliano** te strikken voor de opname."

Begin maar al te sparen.

'Making Choices' is het debuutalbum van het **Carlo Nardozza Quintet**. Verschijnt in de dagen dat Jazzmozaïek in je bus valt.

Info www.cnq.be

Het Blue Note Records Festival opent op 13 juli in de zaal van de Bijloke met het **Carlo Nardozza Quintet** (winnaar Jong Jazztalent 2005), als voorprogramma voor de hoofdcact **Dianne Reeves** en haar trio.

Blue Note Records Festival 2006

Luc De Baets

Eerste lustrumeditie!

Het Blue Note Festival, met vaste stek op de Bijlokesite te Gent, verandert van naam en wordt het **'Blue Note Records Festival'**. Volgens festivaldirecteur **Bertrand Flamang** "heeft een en ander te maken met rechten op de naam Blue Note Festival. Dat betekent dus niet dat het programma louter Blue Note artiesten zal bevatten. De artistieke vrijheid van het B NRF Gent blijft gewaarborgd."

De 5^e editie, en dus lustrumeditie, zal plaatsvinden van **13 t/m 23 juli 2006**, simultaan met de Gentse Feestenperiode. De rode draad door het programma wordt bepaald door een aantal artiesten die **Bertrand Flamang** de voorbije vier jaar een podium gaf en die toen uiterst succesvol waren bij het publiek. Benieuwd natuurlijk wat ze nu gaan brengen. Blue Note Records Festival opent op 13 juli in de zaal van de Bijloke met het **Carlo Nardoza Quintet** (winnaar Jong Jazztalent 2005), als voorprogramma voor de hoofdact **Dianne Reeves en haar trio**. Verder waren bij het ter perse gaan bevestigd: **Jason Moran, Andrew Hill Quintet, Paolo Fresu Quintet, John Zorn 'Acoustic Masada', Eric Legnini Trio, Chucho Valdés, Daniel Romeo, The Original Superstars of Jazz** (feat. Roy Ayers, Lonnie Liston Smith, Jean Carne, Lenny White, Bobbi Humphrey, Angela Bofill, Wayne Henderson, Ronnie Laws). Dit jaar geen Blue Note Festival aan Zee zoals in 2005. Maar Bertrand Flamang hoopt zeker op een herhaling in de toekomst.

Nieuwe invulling voor het educatieve luik

Naast de jaarlijkse wedstrijd Jong Jazztalent Gent organiseert de VZW Jazz en Muziek in Gent masterclasses en workshops. Waar de wedstrijd ingekaderd is in de Gentse Feesten gebeuren de andere activiteiten in het kader van het B NRF op de Bijlokesite en de lokalen van het Conservatorium. Het educatieve luik van het Blue Note Records Festival krijgt echter een totaal nieuwe invulling. De workshops en masterclasses die sedert 2004 in het kader van het festival in samenwerking met Muziekmozaïek vzw georganiseerd werden, worden volledig herdacht en aangepast, aanvullend aan wat er in de conservatoria onderwezen wordt. Naast de klassieke masterclasses van artiesten die op het festival zijn geboekt, zijn de workshops vanaf 2006 veeleer op een aantal facetten gericht, die in het klassieke onderwijs weinig of helemaal niet aan bod komen, zoals podiumprésence, de zakelijke kant en technische vaardigheden zoals opname- en productietechnieken. Een en ander zal gegeven worden door specialisten in het vak en mensen met ervaring.

(foto: © Christina Jansen)

Dianne Reeves

Wedstrijd Jong Jazztalent Gent

Gelijklopend met de zomereditie van het Blue Note Records Festival is er de jongerenwedstrijd voor jazzensembles onder de naam Jong Jazztalent Gent. Deze wedstrijd vormt, in 2006 al voor de zesde maal, een volwaardig nevenpodium van het festival. De wedstrijd staat open voor alle jazzstijlen. De inschrijvingen werden echter afgesloten op 15 maart.

Door de plaatsing, timing en gratis toegang bereikt de wedstrijd een zeer breed publiek. De wedstrijd gaat door op het Gouden Leeuwplein, in het hart van de Gentse Feesten, van twee tot vier uur 's middags. Uit de inzendingen van demo's worden door het artistieke team van het Blue

Note Records Festival acht jazzensembles voorge-selecteerd. Een vakjury beoordeelt de concerten en maakt na afloop de winnaar bekend.

Vrienden van Blue Note Records Festival

Een kern van sympathisanten heeft een vriendenclub opgericht, die mits een jaarlijkse bijdrage kunnen genieten van een aantal extras op het festival.

Voor meer info over al deze facetten van B NRF: Brecht Ranschaert, mailto: brecht@bluenoterecordsfestival.com of www.bluenoterecordsfestival.com

Over de grens!

Ze toeren in maart, de lentemaand bij uitstek, maar of dát nu de doorslag heeft gegeven bij de nieuwe naam van Robin Verheyens kwartet durven we zeer in twijfel trekken. Op een bedje van fris groen presenteert JazzLab Series in maart het **Narcissus Quartet**.

Robin Verheyen, alt-, tenor- en sopraansaxofoon, Harmen Fraanje, piano, Clemens van der Feen, contrabas en Flin van Hemmen, drums hebben net de eerste cd 'Narcissus' uitgebracht op het W.E.R.F.-label en staan te popelen om dit pareltje op de podia los te laten. Rijzende ster Robin Verheyen studeert nu in Parijs en binnenkort in New York, tussen beide continenten door hoort u hem hier nog eens aan het werk. April brengt een exclusieve tournee van het **VVG Trio featuring Jozef Dumoulin & Magic Malik**. Deze uitbreiding van het **VVG Trio** (Bruno Vansina, altsaxofoon – Teun Verbruggen, drums – Gulli Gudmundsson, bas en loops) is het resultaat van een buitengewone jamsessie die net één jaar geleden plaats vond in de Brusselse Archiduc. Pianist Jozef Dumoulin en de Franse fluitist Magic Malik, die u vast al eens hoorde op Saint Germain's 'Boulevard', breiden speciaal voor JazzLab Series het oorspronkelijke trio weer uit tot een kwintet dat garant staat voor een spannende mix tussen standards, eigen composities en vrije improvisatie. Ook zij hebben een nieuwe cd uit. 'In Orbit' werd uitgebracht op het label Rat Records en wordt aan het begin van de tournee boven de doopvont gehouden.

In mei tenslotte wordt het seizoen afgesloten met een contradictio in terminis. **No Vibrato** weet als geen ander de vrolijke vibes van op het podium over te brengen naar het publiek. Etienne Richard, pianist, heeft al een tijdje een groep gevormd met daarin Fred Delplancq, tenorsaxofoon, Daniel Stokart, alt- en sopraansaxofoon, Chris Mentens, contrabas en Bilou Doneux, drums. Naar aanleiding van hun tiende verjaardag wil hij iedereen bedanken die de groep ooit ondersteunde. Dat is de boodschap die vervat zit in de titel van hun laatste cd 'You Are in My Song', uitgebracht op het label Travers. Wij plaatsen hem graag mee in de kijker met een tournee die vlot in de eerste mooie zomerdagen van 2006 kan opgaan.

Concertagenda:

Maart: Robin Verheyen / Narcissus Quartet

www.robinverheyen.be

April: VVG Trio featuring Jozef Dumoulin en Magic Malik www.brunovansina.com

Mei: No Vibrato www.novibrato.org

www.jazzlabseries.be

Info en coördinatie: JazzLab Series,

Filips Van Arteveldestraat 35, 9000 Gent,

België. T: +32 (0)9 225 44 56,

info@jazzlabseries.be,

www.jazzlabseries.be

www.jazzunlimited.be

Jazz Unlimited

Dat jazz in Vlaanderen en België uit zijn voegen barst is geen geheim. Het aanbod aan sterke ensembles lijkt onbeperkt te zijn, dat aan podia echter niet. Daarom werd Jazz Unlimited opgericht door JazzLab Series en Domaines musiques, met de steun van de Provincie West-Vlaanderen en Muziekcentrum Vlaanderen. Jazz Unlimited staat synoniem voor letterlijk grensoverschrijdende concerttournees. Vanaf mei 2006 gaan groepen uit Vlaanderen en Noord-Frankrijk bij elkaar op bezoek. Vlaamse groepen kunnen aan de verovering van Frankrijk beginnen, het Vlaamse publiek maakt op zijn beurt kennis met het kruim van de Noord-Franse jazz.

Onze zuiderburen kozen de Gentse groep **Moker*** om in deze eerste editie de Franse podia te bestormen, onze keuze viel op het dwarse pianotalent Jérémie Ternoy. Het **Jérémie Ternoy Trio** bestaat verder uit Charles Duytschaever, drums en Nicolas Mahieux, contrabas. www.jeremie-ternoy-trio.com.

Concerten:

13/05, Rataplan, Borgerhout, 18/05 Foyer De Spiegel, Sint-Niklaas, 19/05, 20.30 uur, De Werf, Brugge.

(* **Moker** bestaat uit Mathias Van de Wiele, gitaar, Zeger Vandenbussche, tenorsaxofoon, Bart Maris, trompet, bugel, Dajo De Cauter, contrabas, Giovanni Barcella, drums. www.moker.org Zij spelen een drietal concerten in Nord-Pas de Calais begin mei.

(foto: © Jos Knaepen)

VVG Trio

April brengt een exclusieve tournee van het **VVG Trio** featuring **Jozef Dumoulin & Magic Malik**. Deze uitbreiding van het **VVG Trio** is het resultaat van een **buitengewone jamsessie** die net één jaar geleden plaats vond in de **Brusselse Archiduc**.

JAZZ-mozaïekjes

2005 betekende niet alleen de internationale doorbraak voor het **Brussels Jazz Orchestra**, maar ook een recordaantal concerten, 33 in totaal. Het BJO concerteerde in Nederland, GH Luxemburg, Frankrijk, Oostenrijk, Kroatië en Portugal. Het orkest nam voor het eerst een **filmscore** op nl. 'Essaye moi', van Pierre Vandormael. Deze opnames vonden plaats in de beroemde Studios Davout te Parijs. Het BJO nam **'Meeting Colours'** op met Philip Catherine en Bert Joris. Deze CD werd bij Dreyfus uitgebracht. En later op het jaar werd **'Countermove'** opgenomen, twee uur muziek van orkestleider Frank Vaganée. Cd verwacht in de loop van 2006.

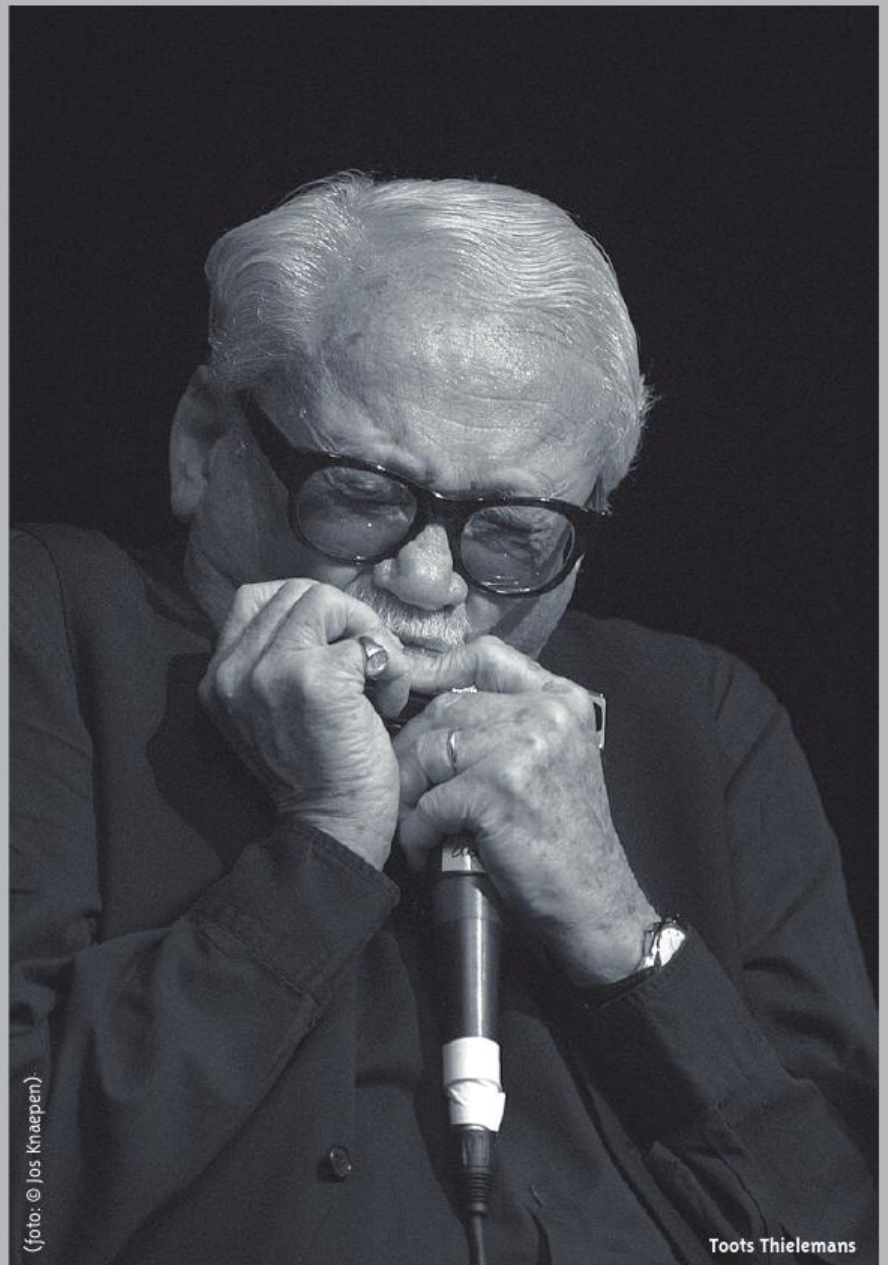
(<http://www.brusselsjazzorchestra.com>)

De Hopper in Antwerpen presenteert met de regelmaat van een klok concerten met jong en gevestigd talent van eigen bodem. Ook is het jazzcafé vaak het laboratorium voor nieuwe projecten en groepen, vooral op maandag. Op zondagmiddag gaat het er wat gezapiger aan toe met musici als Charles Loos & Jan De Haas, Ilse Duyck, Harry Happel, e.a... Woensdag is uitgesproken de concertavond met gevestigde waarden. In april staat o.m. het Wolfert Brederode Quartet (5/4) en Take The Duck op het programma. Toine Thys & co stellen hun nieuwe plaat voor op 12 april. Het Carlo Nardozza Quintet wordt het vaste huis-orkest op de maandagen van april en brengt dan onder meer werk uit hun debuutalbum 'Making Choices'. De Hopper sluit op 26 april de woensdagconcerten van het seizoen 2005-2006 af met een optreden van **Rita Reys en trio**. De grote dame van de Nederlandse jazz zakt af naar Antwerpen in het gezelschap van pianist Peter Beets, bassist Ruud Jacobs en drummer Joost Patocka.

Hopper Jazz vzw - Leopold De Waelstraat 2 B-2000 Antwerpen - www.hopperjazz.org.
Programmering en contact Dirk De Gezelle T. 0485 673 623 (nieuw telefoonnummer!)

Het Jazzcafé **Archiduc** in de Brusselse Dansaertstraat continueert de zaterdagmiddag-concertjes le jazz Après shopping, en brengt op zondagmiddag het betere werk. Begin telkens om 17.00 uur. Op 29 mei spelen daar huisvriend **Lew Tabackin** (ts,fl) met bassist **Boris Kozlov** en drummer **Mark Taylor**. Enig concert in België!
Info: www.archiduc.net - 02 512 06 52.

Het Koninklijk Conservatorium in Brussel organiseert een driedaags **Percussion Festival** op 25-26-27 maart 2006. Het is een geheel met masterclasses, lezingen en uiteraard concer-

(foto: © Jos Knaepen)

Toots Thielemans

The magic of Toots: Toots blijft actief en duikt vaak op de meest onverwachte plaatsen op, van zijn geboorteplaats in de Brusselse Marollen, waar Toots letterlijk in de verf werd gezet door de jongeren van de wijk, tot in New York, waar hij in de prestigieuze Carnegie Hall optreedt met de groten der aarde. Ondertussen werd hij op de Braziliaanse ambassade in Brussel door Gilberto Gil, de gevierde zanger en minister van cultuur nota bene, geëerd als ere-ambassadeur van de Braziliaanse cultuur. De 83-jarige Ket - of moeten we zeggen baron? - is duidelijk in the picture! Belangrijk om weten voor de jazzliefhebber is het gebeuren, dat zich op 16 maart afspeelde in de illustere Carnegie Hall in Manhattan. Daar werd een door Fujitsu gesponsord jazzevenement, onder de naam The Magic of Toots uitgebouwd rond de Belgische mond-harmonicavirtuoos, met artiesten als Herbie Hancock, Al Jarreau, Eliane Elias, Paquito

d'Rivera, Oscar Castro-Neves, Joe Lovano en nog een aantal anderen. De muzikale leiding was in handen van Kenny Werner, Toots muzikale partner sinds vele jaren. Het basistrio werd gevormd door pianist Kenny Werner, bassist Scott Colley en drummer Ari Hoenig.

Toots Thielemans & Fred Hersch spelen samen in Cultuurcentrum Luchtbal in Antwerpen op donderdag 1 juni 2006 om 20u30. In 1988 nam Toots Thielemans de plaat 'Only trust your heart' op, nog altijd mee van de allerbeste dat de wereldburger uit de Marollen ooit maakte. En wie speelde daarop een zware hoofdrol? Juist: de jonge Fred Hersch, sindsdien toegetreten tot het kleine kranje van de grootmeesters van de piano. Nu zijn de twee opnieuw samen voor een uniek concert.

Info: Cultuurcentrum Luchtbal -
03 543 90 30

Tickets: Fnac - Tickets Online (€ 25)

Jef Neve

(foto: © Jos Knaepen)

Philip Catherine

(foto: © Jos Knaepen)

Festival-mozaïekjes

ALDJAZZ greep voor de eerste keer plaats in mei 2005. De combinatie van de unieke omgeving van het kasteel Alden Biesen en de pretentieloze programmering, was een succes! Vandaar de voortzetting in 2006. Aldjazz is opnieuw een grensoverschrijdend samenwerkingsproject tussen verschillende partners en wil in zowel Belgisch- als Nederlands Limburg een programma opbouwen rond jong talent en beginnende groepen. De provinciebesturen van Belgisch en Nederlands Limburg bieden extra steun aan dit initiatief omwille van de intense samenwerking tussen diverse partners. De samenwerking met het Conservatorium Maastricht en de uitdrukkelijke positionering in het 'Motives for Jazz' platform van de Provincie Limburg, zorgt voor een belangrijke euronale verankering en samenwerking. De concrete invulling van de affiche gebeurt in een nauw overleg tussen het Conservatorium Maastricht, de werkgroep Ald Jazz, Cultuurcentrum De Kimpel en JazzLab Series. Uit het programma lichten we enkele namen: **No Vibrato, Dijn Sanders, Hendrik Braeckman Quintet, Jeff Herr Corporation, Määk's Spirit, Jef Neve Trio, Philip Catherine Trio**. Daarnaast is er een filmproject met geïmproviseerde muziek en is er muzikale omkadering door bands met studenten van het Conservatorium van Maastricht. Zaterdag 13 mei 2006 vanaf 14:00 uur. Tickets (€ 18). Alle info: www.aldjazz.be, verder

ook op www.dekimpel.be, www.limburg.be/motivesforjazz, www.jazzlabseries.be

De geest van Steve Lacy dwaalt door het **Blossoms Festival 2006**. Dit gebeuren is gegroeid in de schoot van de Afkikker, een ontmoetingsplaats voor jonge muzikanten, maar ook een podium waar vooral Steve Lacy, Irene Aebi en Mal Waldron een grote indruk hebben nagelaten. Van 12 tot 15 april programmeert de organisatie een festival dat over een drietal locaties in de stad gespreid is en muzikaal uit diverse vaatjes tapt. Centraal in dit gebeuren staat de muziek van wijlen Steve Lacy, die op alle drie deze locaties bij leven en welzijn heeft gespeeld. In dit multi-muzikaal gebeuren vallen de namen op van **Irene Aebi, Steve Potts en Frederic Rzewski** op. Voor verdere informatie: Rita De Vuyst, info@afkikker.be, www.afkikker.be en telefonisch op 0475.313.997 en 09.233.75.57. Locaties: Afkikker, Sint-Kwintensberg 52, Gent, Gravensteen, Veerleplein, Gent en de Sint-Kwintenskapel, Sint-Kwintensberg 84, Gent.

Jazz à Liège gaat in 2006 niet meer door begin mei, maar wel op vrijdag 9 en zaterdag 10 juni. Bij het ter perse gaan van jazzmozaïek was er nog geen informatie bekend over het programma. Voor info: www.jazzaliege.be

ten. De docenten Gert Francois, Bart Quartier, Pieter Bast en Frank Michiels nodigen alle studenten en belangstellenden uit.

Informer en reserveren kan op tel 02 213 41 37, via mail: concert.kcb@ehb.be en via het web: www.percussionfestival.org

Hnita-solo piano: In de Hnita-Jazz Club in Heist-op-den-Berg zijn op initiatief van onze fotograaf Jos Knaepen, in samenwerking met Peter en Juul Anthonissen van de HNITA Jazz-club, een reeks solo piano concerten gepland. De bedoeling is om op termijn het kruim van de Belgische jazzpianisten voor het publiek te brengen in een 2 x 45 minuten durend soloconcert.

Het gebeuren vindt telkens plaats op de laatste vrijdag van de maand. Op 31 maart start de reeks met **Ewout Pierreux**, op 28 april volgt **Jack van Poll** en het voorjaar wordt op 26 mei door **Erik Vermeulen** afgesloten. Na de vakantiemaanden is het de beurt aan **Jef Neve** op 29 september, **Pascal Mohy** op 27 Oktober en **Bart Van Caenegem** op 24 november.

Bij het ter perse gaan werd onderhandeld met de VRT om deze concerten op te nemen. Info: www.hnita-jazz.be of www.jazzmasters.nl/josknaepen, e-mail: thejazzman@pandora.be, tel. Jos Knaepen : +32 (0) 476 35 00 66

John Blackwell komt naar België

Een **drumclinic** van **John Blackwell**, de drummer van **PRINCE** is een **spektakel voor oren en ogen**.

Vorig jaar was deze 'sound, funk and groove master' voor het eerst te gast op het Adams drummersfestival (www.drummersfestival.be), en nu haalt Adams Muziekcentrale te Diest hem terug voor een exclusieve clinic in de MuziekOdroom, Bootstraat te Hasselt op ZONDAG 9 APRIL, 19.00u.

Bestel je ticket (€ 5,-) via www.adams-music.be, het aantal plaatsen is beperkt!

De **Boy Edgar Prijs 2006** is toegekend aan altsaxofonist, componist en bandleider **Benjamin Herman**. Op woensdag 26 april krijgt Herman de prijs uitgereikt tijdens een feestelijk programma in het Bimhuis in Amsterdam. Onze medewerker Bert Vuijsje maakte deel uit van de jury. De toekenning van de VPRO/Boy Edgar Prijs 2006 vindt plaats onder auspiciën van de VPRO, het Nederlands Jazz Archief, de Dutch Jazz Connection en De Nederlandse Jazz-dienst.

Tineke Postma heeft woensdag 25 januari de **Revelation of the Year / Midem Jazz Special Prize** gewonnen. De Nederlandse altsaxofoniste bracht met haar groep (Rob van Bavel, Martijn van Iterson en Marius Beets) een performance, die bij de jury geen twijfel liet. In de jury was de top van Franse Jazzwereld en media vertegenwoordigd, o.a. Francis Dreyfus! Als gevolg van haar prijs komt Tineke in juni in een Jazzgala dat door drie nationale Franse TV zenders zal worden uitgezonden en ook Jazz à Vienne, één van de grote Franse festivals wil haar op het programma.

Pianist Andrew Hill is door het Amerikaanse blad **Playboy** gekozen tot **'Jazzartist of the Year 2006'**. Vorig jaar viel deze eer te beurt aan pianist **Jason Moran**. De muziekpoll van **Playboy** bestaat al vele jaren, maar kent pas sinds vorig jaar de categorie 'jazzartist'. Hill is dus de tweede winnaar. De prijs geeft een feestelijk tintje aan het verschijnen van Hills nieuwe cd 'Time Lines' op 21 februari. De pianist maakt daarmee zijn comeback bij **Blue Note**, de maatschappij waar hij in de jaren zestig onder contract stond. **Blue Note** bracht in 2003 al een album van Andrew Hill uit onder de titel 'Passing Ships'. Dit was echter een opname uit 1969 die nooit eerder op plaat verscheen. (bron: Jazzflits)

Gitaarlegende **Les Paul** werd dan toch gevierd voor zijn 90ste verjaardag. Op 7 februari kreeg hij in L.A. een **goth Birthday Salute** in het Gibson Amphitheater. Zijn trio kreeg er gezelschap van een ganse groep vrienden muzikanten uit diverse muziekdisciplines. De vader van de elektrische gitaar, geboren op 9 juni 1915 is nog altijd actief. Les Paul en zijn trio spelen iedere maandag nog altijd in de **Iridium jazzclub** op Broadway in Manhattan. En soms wordt er daar gejamd met illustere bezoekers, die de veteranen komen bezoeken.

(www.iridiumjazzclub.com)

Lokerse Jazzklub

De **Lokerse Jazzklub** werd gekozen tot **'Meest Verdienstelijke Lokeraar 2005'**. Sinds 1996 reikt het Stadsbestuur elk jaar de prijs uit voor de meest verdienstelijke Lokeraar. De Lokerse Jazzklub komt terecht in een zeer eervol lijstje met o.a. Galerij De Vuyst, Lokerse Feesten, Chris Van den Durpel, Aimé Anthuenis. De club beschouwt dit als de erkenning van een jarenlange inzet om de jazzmuziek te promoten. Dit is ongetwijfeld de kers op de taart bij het veertigjarig bestaan van deze club.

De club ontstond in de jaren toen het jazzfestival van Comblain-la-Tour hele volksverhuizingen ontketende. Heel wat jazzclubs te lande kenden toen hun ontstaan. Ook in Lokeren, waar **Guido Ros** – nog steeds voorzitter – en een stel vrienden-jazzliefhebbers de handen in mekaar sloegen. Op 1 februari 1965 was de Lokerse Jazzklub een feit. In de loop der jaren defileerden op het Lokerse jazzpodium zowel veteranen uit New Orleans en Harlem als vaandel dragers van de moderne jazz als **Dexter Gordon**, **Johnny Griffin**, **Art Farmer**, **Slide Hampton**, **Kai Winding**, **Barney Kessel**, **Horace Parlan**, **Mal Waldron**, **Red Mitchell**, **James Newton**, **Lew Tabackin**, **Randy Weston**, **Sam Rivers** en natuurlijk ook - tot driemaal toe - **Toots Thielemans**. Ook in meer recente jaren werd de mix van stijlen verder gezet en kreeg ook heel wat jong talent in de Lokerse Jazzklub een kans. Dat er ook actief gemusiceerd wordt door leden en sympathisanten, getuigen de twee huisorkesten: **The N.O. train Jazz band** en het **Boss Ross Quintet**.

Adres: Lokerse Jazzklub, Gasstraat 27, 9160 Lokeren (dicht bij het station). Op de goed gedocumenteerde website www.lokersejazzklub.be kan de lezer heel wat meer vernemen over de historie en de huidige activiteiten van de Lokerse Jazzklub.

Opatuur

Het woord **Opatuur** moet je niet zoeken in Van Dale, maar verwijst duidelijk naar de sympathieke zaakvoerder Tuur zelf. Aangepast aan de typische huiskamersfeer van het café aan de Heuvelpoort en aan de aparte visie van de uitbater zelf, die iedere beweging in ons jazzwereldje nauwlettend volgt, is de programmering in **Opatuur** gebaseerd op kleine, instrumentale bezettingen met twee constanten: geen drummers en geen vocalisten. Het komt dus veelal neer op onuitgegeven duo's en trio's, met overwegend talent van eigen bodem, samengesteld voor de gelegenheid door Tuur in overleg met de betrokken muzikanten. Dat dit in de intimiteit en de opvallende rust van het Opatuur jazzcafé vaak tot verrassende resultaten leidt, is de liefhebbers niet ontgaan. Maar ook de muzikanten niet, want er hebben er zich al heel wat laten verleiden tot deze vaak eenmalige experimenten, ook bekende namen en gevestigde waarden.

Het begon allemaal in 1985 in **'t Uilenkot** in de buurt van het St. Pietersstation, een café op de hoek van de Kortrijksesteenweg en de Sint-Denijslaan. Daar werden de eerste concerten georganiseerd, die vanaf 1985 met een zekere regelmaat geprogrammeerd werden met artiesten op de affiche als **Mal Waldron**, **Steve Lacy**, **Joe Lovano**, **Jacques Pelzer**, **Spike Robinson** plus heel wat bekende muzikanten van de Belgische scene.

Een tiental jaar later moest het café plaats maken voor de uitbreiding van de tramlijnen en Tuur nam zijn intrek in een vroegere disco-bar aan de Citadellaan in de studentenbuurt van Gent. Het is een pijpenla met bar die op het einde uitloopt in een soort huiskamer, uitgerust met tafeltjes, zetels en stoelen en een zwarte recht opstaande piano. Tuur herdoopte de discotheek in Opatuur en begon al snel met concertjes, die stilaan groeiden naar een regelmaat van zondagavondconcerten om de twee weken en nu vaak om de week.

Adres en contacten: Opatuur, Citadellaan 17, 9000 Gent, tel/fax 09/2211136, Voor het programma van de komende weken zie:

<http://users.pandora.be/opatuur/>.

Muziektoerisme

New York
binnenste buiten!

**LEZERS-
VOORDEEL**

Het is alweer van het najaar 2005 geleden dat een groepje lezers van *Jazzmozaïek* verzamelde voor een **weekje New York** in een reisje samengesteld door het Gentse reisbureau *Divantoura*, gespecialiseerd in themareizen en geleid door muzikliefhebber Dirk Vandewiele.

Ons oorspronkelijk zeer jazz georiënteerd reisplan, kaderen we nu in de New York trips van *Divantoura*, die in zes dagen deze wereldstad binnenste buiten keren met begeleiding van **Jacqueline Goossens** (correspondente *De Morgen* en *Knack*), **Ivan Scheldeman** (Vlaamse muzikfan en wereldburger) en journalist-uitgever, *Jazzmozaïek*-correspondent en *New Yorker* **Paul Blair**. Lezers die New York uit diverse, zelfs ongewone oogpunten willen verkennen en bovendien een aardig stukje van de jazzscene willen meepikken, kunnen in de *Divantoura*-trips een onvergetelijk beeld krijgen van deze unieke wereldstad. De reisplanning laat bovendien voldoende ruimte om ook op een individuele manier of met reismakers de stad te verkennen en het jazzleven in te duiken. De tips van onze ervaren medewerker Paul Blair zullen U met veel meer laten kennis maken dan met het gecommercialiseerde toeristische jazzcircuit en U de echte en trendy *hot jazzplaces* laten ontdekken en laten proeven van de bruisende muziekscene van deze stad.

Als je de hele wereld op één eiland wil meemaken dan is New York the place to be. U kan nog meereizen in augustus (22-28) en in november (7-13). **Abonnees van *Jazzmozaïek* krijgen 50 Euro vermindering** op prijzen die volgens de periode variëren van 1200 tot 1400 Euro.

Als je de hele wereld op één eiland wil meemaken dan is New York the place to be.

Ben je gebeten door **drums en percussie**, kijk ook even naar het reisaanbod van *Divantoura* in augustus (6-16), waar je in het Johnson State College (Johnson ligt in het mooie Vermont in het Noord-Oosten van de VS) een workshop kan volgen met de wereldtop van drummers en percussionisten uit de *KoSA*-school (VS/Canada). Technieken uit diverse muziekculturen worden gedemonstreerd en aangeleerd. Zowel beginners als meer ervaren en geschoolde drummers-percussionisten zijn er welkom en worden ingedeeld in groepjes of individueel begeleid. Ook heel wat

seminaries belichten diverse aspecten van de muziekindustrie. Reisleiding Dirk Vandewiele. Een andere mogelijkheid is de trip naar Havana, Cuba, waar ook een workshop vierdaagse is gepland in een reis van 21-30 oktober. Reisleiding Ivo Bultheel. www.kosamusic.com/KoSAii_cuba

Wie meer houdt van **blues en country** kan dan weer reizen naar het Amerikaanse zuiden (Memphis, Nashville) en langs de Mississippi op zoek gaan naar de oorsprong van de Amerikaanse muziek (jazz, blues, gospel, country en rock & roll). Reisleiding Jean-Pierre De Smet en Tad Pierson. Twee afreizen: 18 mei en 26 oktober.

Info: Divantoura

Bagattenstraat, 176, 9000 Gent,
tel. 09 223 00 69.

Gedetailleerd reisdoosje op

www.divantoura.be/themareizen

Divantoura
THE SPIRIT OF TRAVELLING

aldjazz

No Vibrato
Fatal footsteps
Dijf Sanders
Maäk's Spirit
Jeff Herr Corporation
Hendrick Braeckman

13 mei 2006
alden biesen bilzen • www.aldjazz.be
vvk 15 kassa 18
Jef Neve trio
Philip Catherine

Funky do Brasil

provincie limburg

Bobby McFerrin en Chick Corea op North Sea Jazz Festival 2001
(foto: © Jos Knaepen)

De Jazz-kriebels

Bernard Lefèvre

van... Annie Van Keymeulen

Annie Van Keymeulen (1952) debuteerde op haar veertigste met een roman over autisme. Na dien volgden romans met scherpe portretten van jongeren die worstelen met problemen en hoe ze die verwerken. In 'Bas' (genomineerd voor de Libris Literatuurprijs 2002) schetst ze Marcel, die zich afzet tegen de fanfare. Hij zoekt zijn eigen weg en trekt zich op aan zijn 'muzikale' vader, **John Coltrane**. We volgen Marcel in zijn ontwikkeling tot (jazz)muzikant en zijn bezieling voor de jazz van de jaren zeventig.

Wanneer is je belangstelling voor jazz ontstaan?

AVK: "Ik ben intuïtief beginnen luisteren naar jazz. Dat was in de jaren zeventig via mijn man. We kenden elkaar pas toen hij een maand naar Canada ging. Omdat ik hem graag wilde zien terugkeren, vroeg ik zijn platen. Zo kwam de jazzmuziek in m'n leven, ik hield er wel van maar stond er verder niet bij stil. Het sprak me wel aan om de muzikanten ook live te zien. Het eerste concert dat geweldig indruk op me maakte, was er een eind jaren zeventig met **Archie Shepp** in Gent. Mijn man was in het Universitair Combo en vooral met freejazz bezig. Hij gidste toen artiesten o.a. **Anthony Braxton**. Ik hoorde al die verhalen voor de zoveelste keer, dat ik dacht, ik ga dat gebruiken in een roman. Ik begon op een andere manier te luisteren naar jazz..."

Hoe luister je dan naar jazz?

AVK: "Als ik een optreden zie, en ik aan mijn man vraag, hoe heten die artiesten ook alweer, dan ben ik dat zo vergeten, name dropping, ik lach daar ook een beetje mee. Op reis (met Jazzmozaïek naar NY - zie vorige editie) is het me echt opgevallen dat er twee verschillende percepties zijn, mannen weten precies jazz te verwoorden, weten daar namen en etiketten op te plakken. Ik ben dankbaar dat me dat aangereikt wordt, maar dat is niet het essentiële voor mij.

Als je naar muziek luistert en daarbij weg-droomt, dan ontstaat plots dat onverwachte, iets in de muziek dat je wakker maakt, dat je ogen opent, net zoals goede poëzie dat doet, je hebt dat in beeld en opeens schiet daar iets dwars doorheen en dan ben je erbij. En er is ook het samenspel, als muzikanten elkaar uitdagen, soms wordt het niets, een andere keer wel, dat doet het voor mij.

Ik heb me voor het boek op die mannelijke manier ingeleefd omdat ik een mannelijk hoofdpersonage had. Het waren in feite twee uitdagingen: én de jazz én een mannelijk hoofdfiguur. Het was ook de eerste keer dat ik dat

(foto: © Jos Knaepen)

Annie Van Keymeulen

deed. Gelukkig had ik twee redacteurs die dat bewaakten, en ook de uitstekende raad van jazzrecensent Karel Van Keymeulen (geen familie)."

Hoe is de roman 'Bas' eigenlijk ontstaan?

AVK: "Ik begon met het verhaal van de jongen (Marcel) die zich afzet tegen de fanfare - zijn vader speelt in de fanfare en hij vindt dat maar niks. Het gaat over het gevoel iets te willen maken van het leven, de vrijheid, de sfeer van de jaren zestig, zeventig. Het idee de wereld te willen veranderen.

Daarvan ben ik vertrokken. Na een paar hoofdstukken dacht ik: daar zit meer in, en toen zei mijn man, je moet die jongen een instrument geven. Maar ik wist niet goed welk instrument. We hebben hier een gitaar (Annie's man **Guido Martens** is in zijn vrije tijd gitarist en studeert nu bij **Hans Van Oost** - nvdr), maar dat voelde niet aan als het juiste instrument voor Marcel.

Op een bepaald moment heb ik een van die concerten gezien, die voor mij een hele belevenis waren. Dat was in Gouvy, dat is ook in the middle of nowhere, het platteland. Ze hebben

In deze nieuwe rubriek laten we het woord aan mensen die hun liefde voor jazz in hun werk of beroep tot uiting brengen

"I remember Red"

Jack Van Poll

Het is intussen alweer bijna 14 jaar geleden dat de memorabele bassist Keith "Red" Mitchell in California is overleden. Ik hoorde hem voor het eerst spelen begin jaren vijftig op het West Coast label 'Pacific Jazz'.

California en met name Los Angeles was in die tijd een mekka voor veel jazzmuzikanten. Er was altijd wel werk in de grote filmstudio's en de jazzclubs draaiden op volle toeren nadat de 'Cool Jazz' daar furore maakte. Toch was Red niet verknocht aan die West Coast en toen er een spontane studentenopstand uitbrak aan de Berkeley Universiteit die tamelijk ruw door het leger de kop werd ingedrukt, hield hij het voor bekeken en emigreerde hij en zijn vrouw Diane naar Stockholm.

Voordat hij die grote stap maakte, heeft hij zich, naar eigen zeggen, 5 weken afgezonderd in zijn 'cabane', niet ver van Hermosa Beach. Hij had zich voorgenomen om zijn basinstrument niet in kwarten, maar voortaan in kwinten te stemmen; laagste snaar in do dan sol, re en de hoge snaar dus in la. Dat gaf hem meer reikwijdte in zijn spel.

Toen ik op een avond met hem in "Bradley's" optrad, maakte ik een opmerking over al die oude mannen die voor ons zaten. Hij antwoordde ontzet "Don't you know who they are?, that is the Bass section of the New York Symphony Orchestra!" Die heren kwamen zichzelf op de hoogte stellen hoe hij die kwintenreeks hanteerde.

Red was niet alleen een geweldige muzikant, maar ook een zeer vriendelijke man en een groot pedagoog. Hij leerde me *In a Sentimental Mood* te spelen zoals Ellington het destijds getoonzet had. Ik durfde nadien daar niet meer van af te wijken, totdat hij tegen me zei: "je mag het wel op jouw manier spelen, zolang je maar weet hoe het origineel eruit ziet."

Op een avond in Parijs toen we in duo in 'Le Petit Opportun' optraden, had hij last van mijn voet die de maat bleef slaan. Hij heeft me die avond twee keer vriendelijk gevraagd om daarmee te stoppen. De rest van de avond hield ik mijn voet aan de stenen vloer genaagd. De volgende avond zat hij al aan de bar toen ik binnenkwam. Wanneer we ons door het publiek naar onze instrumenten begaven, was mijn verbazing groot toen ik een grote kokosmat onder de pedalen van de piano zag. Red was die middag spontaan die mat gaan kopen en zei alleen dat ik nu mijn gang kon gaan. Dat was typisch Red.

Ik heb een tournee met hem gemaakt door zeven Europese landen en dan leer je elkaar wel kennen. Ik mis hem soms en ben blij dat we destijds samen met Ed Thigpen een cd gemaakt hebben ('Cat's Groove' op September records -1988). Oh ja, John Clayton was één van zijn vier favoriete bassisten.

www.jackvanpoll.com

Foto archief Jack Van Poll
Van links naar rechts:
drummer Ed Thigpen, pianist Jack van Poll en bassist Red Mitchell

Uw berichten of reacties voor de redactie?

Mail naar redactie.jazzmozaiek@skynet.be

Esquire's Jazz Book 1944

Marc Van den Hoof

Mocht u zich ooit hebben afgevraagd welke platen *Duke Ellington* naar het fameuze verlaten eiland zou hebben meegenomen - jazzplaten dan, want hij wou vooral ook Ravel, Delius en Debussy meenemen - dit zijn ze: iets van *Art Tatum*, *Hawkins' 'Body And Soul'*, *'I Can't Get Started'* in de versie van *Bunny Berigan*, *'Nightmare'* door *Artie Shaw*, *Fats Waller* z'n *I'm Gonna Sit Right Down And Write Myself A Letter'*, *Sidney Bechet* in *'The Mooche'*, *Willie Smith* met *'What Can I Do With A Foolish Little Girl Like You'*, en z'n eigen *'Something To Live For'* vanwege de vocal door *Jean Eldridge*.

Ellington's voorkeur werd opgetekend door Robert Goffin, die behalve aan zichzelf de vraag ook had gesteld aan Art Hodes, Leonard Feather, Gene Sedric en Charlie Barnet. De lijstjes stonden in *Esquire's Jazz Book 1944*, een jaarboek dat aansloot op het succes van het door *Esquire* georganiseerde *All American Jazz Concert* in het *Metropolitan Opera House* op 18 januari 1944. Behalve het jazzboek dat geen boek was maar pure jazz, is dit het curieuste jazzboek dat ik ken, althans in de uitgave ervan die ik sedert kort de mijne mag noemen. Dat is namelijk een uitgave die bestemd is voor de soldaten aan het front, bezorgd door de *Editions for the Armed Services, Inc.*, a non-profit organization established by the Council on Books in Wartime. Dertien en een halve centimeter breed, negen hoog en anderhalve centimeter dik, driehonderd éénenvijftig pagina's. *THIS IS THE COMPLETE BOOK - NOT A DIGEST*, staat er op de cover. Van de acht afdelingen die het boek telt, neemt eindredacteur Paul Eduard Miller er vier voor z'n rekening: een soort apologie en summiere geschiedenis van de 'hot' jazz tot dan, een inleiding tot het jazz beluisteren, een verhaal over de groten van de jazz en een ingewikkeld schema van de diverse invloeden die de jazzspelers onderling verbinden. De bijdrage van Goffin zit in het langste hoofdstuk: een bloemlezing van bijdragen die *Esquire* in de loop van 1944 aan de jazz had gewijd. Voorts is er nog een hoofdstukje met anekdotes

over verzamelaars, een soort poll waarin een aantal kenners waaronder Goffin hun ideale jazzband samenstellen en zo'n honderdvijftig pagina's bio's en discografieën. Dertien en een halve centimeter op negen centimeter en anderhalve centimeter. De soldaat aan wie ons exemplaar ooit heeft toebehoord, heeft het duidelijk van voren naar achteren gelezen, maar er is één plek waar hij langer dan elders is blijven hangen: in de discografie van *Artie Shaw* heeft hij met potlood een hele reeks titels onderstreept. Ofwel waren het de platen die hij al had en die hij zich herinnerde wanneer hij de titels ervan zag staan, ofwel waren het de platen die hij zich na de oorlog zogauw mogelijk zou aanschaffen. De eerste onderstreepte titel is *All Alone*, en dan volgen *I Surrender Dear* en *Blue Skies*, *Someday Sweetheart*, *Night And Day* en *Sweet Adeline* ...

Een verhaal dat je alleen nog maar moet invullen. Zou hij geweten hebben dat Shaw in zijn versie van *Stardust* de hoogste noot had gespeeld die tot dan toe op een klarinet was gespeeld? En toen een andere klarinettist hem vroeg hoe hij dat had gedaan, zei hij: "Leg je hand met de handpalm naar beneden op tafel - en kan je nu je pink optillen? Als je dat kan, kan je die noot ook spelen." Misschien was hij wel de soldaat die in een gedicht van Carel Swinkels op z'n klarinet twee deuntjes door elkaar blaast, ik weet niet meer welke, maar één is, denk ik, de *St. Louis Blues*. "I hate to see that evenin' sun go down".

NU DOEN!

ANTWOORDKAART

(zie in deze uitgave)

NU INVULLEN EN OPSTUREN!

En... Wie **SNEL** is, krijgt een **GESCHENK** (CD, DVD of FOTOBOK).

Let wel! **Geen antwoord, geen Jazzmozaïek meer!**

Dank voor uw medewerking. Het Jazzmozaïek-team.

www.jazzmozaiek.be

Mischa Andriessen

Zeldzame beelden

Muziek is een taal op zich. Wat moet je daaraan toevoegen? Het maakt schrijven over muziek vreselijk moeilijk. Natuurlijk bestaat er een terminologie, maar die is alleen voor ingewijden en bovendien verklaart die het wonder dat muziek is niet. Alsof dat nog niet genoeg is, heeft muziek de tegelijkertijd machtige en hinderlijke gewoonte om zich aan plaatsen en personen te hechten, waardoor bepaalde stukken altijd herinneringen en beelden oproepen of die nu wenselijk zijn of niet.

De negende symfonie van Brückner zal voor altijd verbonden blijven met een nachtelijke boottocht in Griekenland waar iedereen sliep behalve ik en de zee, die niet zichtbaar toch overal was, het op een akkoordje gooide met de slepende weidsheid van Brückners symfonie. Er zijn de meisjes van toen met allemaal hun eigen liedje. De vrienden wier muzikale voorkeuren haast karaktereigenschappen zijn geworden en wanneer die veranderden soms zelfs de reden zijn gebleken waarom wij elkaar niet meer zien.

Ik hoef maar een paar noten Pink Floyd te horen en ik ben, of beter lig, weer op een of andere studentenkamer waar altijd wel iemand met de plechtige ernst die verward wordt met geestesverruiming, beweert dat dit geniaal is. Kans om te kiezen geeft muziek je niet, goede muziek is voodoo van de bovenste plank; je zet een plaat op en iemand steekt een naald dwars door je heen. Daar gaat je goede stemming of je humeur klaart juist zienderogen op.

Dus hoe schrijf je over muziek? En meer specifiek hoe schrijf je over de muzieksoort die zich het liefst aan geen enkele regel iets gelegen laat liggen, hoe schrijf je over jazz? Het is de vraag die Bernlef zich in een aantal van zijn jazzessays gesteld heeft. Gelukkig gaf hij ook het antwoord. In "Is er leven na Cecil Taylor?" schreef hij: "Over jazz schrijven, dat betekent bovenal goed schrijven, dat wil zeggen die beelden vinden die het abstracte fenomeen dat muziek is in een concrete, beeldende taal gieten". Nogal wiesdes, ben je daarop geneigd te denken. Het antwoord is zo voor de hand liggend dat het nutteloos lijkt. Alsof je een schaker adviseert dat hij goed moet nadenken en de juiste zet doen. Toch is het 't beste advies dat ik ooit heb gekregen en het is (ik hoop dat dit niet aanmatigend klinkt) de leidraad voor alles wat ik schrijf.

Het is tegelijkertijd een gekmakend advies, want die "concrete beeldende taal" dient zich niet zomaar aan. Soms word je enigszins geholpen. Meestal bij concerten waar het uiterlijk en de mimiek van de muzikanten, maar ook de zaal, de zwerver voor de ingang of het meisje op de eerste rij je helpen een beeld te vinden. Bij cd's ligt dat moeilijker omdat datgene waarnaar je kijkt over het algemeen niets

met de muziek te maken heeft. Je tas in een hoek van de kamer, een schaal met appels op tafel, buiten wast iemand zijn auto of laat de hond uit, allemaal kalme taferelen terwijl je via je hoofdtelefoon verbonden bent met een chaotische wereld waarin iemand een bekend verhaal dusdanig anders probeert te vertellen dat het zijn verhaal wordt.

Op zo'n moment ben je blij als de hoer iets anders laat zien dan een man met een saxofoon of de inderhaast neergekrabbelde namen van de meespelende muzikanten. Zoals het fotootje in de inlay van Benjamin Hermans heerlijke nieuwe cd 'The Itch', waarop Herman samen met gitarist Anton Goudsmit op een scooter of brommertje zit. Zo klinkt die muziek. Het is Vespa-jazz, een op de werkelijkheid buitemaakt gevoel van vrijheid. Doen waar je zin in hebt. Het is een zelfde soort advies; doen waar je zin hebt, maar dat heel goed doen.

Terug naar Bernlef. In zijn beste stukken maakt hij de aan zichzelf gedane belofte waar. Zijn nieuwe bundel jazzverhalen die ter gelegenheid van de Boekenweek wordt uitgebracht, draagt de titel van een van die huzarenstukjes: "Hoe van de trap te vallen?". Natuurlijk gaat het over Monk, dat weet je meteen als je die titel ziet en altijd als je naar Monk luistert, zul je dat beeld voor je zien van de man die op de trap verstapt, de maaierende armen en wonderbaarlijke landing. Het heeft het juiste slapstickgehalte, de gniffel die je in je voelt opkomen als Monk begint te spelen, maar het doet ook recht aan het bijzondere, aan de uniciteit van Monk die zich op de piano nu eenmaal anders voortbeweegt dan ieder ander. Het heeft bovendien zowel de tragiek als het heroïsche die iedere buitenstaander aankleven, in zich, de dapperheid zo te kunnen zijn als je bent.

Zo'n beeld vind je zelden. Het zal niet voor niets jaren hebben geduurd voordat Bernlef met een nieuwe bundel jazzverhalen kwam. Een aantal daarvan, zeker niet de slechtste, zijn bovendien al eerder gepubliceerd. Dat het zo moeilijk is, zou ontmoedigend kunnen werken, maar dat doet het niet. Je klampt je vast aan de gedachte dat eens in de zoveel tijd een zin komt bovendien die het waard is niet vergeten te worden. Dat gelukzalige moment dat je voor even de taal spreekt die de muziek je zo vreselijk moeilijk verstaanbaar leert.

Bernlef - 'Hoe van de trap te vallen' verschijnt bij Querido samen met een cd waarop Bernlef zijn monoloog 'Gestoord' leest, begeleid door pianist Guus Janssen - ISBN 902145307X.

Paul Blair

(correspondent Jazzmozaïek in New York)

*In het hart van de New Yorkse jazzscene leven, biedt het voordeel nog onvolprezen spelers te ontdekken - zelfs al draaien ze in de stad al een tijdje mee. De in 1958 geboren saxofonist **Jed Levy**, opgegroeid in New Jersey, is zo iemand.*

Ik herinner me hem al midden de jaren tachtig op plaat te hebben ontdekt. Enkele maanden later zag ik hem optreden in de *Knickerbocker* in Greenwich Village, maar het is pas onlangs tot me doorgedrongen wat een geweldige all-round muzikant hij is.

Hoewel Levy beschikt over een half dozijn blaasinstrumenten - daarmee kan hij alle uiteenlopende studio's en theaters de baas - heeft hij verkozen om zich te focussen op de tenorsaxofoon. En sinds hij in New York in 1979 arriveerde, na zijn studies aan Berklee in Boston, heeft Jed nooit zonder werk gezeten. Hij speelde met verschillende organisten (**Jack McDuff**, **Groove Holmes**, **Shirley Scott** en **Don Patterson** om maar enkele te noemen), maakte deel uit van het **Vanguard Jazz Orchestra** en het **Chico O'Farrill Afro-Cuban Jazz Orchestra** en trad op met **Tom Harrell**, **Jack Walrath**, **Junior Mance** en **Curtis Fuller**. Hij werkte mee aan muzikale projecten van bassist **Ron McClure** en *Headhunters* drummer **Mike Clark**. Ook was hij te bewonderen op festivals en clubs in Europa en Japan, en in de belangrijkste jazzgelegenheden in Manhat-

tan. Als sideman is hij te horen op platen van **Jaki Byard** (een van zijn eerste mentors), gitarist **Peter Leitch**, trombonist **Steve Davis**, trompettist **Eddie Henderson** en pianist **Don Friedman**.

Bovendien verschenen vier uitstekende cd's op het Steeplechase label onder Jed's eigen naam. Op de meest recente 'Mood Ellington' is de trompettist **Jack Walrath** frontline partner en recruteerde Jed een strakke, superinventieve ritmesectie: **Bill Mays** (p), **Martin Wind** (b) en **Jeff Brillinger** (dr). En hij brengt een repertoire van Duke dat minder gecoverd wordt - pareltjes zoals *Ad Lib on Nippon* en *Circle of Fourths*.

Maar de Levy cd waar ik echt enthousiast over ben,

kun je nog niet gehoord hebben, want die moet nog uitkomen. Twee weken geleden was ik aanwezig op die Levy opnamesessie in de Lower East Side studio. Daar was ik getuige van het kwartet - met pianist **George Colligan**, bassist **Ugonna Okegwo** en drummer **Billy Drummond** - dat negen tunes aanpakte in iets minder dan vijf uren. Eén track was *How Am I to Know?* Een andere is gebaseerd op een Hindemith klarinet concerto. De resterende zeven tracks zijn eigen composities van Levy - elk een juweeltje op zich, harmonisch rijk en ritmisch gevarieerd. Eerlijk gezegd is het niet eenvoudig om met eender welk album de aandacht erbij te houden als het alleen maar tenor-plus-ritme de hele tijd is. Dit keer echter deed de combinatie van knappe thema's met het harmonische, verbeeldingsvolle en swingende tenorspel me denken aan het plezier dat ik altijd vind in de albums van **Hank Mobley**.

Steeplechase baas **Nils Winther**, die de sessie - een van de vele tijdens zijn jaarlijks bezoek aan New York - produceerde, was even verrukt als ikzelf met de opname. Hij kon inderdaad tevreden toekijken vanuit de controlekamer. Het kwartet had het materiaal al onder de knie gedurende twee vroegere repetities. Nog enkele maanden geduld en dan hoor je zelf het resultaat op een toekomstige Steeplechase release.

Indien je surft naar www.jedlevy.com kun je verschillende tracks van elk van de drie recente Steeplechase cd's downloaden, en ook tracks van het aan Ellington opgedragen album. Je vindt er ook een uitgebreide biografie en verder heel veel lof die andere artiesten doet verbleken. Ook kan ik een cd van 2005 met Jed als gast op het Zoho Music label aanbevelen. Die is getiteld '**The Jim Seeley-Arturo O'Farrill Quintet**'. Levy speelt hierop tenor. Seeley en O'Farrill zijn twee andere opkomende muzikanten die nadere aandacht verdienen. Hier in New York komt er geen eind aan het voortdurend ontdekken van jazztalent.

Onze correspondent Paul Blair woont in Brooklyn en brengt maandelijks in New York het jazz magazine Hot House uit, dat nu al de 24ste jaargang ingaat. Voor meer info: www.SwingStreets.com.

Vertaling: Bernard Lefèvre

(foto: © jed levy, www.jedlevy.com)

Jed Levy

Chasin' The Bird

Mijn lang niet volledige **Charlie Parker**-bibliotheek telde tot nu toe 25 titels, van Siegfried Schmidts 'Charlie Parker: Ein Porträt' (1959) tot Hugue Le Tanneurs 'Charlie Parker' (2001). Er zijn biografieën, een 'oral history', discografieën, een fotoboek, musicologische studies, monografieën, kinderboeken, bibliografieën – ja, wat al niet.

tem 26 verscheen eind vorig jaar, het heet *Chasin' The Bird*, en het is in feite een uitgebreide editie van het Britse **Charlie Parker**-boekje dat Brian Priestley in 1984 in de serie Jazz Masters publiceerde.

Mijn eerste gedachte was dus: wat kan dit nog toevoegen? Had Priestley er niet beter aan gedaan een nieuw onderwerp te kiezen, zoals hij in 1982 deed met zijn baanbrekende biografie van **Charles Mingus**? Maar goed, je gaat toch lezen, en gaandeweg word je weer gegrepen door de tragische levensgeschiedenis die je al zo goed kent. Met een variant op Leo Vroman: 'kom vanavond met verhalen / hoe Charlie Parker is verdwenen / en herhaal ze honderd malen / alle malen zal ik wenen.'

En dan, in het voorlaatste hoofdstuk *The Song Is You* waarin wat dieper op de muziek wordt ingegaan, stuit je ook nog op een nieuw aspect. Priestley haalt een uitspraak van **Dizzy Gillespie** aan (uit een interview met Gene Lees, *Down Beat* 1961, herdrukt in Carl Woidecks *The Charlie Parker Companion* uit 1998): "I doubt though, whether he knew everything he was playing.

I'll bet that 75 percent of his playing he thought of, and the other 25 percent just fell in place, fell under his fingers".

Priestley concludeert daaruit dat in Parkers gebruik van improvisatie 'zowel een element van routine als een element van geluk' zat. 'Hoe meer risico je neemt, hoe groter de kans dat er iets misgaat, maar ook hoe groter de kans dat je geluk hebt – en dat is een onderdeel van de opwinding die zich meedeelt aan de luisteraars'. Hij voegt eraan toe dat diverse muzikanten, zoals **Miles Davis** en **Red Rodney**, wel eens 'gaten in Charlie's theoretische kennis' hadden ontdekt. Was Parker dan bij nader inzien een muzikant die bij het improviseren over akkoordenschema's soms puur op zijn gehoor speelde – zoals **Chet Baker** zijn leven lang moet hebben gedaan? Brian Priestley werkt die gedachte helaas niet verder uit. Maar duidelijk is wel dat, ruim een halve eeuw na Charlie Parkers dood, het onderzoek van zijn muziek nog altijd niet is voltooid.

CHASIN' THE BIRD

The Life and Legacy of Charlie Parker

Brian Priestley

Brian Priestley: *Chasin' The Bird – The Life and Legacy of Charlie Parker*. Equinox Publishing, Londen, ISBN 1-84553-036-5.

www.bebopbusiness.com

reizen & muziek

themareizen over cultuur & muziek spreken tot de verbeelding van elk rechtgeaarde muzikliefhebber. Ga je mee op muziekreis?

- **Andalusië**: o.l.v. journaliste *Marianne Meire* woon je 2 flamenco optredens bij
- **Turkije**: o.l.v. zangeres *Melike Tarhan* beleef je een unieke cultuur-muziekreis
- **Mali**: o.l.v. concertorganisator *Els Parein* woon je o.a. een uniek Griot-concert bij
- **Argentinië**: o.l.v. tangoleraar *Pol Van Assche* exploreer je de tangoscene in Buenos Aires
- **Brazilië**: initiatie Braziliaanse dans & muziek o.l.v. *Silke Beckers* & lokale lesgevers
- **New York**: vele aspecten van New York ontdek je o.l.v. *Paul Blair* en andere kenners
- **VS/Vermont**: drums & percussielessen voor beginners & gevorderden
- **Cuba/Havana**: drums & percussielessen voor beginners & gevorderden

Divantoura
THE SPIRIT OF TRAVELLING

gedetailleerde dagprogramma's op www.divantoura.be

Nieuw op CD!

redactie:

Mischa Andriessen, Luc De Baets, Peter De Backer, Dirk de Gezelle, Jos Demol, Bernard Lefèvre, Brecht Ranschaert, Jeroen Revalk, Sim Simons

Jazzmozaïek klasseert in deze rubriek de cd's (nieuwe releases en heruitgaven) in alfabetische volgorde en illustreert het betere werk met de afdruk van de hoesjes. Een eenvoudig sterrensysteem staat symbool voor de globale beoordeling van iedere plaat door de ondertekenende recensent.

- * = ontgoochelend
- ** = kon beter
- *** = goed
- **** = beter
- ***** =

DEADLINE: Te bespreken cd's, dvd's en ander audiovisueel materiaal ten laatste op 10 mei 2006 op de redactie aub: Jazzmozaïek, Bruggestraat 105, 8755 Ruiselede

Een nieuwe lente!

In deze overvolle cd-rubriek springen twee Vlaamse producties er boven uit: de debuutcd van het flamboyante *Narcissus kwartet* van de jonge *Robin Verheyen* en de merkwaardige dubbelaar *In Orbit* van het *VVG-Trio* van *Bruno Vansina*, *Gulli Gudmundson* en *Teun Verbruggen*. Zij brengen de lente in het land! De saxofonisten Verheyen en Vansina zijn twee grote beloften. Waar Vansina er iets langer over doet, schiet de ster van Verheyen als een komeet door het jazzfirmament. Op 22-jarige leeftijd is dit rastalent nog een ruwe diamant, die echter in snel tempo wordt bijgeslepen, nu ook in Parijs en straks in New York. De uitgave van *Narcissus*, de gelijknamige debuutcd van Verheyen & co, kadert bovendien in een feestelijk gebeuren voor het *W.E.R.F.* label, dat met vijftig cd-releases, een mijlpaal heeft gezet in ons Vlaamse jazzwereldje. Lees verder in deze kolommen.

Luc De Baets

Paul Anka Rock Swings Verve/Universal Music — 58:22 ****

Wat Sinatra altijd gedaan heeft is de populaire muziek van zijn tijd omzetten in de muzikale taal die hij kende, begeleid door swingende bigbands van toen (Billy May, Nelson Riddle, zelfs Basie en Ellington). Dat doet nu ook de verbluffende Paul Anka (64), de popster van vooral de jaren vijftig (o.a. *Diana*) en zestig (*Lonely Boy*) die meteen alle would-be crooners van vandaag in hun hemd zet. De revival van dit genre heeft deze klasbak van de oudere generatie aangezet zijn ervaring en visie te gebruiken om de evergreens van deze tijd te verklanken. Met een swingende nonchalance, als op een wolkje, net als één van die andere swingers van toen, Bobby Darin. Leuk om horen zijn versies van *It's My Life* (Bon Jovi), *Hello* (Lionel Richie), *The Way You Make Me Feel* (Michael Jackson) en Eric Clapton's *Tears in Heaven*. Ook songs van Spandau Ballet, R.E.M.,

Pet Shop Boys, Billy Idol en The Cure maar vooral ongewone en knappe versies van *Wonderwall* (Oasis) en *Smells Like Teen Spirit* (Nirvana). Je vergeet in deze Anka-versies welhaast hoe het origineel klinkt. Bovendien is er geen dollar bespaard op de muzikale entourage. Gehaaide arrangeurs als Randy Kerber, Patrick Williams en John Clayton brengen de swingende bigbands en de royale strijkerssecties van de jaren zestig weer tot leven. 'Rock Swings' is de alleszeggende titel voor dit album. Paul Anka presenteert 'Rock Swings' in de Elisabethzaal op 29 april in Antwerpen (tel 03/231 16 40).

Luc De Baets

Stefano Battaglia Raccolto

ECM Records/Universal Music — 2CD — 54:23 + 50:21
***

Een curieuze verzameling muziek, verspreid over twee cd's en uitgevoerd in twee trioformaties. De Italiaanse pianist had een specifieke klankkleur en een ambitieus plan in gedachten voor zijn ECM-debuut. Op de eerste cd horen we Battaglia aan het werk met bassist Giovanni Maier, die op deel twee plaats ruimt voor de Franse violist Dominique Pifarély, net als zijn metgezellen een getalenteerde improvisator (denk maar aan de samenwerking met Louis Sclovio). Percussionist Michele Rabbia

speelt afwisselend jazzy drums en percussie en gaat daarbij heel klankbewust te werk. Zo beklemtoont hij mooi het meer hedendaags klassieke karakter van de tweede cd waarop het collectieve spel centraal staat. Stefano Battaglia verkent niet alleen de melodische en harmonische mogelijkheden van de piano. Hij wil zich bevrijden van modellen en tradities. Via improvisatie komt de pianist tot muzikale vormen, die lyrisch, wat verderop onrustig, een enkele keer zelfs ontvlambaar van aard zijn. Beide emoties schuiven heen en weer, zonder te struikelen. Donkere kleuren overheersen. De oogst is aanzienlijk maar de vruchten zijn moeilijk toegankelijk.

Dirk De Gezelle

Randy Brecker w/ Michael Brecker & WDR Big Band Some Skunk Funk

BHM Productions/ZYX
Music — 68:52
***(*)

Tijdens de Leverkusener Jazztage in 2003 vond er een heel speciaal optreden plaats. Trompettist Randy Brecker trad nog eens op met zijn broer Michael Brecker en als gasten Jim Beard (keys), Peter Erskine (drums) en Marcio Doctor (percussie) samen met de WDR Big Band Köln onder leiding van Vince Mendoza. Niet alleen werden de hits uit de Brecker Brothers periode (o.a.

Some Skunk Funk en *Sponge*) gespeeld, ook de nieuwste composities van zowel Randy als Michael kwamen uitvoerig aan bod. Maar door de prachtige arrangementen van Vince Mendoza voor de WDR bigband krijgt de uitvoering een derde dimensie. Hoogtepunten van de fraaie orkestratie zijn *And Then She Wept* en *Levitate*. Uniek is ook de performance van Michael Brecker, die toen nog in topvorm verkeerde. Begin 2005 moest hij door ziekte alle optredens opgeven en is nu aan het herstellen van MDS (zijn dochter trad op als donor).

Bernard Lefèvre

Bob Brookmeyer New Art Orchestra New Works

Challenge Records/
Challenge Records — 68:35
****

The New Art Orchestra o.l.v. Bob Brookmeyer is gevormd uit jonge muzikanten, die bij Brookmeyer school hebben gelopen in Duitsland en Nederland. De Amerikaan heeft hier een orkest samengesteld,

Nieuw op CD!

vervolg ...

die vele bestaande bands en solisten zal doen verbleken. Uiteraard zijn de composities en arrangementen van de hand van de meester zelf. In de *Celebration suite* (eerder geschreven voor Gerry Mulligan) is de Amerikaanse multi-instrumentalist Scott Robinson de solist op baritonsax. Deze opname dateert al van 1997 en is nu heruitgegeven. Intussen zijn er al twee andere opnamen verschenen in 2001 (*Waltzing with Zoë*) en in 2003 (*Get Well Soon*), allemaal erg karakteristiek voor de schrijfwijze van Bob Brookmeyer. Brookmeyer zelf bespeelt nog steeds de ventieltrumpet met heel veel verve. Andere opvallende solisten zijn de tenorsaxofonisten Paul Heller en Nils van Haften en de Vlaming Kris Goessens op piano. Deze laatste is zowat de rechterhand van de Amerikaan John Hollenbeck op drums tot de vaste kern, waar de Amerikaanse arrangeur telkens op beroep doet voor zijn Europese optredens en opnamen.

Luc De Baets

André Ceccarelli Trio

Avenue des diables blues

Dreyfus Jazz/Foreign Media - 57:05

***

De gekende formule met Hammond orgel, gitaar en drums, zijnde Joey DeFrancesco, Bireli Lagrène en leider-drummer André Ceccarelli. Deze Frans-Amerikaanse combinatie borduurt verder op de Jimmy Smith-traditie. Swingen is de boodschap en dit drietal gooit meteen zijn troeven op tafel. *Nardis*, *Sophisticated Lady*, *Summertime* en *April In Paris* zijn de opwarmers vooraleer het echte werk begint met een wat diepgravender versie van *Three Views of a Secret*, het bekende nummer van Jaco Pastorius, dat ook op Toots' playlist staat. Ook het titelstuk, *Avenue des diables blues*, een compositie van Ceccarelli en de Belgische Italiaan, Eric Legnini, en de hit van Norah Jones, *Sunrise*, wijken af van de betreden paden. Dit is gesneden koek voor de liefhebbers van het geijkte Hammond-trio.

Luc De Baets

The Claudia Quintet

Semi-Formal

Cuneiform Records/
Mandai - 64:54

****

Hoewel 'Semi-Formal' al de derde cd van deze New Yorkse groep is, leerde ik de band pas vorig jaar in het Bimhuis kennen. Dat concert maakte zoveel indruk dat de plaat eigenlijk een beetje tegenviel. Dat komt door de vele intermezzo's die een van TCQ's grootste kwaliteiten, de hypnotiserende groove, enigszins ondermijnen. Dat is het enige minpunt, want voor het overige is 'Semi-Formal' een heel bijzondere en overtuigende cd. Het groepsgekluid dat wordt gevormd door bas, drums, vibes, sax, klarinet en accordeon is volstrekt uniek. Drummer, bandleider en componist John Hollenbeck weet met de eigenzinnige klankkleur van de vrijwel volledig gecomponeerde stukken een wonderlijke, fantasievolle wereld op te roepen. Topmusici als Chris Speed en Drew Gress spelen volledig in dienst van dat idioom en soleeren nauwelijks. Meer nog dan met jazz heeft de muziek raakvlakken met pop, klassiek en

minimal music, maar eigenlijk gaat de vergelijking niet op. Misschien wel de grootste verdienste van de groep is dat zij ondanks de duidelijk bedachte vorm toch volstrekt spontaan klinkt. 'Semi-Formal' toont hoe dan ook overtuigend aan dat TCQ een van de opwindendste groepen van dit ogenblik is.

Mischa Andriessen

Harry Connick Jr

Occasion (Connick on piano 2)

Marsalis Music/Universal Music - 65:21

***

New York is het mekka van de jazz in de V.S., maar ook andere steden zoals Chicago en L.A., om er slechts een paar te noemen, hebben hun eigen muzikale scene en cultuur, die hier meestal te weinig doorringt. En dan spreken we nog niet eens van New Orleans, in het begin van de vorige eeuw de bakermat van de jazz. De orkaan Katrina heeft misschien de stad van de kaart geveegd, maar niet de muzikale geest. Nu nog steeds, alhoewel de (commerciële) uitstraling het duidelijk al die tijd moet afleggen tegen de machosscene van New York. Twee namen die in New Orleans en ook daarbuiten klinken als een klok zijn Marsalis en Connick. Harry Connick gooit hier zijn showjasje uit en laat horen dat hij meer is dan de crooner en de speelse publieksentertainer. Hij gaat hier aan de piano zitten en krijgt gezelschap van saxofonist Branford Marsalis. Deze muzikale tête-à-tête mondt uit in een sessie zonder uitgesproken commerciële directieven, waar men heel relax speelplezier en emotie combineert. Een zeldzaamheid in deze tijd. Niets wereldschokkends, maar ga er maar eens voor zitten en geniet!

Luc De Baets

Corrie en de Grote Brokken

Het land is moe

Challenge Records/Challenge Records - 62:43

***

De Nederlandse gitariste Corrie van Binsbergen heeft iets met Frank Zappa. Net als hij kiest ze voor de discipline en exactheid van gecomponeerde muziek versus de vrijheid en flexibiliteit van jazz en improvisatie. Dat blijkt ook uit de samenstelling van Corrie en de Grote Brokken: twaalf grote

namen uit de pop- en jazzwereld in Nederland. En diezelfde ontmoeting tussen pop, rock en jazz is te horen op deze derde cd van de groep, live opgenomen in Amsterdam. Corrie van Binsbergen tekent voor de meeste muziek en arrangementen. Daarin speelt humor een grote rol, mede dankzij de geleende teksten van Drs. P, Jan Mulder, Remco Campert, Josse De Pauw en de krantenkoppen van De Volkskrant. 'Het land is moe' biedt een heerlijk relativiserende kijk op de huidige (Nederlandse) samenleving verpakt in een muzikale jas die ook Zappa graag zou dragen.

Jeroen Revalk

Coryell/Bailey/White

Electric

Chesky Records/Challenge Records - 56:22

***

Samen hebben ze enkele tientallen jaren ervaring in de fusion. Gitarist Larry Coryell was een van de pioniers van de rockjazz met zijn groep Eleventh House en sporadisch aan de zijde van collega John McLaughlin. Drummer Lenny White hielp Chick Corea van 'Return to Forever' een succes maken, en Victor Bailey volgde ooit zonder al te veel kleerscheuren Jaco Pastorius op bij Weather Report. Zo'n combinatie moet wel vonken opleveren.

Toch schoven we 'Electric' met enige scepsis in de cd-speler. Een recente elektrische cd van Coryell ('Power Trio Live in Chicago', met drummer Paul Wertico) was namelijk zo opwindend als de doorsnee regenachtige voetbalpartij in vierde provinciale. Coryell had zich de jongste jaren meer op de mainstreamjazz toegelegd, en dat ging hem duidelijk beter af.

Maar kijk, dit keer slaagt Coryell er wel in een soort fusie te brouwen die de drie heren van stand geen geweld aandoet. Elektrisch is het inderdaad, maar het blijft al bij al vrij beschaafd. Merkwaardig is de eenheid van stijl die deze cd kenmerkt, terwijl Coryell en co zich toch wagen aan zowel *So What*, de klassiekste aller klassiekers van Miles Davis, als aan de zware rockriff van Led Zeppelin's *Black Dog*. Ook *Sex Machine* en *Footprints* passeeren de revue.

De speciale aanpak van Chesky - alles opgenomen met één

microfoon - draagt bij tot het frisse gevoel dat je aan deze cd overhoudt.

Peter De Backer

Rein de Graaff

Confirmation

Timeless Records/Munich Records - 73:36

****

De Nederlandse pianist en tourorganisator Rein de Graaff heeft een reputatie opgebouwd van bebopponier in de Benelux. Net als bij ons Roger Van Haverbeke heeft hij vele jazzpioniers in hun Europese tournee speelgelegenheid gegeven. En dat waren niet van de minsten. De ritmiek op deze cd wisselt nogal eens omwille van het feit dat de goed gekozen tracks lopen van halfweg de jaren zeventig tot in de jaren negentig. De basis met Koos Serrierse en Eric Ineke of Henk Haverhoek en John Engels, wordt afgewisseld met bassisten als NHOP en Jos Machtel en drummer Art Taylor. De Graaff die qua stijlzuiverheid en swing niets te leren heeft van de Amerikaanse bopponiers laat de blazers hier het leeuwendeel van het werk. En het zijn klinkende namen, allemaal saxofonisten, behalve een vocaal intermezzo met Etta Jones. Het begint met een lekker swingende *All The Things You Are* met een soort JATP sessie met drie tenorsaxofonisten van stevig kaliber, de West Coast studio-veteraan Pete Christlieb, de krachtige R&B blazer David "Fathead" Newman en de Nederlandse swinger Toon Roos. Volgen nog een aantal standards met de tenorsaxofonisten Billy Mitchell, Sjoerd Dijkhuizen, Johnny Griffin en Houston Person, de altsaxofonist Benny Carter en baritonsaxofonist Cecil Payne. Net als in de vorige compilatie 'Now's The Time' (Timeless CDSJ465) worden hier spijkers met koppen geslagen. Wij zijn niet zo voor compilaties, maar als de kwaliteit van een dergelijk gehalte is, dan zijn we daar heel tevreden mee en royaal met sterren. Moeilijk om er wat uit te halen, maar de hier veel te weinig bekende Pete Christlieb en Cecil Payne laten hier een grote indruk na.

Luc De Baets

De Vito/Rea/ Pietropaoli So Right

CamJazz /ZYX Music - 61:41

***(*)

Met dit album brengt de Italiaanse jazzvocaliste Maria Pia De Vito een hommage aan Joni Mitchell. 'So Right' bevat zeven Mitchell-composities die met veel respect benaderd worden. *Amelia*, *God Must Be A Boogieman*, *River* en het veel gecoverde *A Case of You* zijn enkele van de songs die het album haalden. Misschien werd deze plaat wat te zeer opgevat als een eerbetoon, en daar is op zich niets mis mee. Ware het niet dat je daardoor als luisteraar voortdurend vergelijkingen trekt met de originele versies. En dan mis je toch de stem van de dichter. Het blijft bij mooie interpretaties die naar ons gevoel wat te vrijblijvend klinken, zodat de muziek onderweg naar het hart in een omleiding terecht komt. De eigen composities liggen in dezelfde sfeer als de composities van Joni Mitchell. Op de technische kwaliteiten van De Vito en haar muzikale partners valt nochtans niet veel aan te merken. Danilo Rea begeleidt smaakvol op piano. Enzo Pietropaoli bespeelt de bas spaarzaam en efficiënt. Het trio krijgt versterking van Aldo Romano, een verfijnde drummer.

Dirk De Gezelle

Erik Doelman 7tet Plays Cole Porter Why Shouldn't I?

Blue Jack Jazz Records/
Baltic - 58:55

***(*)

De inkt van de arrangementen van pianist Erik Doelman voor dit mooie gezelschap was bij de opname in Theater Pepijn in Den Haag wellicht nog niet helemaal droog. Tenminste het lijkt erop dat deze live-opname eerder een try-out was. Het septet met vocaliste Fay Claassen en ervaren blazers als John Marshall (t), Marco Kegel (as, f) en Simon Rigter (ts) doen hun best, maar uitgebalanceerd klinkt het niet. Het arrangeerconcept is geënt op dit van Tad Dameron en zijn kleine groepen van de jaren vijftig, maar haalt lang dit niveau niet. De ritmesectie met bassist Jos Machtel, de onvolprezen drummer John Engels en pianist Erik Doelman rolt nochtans voorbeeldig de loper uit. Ook het solowerk, voornamelijk van Marco Kegel, mag

er zijn. Cole Porter had echter beter verdiend.

(zie www.bluejackjazz.com)

Luc De Baets

Doran-Stucky- Studer-Clarke Jimi

Double Moon/Challenge
Records - 66:45

***

Een coverplaat van Jimi Hendrix: hoe begin je aan zo iets als 's mans oeuvre al zo vaak is aangepakt? OK, vier jaar geleden zorgde de Frans-Vietnamese gitarist Nguyễn Lê met 'Purple' (Act) nog voor een van de meest originele Hendrix-bewerkingen. Alleen al omdat we nog nooit Hendrix-klassiekers in het Malinees hadden horen zingen.

Maar deze nieuwe van de Zwitserse gitarist Christy Doran heeft veel minder kans de fans van gitaargod nummer 1 te plezieren. Of zat u te wachten op een versie van *If 6 was 9* met smurfenstemmetjes?

Doran is een vaardig gitarist, zoals we al van zijn Hat Art-opnamen weten. Maar Hendrix heruitvinden - zoals hij nochtans op de cd-hoes belooft - doet hij niet. Dit zijn vrij getrouwe versies van *Spanish Castle Magic*, *Stone Free*, *Crosstown Traffic* en andere klassiekers. Maar het is vooral de vlakke zang van Erika Stucky die de Hendrix-fan zal doen afhaken. Met verder Kim Clarke op bas en Fredy Studer op drums.

Peter De Backer

Anne Ducros PIANO, piano

Dreyfus/Foreign Media
- 64:02

****(*)

Sprankelend, sereen, uitbundig en swingend. Vier begrippen voor vier pianisten die hier van de partij zijn: Chick Corea, Jacky Terrasson, Enrico Pieranunzi en René Urtreger. Maar er is ook Ducret's persoonlijke pianist Benoît de Mesnay, die we op drie nummers horen: *Miles' Four*, *Tranes Naima* en *Saties Gnessienne N°1*. Drie is ook het aantal waarop Corea

recht heeft. Hij begeleidt op zijn eentje Anne op *My Foolish Heart*, een sublieme *Body And Soul* - het hoogstandje van de plaat - en *Les feuilles mortes*, met een scat-vocal (een Franse?). Scatten met mate is een handelsmerk van de vocaliste, ook het openingsnummer *Four* ontsnapt er niet aan.

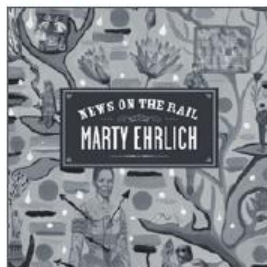
De andere pianisten hebben twee afspraken met Ducros: Terrasson blinkt uit in *God Bless The Child*, Pieranunzi in Alec Wilders *Moon And Sand* en Urtreger in *Just In Time*. Op *Four* en *Naima* heeft tenorsax Bob Franceschini een functionele inbreng, Sal La Rocca is de bassist, drummers Karl Jannuska en Manhu Rocca wisselen elkaar af. Op het stuk van Satie speelt Olivier Lourvel saz. Dit is een snaarinstrument wiens sonoriteit de gitaar, de luit, de bouzouki en het meest van al de oud benadert. Schitterend album!

Sim Simons

Marty Ehrlich News on the rail

Palmetto Records/
Codaex - 53:57

****

De verleiding is groot om Marty Ehrlich de erfgenaam van Eric Dolphy te noemen. Hij is een buitengewoon rietblazer die zowel op sax als op (bas)klarinet tot de besten behoort, maar bovenal is hij iemand die altijd vanuit het gevoel en de melodie werkt en met een been in de traditie probeert te vernieuwen. 'News on the Rail' is een project voor *large small* ensemble, een opzet waarbinnen Ehrlich zelf veel gewerkt heeft met illustere leermeesters als Julius Hemphill, Don Grolnick en Andrew Hill. Vooral door de inbreng van de voluit blazende trompettist James Zollar en de bijdragen van Howard Johnson op tuba, baritonsax en basklarinet heeft NOTR een erg vet geluid dat op het eerste gehoor minder subtiel lijkt dan we van Ehrlich gewend zijn. De band klinkt ongedwongen, maar elk nummer heeft een duidelijke struc-

tuur waarbinnen bassist Greg Cohen een schakelfunctie bekleedt. De combinatie van een losse speelstijl en een strakke structuur maakt NOTR in eerste instantie een wat ongemakkelijke plaat, maar juist die intrinsieke tegenstelling zorgt ervoor dat NOTR ook na herhaaldelijk luisteren een heel spannende cd blijft. Uit de cryptische hoestekst blijkt dat NOTR een antwoord is op alle vrijheidsbeperkende maatregelen die nu in de VS plaats hebben. Daarmee is deze cd een overtuigend statement in meer dan één opzicht.

Mischa Andriessen

Paolo Fresu Quintet P.A.R.T.E.

Blue Note Records /
EMI Music - 56:57

****

De albumtitel is een acroniem van de voornamen van de vijf protagonisten: Paolo Fresu (tp), Attilio Zanchi (b), Roberto Cipelli (p), Tino Tracanna (ss, ts) en Ettore Fioravanti (dr). 'P.A.R.T.E.' is een onderdeel van een groter project dat erin bestaat dat de vijf muzikanten van het Paolo Fresu Quintet om beurten de gelegenheid krijgen om een cd op te nemen met hun eigen muziek. In dit geval speelt het kwintet muziek van bassist Attilio Zanchi. De cd-titel werd omgepuddeld tot *T.R.E.A.P.*, naamgeving voor de pittig swingende openingstrack die verder op de plaat nog een tweede deel meekrijgt. Attilio Zanchi weet zich enerzijds geïnspireerd door binaire ritmes maar, Italiaan zijnde, komt ook zijn melodieuze kant ruim aan bod. Behalve twaalf stukken van Zanchi's hand, bevat 'P.A.R.T.E.' de Bill Evans-compositie *Children's Play Song*. Stilistisch een knap werkstukje, dat mooi staat tussen songs als *Night Talk*, *Réveries of Arianna*. Een geslaagde cd, gemaakt door muzikanten van hoog niveau. We geven nog mee dat Gérard de Haro (Studio La Buissonne) tekende voor de opname en de mix.

Dirk De Gezelle

Gary Fuhrmann G-Zone

Double Moon Records/
Challenge Records - 51:18

***(*)

Dit debuutalbum van Gary Fuhrmann (tenor- en sopraansax) drijft op traditionele mainstream met enkele ruige kantjes. De tenorsaxofonisten Johannes Enders en Jürgen Seefelder (die zijn leraars waren) en de trompettist Martin Auer zijn te gast op enkele tracks. Vier van de zeven composities zijn van Fuhrmann zelf, verder een van Strayhorn (*Chelsea Bridge*), een van Abreu (*Tico Tico*) en een traditional.

Keurig maar te weinig karakter.

Bernard Lefèvre

Mandy Gaines & The New Look Trio Live At the Music Village

Alone Blue Records/
AMG - 64:08

***

Het leven van een jazzartiest loopt niet van een leien dakje. Ook niet voor een Amerikaanse zangeres als Mandy Gaines. Zoals vele vocalisten van de huidige generatie is ze veelzijdig, kan vele genres aan, maar heeft haar hart verloren aan de jazz. Maar ze heeft blijkbaar ook heel wat initiatief, want ze heeft een brede actieradius en treedt ook op in het Verre Oosten en in Europa. Met Roger Van Haverbeke's New Look Trio - bassist Roger Vanha, pianist Johan Clement en drummer Luc Vandenberg - nam Mandy Gaines in *The Music Village* een hoorbaar gesmaakt clubconcert op. Roger van Ha, vijftienzeventig geworden, heeft nog niets van zijn vitaliteit verloren. Maar de grootste indruk laat nog maar eens de Nederlandse pianist Johan Clement, nu eens hard swingend in het trio, dan weer een kamerbreed tapijt uitspreidend voor duo-performances met Mandy Gaines in ballades als *You don't know me* en *Lover Man* of met het trio in *Sweet Georgie Fame*.

Luc De Baets

Geoff Gascoyne Keep It to Yourself

Candid/ IC Music - 62:10

***

De bassist van Jamie Cullum heeft die meteen ook uitgenodigd voor 2 tracks. Jamie zingt *Love Won't Let Me Wait* en Brian Wilson's *God Only*

Nieuw op CD!

vervolg ...

Knows, voor de fans een reden te meer om deze cd in huis te halen. En ze zullen zeker niet ontgoocheld zijn, omdat de andere gastzangers Trudy Kerr (*All My Tomorrows*) en Georgie Fame (*I'll Sing You en Somebody's Gotta Move*) geheel in de geest van de gezellige mainstreamsfeer passen. Gascoyne heeft er duidelijk plezier in en maakt swingend zijn weg doorheen eigen composities en enkele standards zoals *Raggedy Ann* (Lee Morgan), *Spring is Here* (Rodgers & Hart) en *Scrap-ple from the Apple* (Parker). Naast Gascoyne op bas is de vaste kern saxofonist Steve Kaldestaad, trompettist Martin Shaw, pianist Tom Cawley en drummer Sebastiaan De Krom, de Vlaams-Nederlandse drummer van Jamie Cullum. En hij haalt er zelfs nog een strijkerssectie bij. Leuk en pretentieloos.

Bernard Lefèvre

Dizzy Gillespie Groovin' High

Sanctuary / Codaex -

77:20

****(*)

Gillespie-adepten wees op uw hoede en check uw Diz-zy bezittingen eerst. Dit is een compilatie van kantjes van hoofdzakelijk de labels *Guild*, *Musicraft*, *Manor*, *Dial* en *Savoy* voor voornamelijk de smallbands (1945-1946) en *Victor* en *DeeGee* voor de bigbands. Hernieuwde kennismaking voor een stuk van Parkers oeuvre, de onwaarschijnlijke ontmoeting van Armstrong-drummers als Cozy Cole en vooral Sid Catlett ver buiten hun idioom, de Cubaanse experimenten op *Cubana Be*, *Cubana Bop* *Cubana*, de wording van The Modern Jazz Quartet binnen Dizzy's Big Band, de vooruitstrevende Gil Fuller-arrangementen van *Things To Come* en al dat moois. De remastering is in het alge-

meen goed, degelijk voor de bigbandkantjes. Onmisbaar in elke platen/cd-kast (voor wie hoger genoemde niet bezit)!

Sim Simons

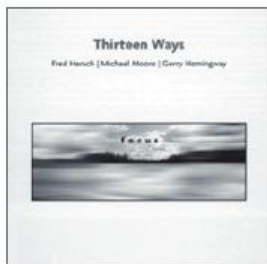
Fred Hersch/ Michael Moore/ Gerry Hemingway - Thirteen Ways

Focus

Palmetto Records /

Codaex - 67:48

****

'Focus' is het vervolg op het als *Thirteen Ways* getitelde eerste album (1995) en dus de tweede exploratie van pianist Fred Hersch met zijn zielsverwanten Michael Moore (as, kl, bkl) en Gerry Hemingway (dr, perc). Deze virtuozen van de vrije improvisatie brengen een poëtische stroom aan muzikale ideeën. Ze voelen elkaar vanuit een lange ervaring prima aan en brengen elk hun accenten. De gejaagde ritmiek van Hemingway en die typische Moore klarinettonen contrasteren met het wervelende maar toch altijd delicate pianospel van Hersch. Geheel in de geest van de composities leggen ze humor en kwinklagen in de uitvoering van Jaki Byard's *One Note To My Wife* en Mengelberg's *Habanera*. En in de eigen composities toont elk zijn spectrum van muzikale rijkdom. "Klassieke, Latino, of gewoon oerdegelijke jazz, we vinden dat al die werelden goed samengaan", aldus Hersch. En dat levert dan ook puur luistergenot.

Bernard Lefèvre

Andrew Hill Time Lines

Blue Note records/EMI

Music - 65:29

****(*)

Andrew!

Blue Note records /

EMI Music - 51:20

****(*)

Toen Blue Note een paar jaar geleden zijn 'Passing ships' uit 1969 voor het eerst uitbracht, bleek Andrew Hills muziek ineens bij een breder publiek aan te slaan. Dat was het startschot voor een reeks (her)uitgaven van opnamen uit het omvangrijke archief; 'Andrew!' is daarvan de meest recente. Wegens gebrek aan erkenning heeft Hill in zijn carrière herhaaldelijk op het punt gestaan er de brui aan te geven. In antwoord op die miskenning heeft Hill elke concessie aan de toegankelijkheid uitgebannen. Hij vraagt volledige toewijding van de luisteraar die bereid moet zijn Hills stugge en intellectualistische aanpak te accepteren. Hill heeft nog bij Paul Hindemith gestudeerd en in feite heeft hij de complexe harmonische en ritmische structuren uit de hedendaagse klassieke muziek overgezet naar het jazzidroom. Improvisatie en compositie zijn bij hem dan ook nauwelijks uit elkaar te houden. Zijn manier van spelen doet het meeste denken aan een heel trage balletje-balletjespeler, die de doosjes haast treiterend blijft verwisselen zonder dat je er achter komt in welke nu het balletje zit. Hills aanpak zorgt ervoor dat maar weinig muzikanten zich in zijn muziek thuisvoelen. Op 'Andrew!' is duidelijk te horen dat John Gilmore alle zeilen bij moest zetten om overeind te blijven. Juist dat gevecht maakt het een intrigerende plaat. Gilmore's soulvolle benadering staat bijna haaks op de ingewikkelde patronen die door de met Bobby Hutcherson (vib) uitgebreide ritmesectie worden neergelegd. Inmiddels heeft Hill voor de derde keer in zijn loopbaan een contract bij Blue Note ge-

tekend. 'Time lines' is het best denkbare visitekaartje. Niet alleen omdat de composities stuk voor stuk bijzonder sterk zijn, maar vooral omdat Hill de gewenste medestanders heeft gevonden. Oude rot Charles Tolliver (tp) komt in deze vreemde wereld uitstekend tot zijn recht en John Hebert (b) en Eric McPherson (dr) weten in de golvende ritmes de juiste maat tussen opwinding en precisie te vinden. Belangrijkste troef is echter Greg Tardy (ts, kl, bkl) die hier zijn belofte volledig inlost. Soulvol en intelligent gespeeld, een blijvende verrassing.

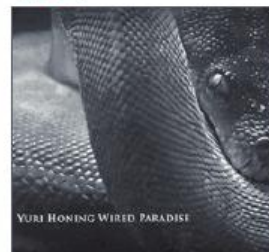
Mischa Andriessen

Yuri Honing Wired Paradise Temptation

Jazz in Motion / Challenge

Records - 39:39 + 36:51

****

Pop, jazz en niet-westerse muziek zijn een constante in het werk van saxofonist Yuri Honing. Zijn trio met bassist Tony Overwater en drummer Joost Lijbaart brak door in 1996 met 'Star tracks', een cd met jazzarrangementen van popsongs. Later waren er nog zijn fameuze duo met Misha Mengelberg, de verkenning van de grenzen tussen jazz en wereldmuziek met 'Orient Express' en een unieke samenwerking met Paul Bley, Paul Motian en Gary Peacock. Al die voorbije projecten klinken door in zijn nieuwe band Wired Paradise, het trio plus de Duitse gitarist Frank Möbus. Overwater speelt vooral elektrische bas ('wired'), en Honing speelt nu naast tenor ook sopraan en doet daarmee vaak denken aan Wayne Shorter. De vroege jazzrock is zeker een referentie voor de muziek op 'Temptation'. Wired Paradise verleidt niet met lekkere en vlotte fusion of cross-over maar kiest voor een veelge-laagd pad. Daarop zetten verstilde schoonheid en bijna magisch samenspel de toon van de negen soundscapes. Sluit de ogen en laat u leiden in bekoring.

Jeroen Revalk

Lena Horne Seasons Of Life

Blue Note/EMI Music - 41:35

****

De zangeres heeft er al een imposante jazzy carrière opzitten, al is ze belangrijker als vertolkster van het American Songbook. De film 'Stormy Weather' uit 1942 was een hoogtepunt. De gelijknamige song wordt nu als slottrack van de cd overgenomen. *Singin' In The Rain* wordt vrij stroef gebracht, de Strayhorn tunes *Maybe, You're The One, Something To Live For* en *Chelsea Bridge* moeten even soelaas brengen. Maar ondanks de aanwezigheid van Herbie Hancock, Rodney Jones en Donald Harrison en een zorgvuldige keuze van de toonaarden lukt dat maar ten dele.

Sim Simons

President of the globe (Tobias Klein, ...)

Music around the
poetry of Velimir
Chlebnikov

1885-1922

Trytone/Challenge Records

- 68:06

****(*)

'President of the globe' is de megalomane bijnaam die de verder zeer bescheiden Russische dichter Velimir Chlebnikov zichzelf gaf. Dat deze pure excentriekeling als uitgangspunt voor dit project dient, dwingt het soort angstige bewondering af waarmee je een trapezwerker gadeslaat, want hoe verklank je een volstrekt uniek oeuvre? In elk geval wil POTG gelukkig niet geforceerd origineel zijn en gaan zij op een zorgvuldige manier met de gedichten om. Omdat de teksten de basis zijn, is de structuur tamelijk strak. De muziek komt daardoor meer in de buurt van hedendaags klassiek dan van jazz. Zeker als de droefbruine stem van de Russische zanger Alec Kopyt wordt ingezet, kennen de composities sterke momenten, maar de muziek weet zich niet altijd aan de declamatie te onttrekken. Een groter bezwaar is de ernst. Chlebnikov nam zichzelf weliswaar erg serieus, de verfrissende eigenzinnigheid van het werk relativeert echter alle gewichtdoenerij. Wat dat betreft weet POTG de juiste toon niet altijd te raken. 'President of the Globe' is een sympathiek project, maar er hadden nog wel wat pretenties afgeschud kunnen worden.

Mischa Andriessen

Tony Lakatos
Gypsy Colours
 Skip Records — Challenge
 Records — 66:51

De Hongaarse zigeunerfamilie heeft via twee heel bekende afstammelingen zijn muzikale stempel gedrukt op de muziek van vandaag: Roby Lakatos is als vioolvirtuoos van alle markten thuis en zijn oudere broer Tony is op de Europese jazzscene een bekend tenorsaxofonist. Afgestudeerd aan het Bela Bartok Conservatorium in Budapest in 1979, verhuisde hij al gauw naar Duitsland, van waaruit hij zijn faam vestigde tot in de V.S. Hij speelde mee op meer dan 200 lp's en cd's als leider of als sideman. Hij maakte deel uit van Jasper Van 't Hof's PILI-PILI Band (1985 — 1996), en trad toe tot de bigband van de Hessische Rundfunk.

Hier betreft Tony een hele generatie Hongaarse gipsy muzikanten in deze productie, die echter hun muzikale leven voor het grootste deel aan de jazz hebben gewijd. "Gypsy Colours" is onze bijdrage aan het verbinden van twee muzikale werelden, die in de werkelijkheid niet zover uit mekaar liggen", verklaart Tony. En het is een te gekke cd, waar alle verroeste vooroordelen van de zigeunermuziek en de historische verbintenis met de Hot Club de France muziek, overboord gegooid worden. De jazz krijgt hier een stevige injectie van de Hongaarse zigeunermuziek, maar dit gebeurt op zo'n verfrissende wijze, dat er een hele nieuwe wereld opengaat. We horen echo's van Indische muziek, waar de zigeunercultuur zijn primaire roots heeft liggen, van de volksmuziek van de Roma-stam, de Hongaarse Csardas en de vioolmuziek in de Hongaarse koffiehuisen, maar ook van de klezmermuziek, die ook weerklonk in het district van Budapest, waar zigeuners en joden samen hokten. Verder ook een knipoog

naar de muziek van Bartok, de bebop, en muzikale figuren als Ornette Coleman en Django Reinhardt. Kortom het muzikale levensverhaal van Tony Lakatos en zijn Hongaarse *soulmates*. Enkele namen zullen bij de liefhebber wellicht een belletje laten rinkelen als Szakcsi Bela Lakatos (piano), gitarist Ferenc Snetberger en uiteraard violist Roby Lakatos.

Luc De Baets

Mike LeDonne
Night Song
 Savant/Challenge Records
 - 61:42
 ****

LeDonne maakte zijn plaatdebuut voor het Stash-label in 1979. Ruim tien jaar behoort hij tot de Criss Cross-stal van de Nederlander Gerry Teekens. Die probeerde jong Amerikaans jazztalent op de kaart te zetten. In 1988 was het LeDonnes beurt met als sidemen o.a. Tom Harrell en Gary Smulyan. De thema-keuze is zorgvuldig gemaakt met als toppers een volledig gereharmonizeerde *In A Sentimental Mood* en een aalvlugge *Alone Together* en *I Should Care*. *Tranes After The Rain* start ingetogen, maar gaat dan doelbewust up-tempo. Drummer is Joe Farnsworth en de heerlijke bassist Ron Carter. Waar kennen we die nog van?

Sim Simons

Eric Legnini Trio
Miss Soul
 Label Bleu/Bang! Distribution — 55:48

Hier bewijst de Italiaanse Belg, dat hij meer in zijn mars heeft

dan vele virtuoze pianisten van vandaag, die hun klassieke bagage koppelen aan de vrijheid van expressie van de jazz. Zijn voorliefde voor gospel, R&B, zwarte souljazz en de bluesy hardbop van pianisten als Les McCann, Ray Bryant en Horace Silver, gekoppeld aan de verering die hij heeft voor pianist Phineas Newborn, hebben geleid tot een uniek spelconcept, dat diep vanuit de roots van de zwarte muziek vertrekt. Aangevuld met zijn eigen muzikale bagage heeft Legnini een sterke stem in de wereld van de jazzpianisten van vandaag. Met de even gedreven bassist Rosario Bonnacorso (in een driaalstukken vervangen door Matthias Allemane) en drummer Franck Agulhon geeft hij hier duidelijk zijn visitekaartje af aan alle liefhebbers die vallen voor essentiële jazzelementen als soul, blues en swing. Ook het repertoire getuigt van Legnini's muzikale bagage met een paar fijne composities van de zeer onderschatte en door hem bewonderde pianist Phineas Newborn, van Clifford Brown (*Daahoud*), Ellington, Keith Jarrett, Björk en een viertal originals. Lees het interview met Eric Legnini elders in dit magazine.

Luc De Baets

Liebman, Swallow, Nussbaum - Three for all We Three

Challenge Records/Challenge Records — 57:59
 ****(*)

Achter de tamelijk nietszeggende naam Three for All gaan Dave Liebman (s,fl), Steve Swallow (b) en Adam Nussbaum (dr) schuil. Titel en vormgeving suggereren een soort zondagsmuziek van drie mannen met een lange, succesvolle carrière in de jazz. Dat valt erg mee. De grotendeels eigen composities zijn over het algemeen slepende, relaxed stukken waarin Swallow met zijn roombotervette basgeluid voor de soepele, swingende ondergrond zorgt waarover Liebman zijn minutieuze, kwettersolo's legt. De heren spelen met zoveel souplesse dat je ze er soms van beticht dat zij teveel op hun ervaring teren. Ze weten echter wel degelijk de juiste balans te vinden tussen technisch machtsvertoon en zeggingskracht. Dick Oatts maakte met zijn trio dergelijke onopvallende goede platen met muziek die bijna sjokt. Het

De moker van Maris & co

Electric Barbarian
 él

Exco/Lowlands - 52:44

****
 Trompettist Bart Maris is een bezig baasje, en dat is nog een understatement. Zo speelt hij wereldmuziek met Think Of One, hedendaagse folk met zijn broer Piet in Jaune Toujours en is hij een trouw lid van Flat Earth Society van voorzitter Peter Vermeersch. In Electric Barbarian speelt hij met bassist Floris Vermeulen, drummer Harry Arling, dj Grazzhopa en spoken word artist Kain. Gylan Kain was in de jaren zestig een van *The Last Poets*, de legendarische groep uit New York die de fundamenten voor de latere rap heeft gelegd. *Black consciousness* en de vrijere jazzgeluiden van die tijd zetten de toon. Electric Barbarian presenteert een soort hedendaagse variant. Elektrische jazz, rockinvloeden, drum'n'bass, breakbeats en scratches bepalen nu het geluid. Kains sterke teksten en knappe dictie worden zorgvuldig gedoseerd. Bart Maris stuurt zijn trompet door effectendoosjes. En Grazzhopa doet zijn ding, zij het hier nog wat aarzelend. Maar de recente JazzLab-toer deed me al uitkijken naar de nieuwe cd die later dit jaar zou moeten verschijnen, want deze 'él' dateert al van 2004.

Jeroen Revalk

Moker Konglong
 W.E.R.F./AMG - 72:51
 ****

Wel nieuw is de tweede officiële cd van het Gentse kwintet Moker onder leiding van componist en gitarist Matthias Van de Wiele. En daar hoor je Bart Maris in een heel andere context met verder nog tenorist Zeger Vandenbusche, bassist Dajo De Cauter en drummer Giovanni Barcella. De muziek is allemaal eigen werk en sluit meer aan bij de jazztraditie. Of liever: ze ligt in het verlengde van een eeuw jazz en klinkt toch heel hedendaags. Echt iets voor avontuurlijke luisteraars die niet vies zijn van een

flard experiment of uitstapjes buiten de jazz. En op deze cd neemt Moker ruimschoots de tijd om te laten horen wat ze in hun mars hebben: mooi samenspel, knappe thema's en verrassende wendingen.

Jeroen Revalk

Briskey
Scarlett Road-House
 Downsal Plastics/Lowlands
 - 56:07
 ****

Half vier 's nachts, terwijl je naar huis rijdt na een mislukte date: op zo'n moment wil je *Humphrey's Donut* horen, een donkere track die niet had misstaan op Tom Waits' LP 'Raindogs'. In die ware film noir-stijl, met dreigende bigband klanken, sombere bas en bluesy vibrafoon, eindigt *Scarlett Road-House*, de tweede cd van Briskey. De plaat baadt in heerlijk luie ritmes en in samples uit de jaren '30 en '40, aangevuld met improvisaties van Briskey's live-band.

Gert Keunen, het brein achter Briskey, is een meester in het creëren van sfeer. Een nummer als *La Stupenza* begint met een gezapige baslijn (van contrabassist Charles Nagtzaam), zwelt langzaam aan (die fantastisch vuile klanken van trompettist Bart Maris!), krijgt een laid back ritme als motor, en explodeert uiteindelijk in een stuwend samenspel van gesofisticeerde ritmes, samples en improvisaties van saxofonist Nicolas Roseeuw. Keunen put rijkelijk uit het bigband-repertoire van welk — kenners kunnen zich hier urenlang verliezen in het uitzoeken vanwaar al die geknipte fragmentjes komen — en maakt daar heel eigen, erg dansbare en soulvolle muziek van. Zangeres Dorona Alberti's hulp is daarbij onmisbaar, met als de stevige en strakke slag van drummer Isolde Lasoen. 'Scarlett Road-House' is een zeer mooie opvolger van 'Cucumber Lodge'. Briskey heeft een uitstekende live-reputatie, dus we zijn benieuwd naar wat dit op het podium zal geven!

Brecht Ranschaert

Sketches of Belgium,

50 albums later.

Mijlpaal voor W.E.R.F. label

Luc De Baets

In 1993 bracht het **W.E.R.F.** label zijn allereerste cd uit. Volgens Rik Bevernage, directeur van het Kunstencentrum De Werf, "was het niet de bedoeling om een platenlabel op te starten. De impact van deze plaat was echter veel groter dan we ingeschat hadden. Nu, dertien jaar later, weten we waarom: de zes jonge muzikanten maakten stuk voor stuk deel uit van wat later in de Belgische jazzpers gemeenzaam 'De Gouden Generatie' genoemd werd." Deze eerste cd van het W.E.R.F. label, heel visionair 'Sketches of Belgium' genoemd, zou in de loop der volgende jaren inderdaad duidelijk maken waarom deze muziek toen zo aansloeg.

Er werd oorspronkelijk uitgegaan van de groeiende noodzaak om jazzmuzikanten in eigen land een steuntje te geven. In eerste instantie ging het natuurlijk om Kris en Bart Defoort, twee talentvolle Brugse jazzmuzikanten, die ruimere weerklink verdienden. Later bleek dat de groep van toen samengesteld was uit een straffe verzameling talent, die in de daarop volgende jaren tot de Belgische jazztop ging behoren. Naast de Defoort's, Michel Massot, Fabrizio Cassol, Michel Hadzigeorgiou en Stéphane Galland. Dit initiatief reikte ongewild veel verder. Bovendien was vanaf het begin duidelijk dat de jazz letterlijk geen grenzen kent en jazzgroepen zich niet laten insluiten door grenzen, laat staan communautaire of zelfs landelijke. De Werf brengt cd's uit in samenwerking met overwegend Belgische jazzmuzikanten. Het is een *musicians' label*, wat wil zeggen dat maximaal kansen geboden worden aan de muzikanten, zonder artistieke concessies of commerciële doeleinden.

Intussen zijn vijftig albums gerealiseerd door het W.E.R.F. label en is er een mijlpaal gezet, die met nummer vijftig ook enige symboliek inhoudt. Deze is immers nog min nog meer de opname van een feestelijk concert in De Werf, dat door de voor de gelegenheid opnieuw samengestelde groep K.D.'s Basement Party gegeven werd ter gelegenheid van de tiende ver-

jaardag van het label in 2003. Om dit feestelijk gebeuren extra in de verf te zetten, werden meteen nog twee andere albums uitgegeven. Nr.51 is de lang verwachte debuutcd van het Narcissus Quartet, de groep van tenor- en sopraansaxofonist Robin Verheyen, één van de grootste talenten van de laatste jaren. Nr.52 is een heruitgave van de cd 'Silent Spring' van het Nathalie Loriers Trio, uitgegeven in 1999 door het kort daarop ter ziele gegane Pygmalion Records. Het Nathalie Loriers trio krijgt een nieuwe start op het W.E.R.F. label. Onderstaand de eerste impressies van de kort voor afsluiten op de redactie binnengelopen cd's.

KD's Basement Party Live at De Werf

W.E.R.F. 050

****

Bij KD's Basement Party is het groepsgevoel nog even sterker als destijds. Vaak met dit verschil dat in dit live gebeuren uit 2003 de individuele kwaliteiten van deze muzikale persoonlijkheden nu sterker uit de verf komen dan tien jaar geleden. Logisch! De muzikale uitwerking van nagenoeg hetzelfde repertoire van de opname in 1992 loopt dus wel enigszins anders en wordt in deze live-sessie wat langer en breder uitgesponnen dan destijds in de studio (het titelstuk *Sketches of Belgium* en *New Life*).

Narcissus Quartet 'Narcissus'

W.E.R.F. 051

****

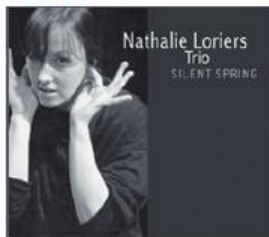

Het Narcissus Quartet is ontstaan uit de samenwerking van het Robin Verheyen Trio en de Nederlandse pianist Harmen Fraanje. De line-up is met bassist Clemens van der Feen en drummer Flin Van Hemmen trouwens voor driekwart een overwegend Nederlandse aangelegenheid. De jonge Robin Verheyen (° Turnhout 28/8/83) is een immens talent, dat ons telkens weer verbaast. Technisch heeft hij nog weinig te leren. In Harmen Fraanje heeft hij duidelijk een zielsgenoot gevonden. Beiden tasten ongeneerd de muzikale grenzen af. Momenteel is the sky the limit maar beetje bij beetje raakt de ruwe diamant geslepen. Hij verblijft nu in Parijs en binnenkort verhuist hij tijdelijk naar New York, maar hij toert in maart in het kader van de Jazzlab Series door het Vlaamse land.

Nathalie Loriers Trio Silent Spring

W.E.R.F. 052

****

Pianiste Nathalie Loriers ontvingt in 1999 de Gouden Django en neemt met bassist Sal La Rocca en drummer Hans van Oosterhout haar tweede trio-cd 'Silent Spring' op. Deze cd werd uitgebracht op het Pygmalion label (Parijs) en kreeg hier heel wat lof toegezwaaid. In het Franse Jazzman kreeg dit album een viersterren waardering. Het opende grenzen voor het trio, dat speelt op meerdere festivals in Frankrijk, Zwitserland, Brazilië en Japan (Tokyo et Osaka). De fijngevoeligheid in haar spel, reflecteert zich ook in de composities, die vaak songalures krijgen. Haar pastelkleurige lyriek en speelse dynamiek zijn de troeven, die haar in het groeiend aantal voortreffelijke Europese pianisten een eigen stem geven. Dit trio met bassist Salvatore La Rocca en drummer Hans Van Oosterhout heeft haar in ieder geval ook in het buitenland op de kaart gezet.

Nieuw op CD!

vervolg ...

lijkt alsof je iemand volgt die de omgeving op zijn duimpje kent; ogenschijnlijk ga je zomaar ergens heen, maar hij weet altijd waar hij is. Je zou sneller kunnen lopen, maar dan mis je heel veel moois.

Mischa Andriessen

Bill Mays Trio Live At The Jazz Standard

Palmetto Records/Codaex

- 72:17

****

De Jazz Standard is momenteel één van de meest spraakmakende jazzclubs in Manhattan. Daar nam het Bill Mays Trio in 2004 deze live-cd op. Bill Mays is een pianist met een ruime bagage, die klankrijkdom en melodie hoog in het vaandel voert, maar ook binnen deze grenzen vrij origineel kan uitpakken. Alleen al sommige intro's zijn meer dan de moeite waard. Mays vertrekt soms vanuit het niets om als een schilder uiteindelijk vorm en kleur te bekennen (*Darn That Dream*). Ook Monk's *Let's Call This* krijgt een lange intro, waarna het trio een wel bijzonder geladen versie van deze klassieker van de grote inspirator brengt. Merkwaardig hoe een klassieker als Ellington's *Squeeze Me* dansend en vol humor open bloeit in de versie van het Mays Trio. Maar niet tegenstaande de vaak verrassende uitwerking, blijft het spel van Mays en zijn trio helder als bronwater. Naast een paar eigen stukken van Mays, o.a. het mooie *Euterpe*, krijgt ook *Willow Weep for Me* een flinke opknabbeurt.

Ornette Coleman's *When will the blues leave?* en Chaplin's evergreen *Smile* sluiten dit voortreffelijke album af.

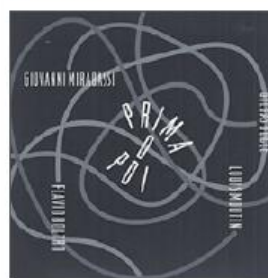
Bassist Martin Wind (sterk soverend in *Have you met Miss Jones?* en in *How Are Things in Glocca Mora?*) en de altijd verrassende drummer Matt Wilson zijn al lange jaren vaste keuze. Met Mays vormen zij een swingende drie-eenheid, waar het speelplezier afdruipt zoals destijds op Jazz Middelheim 2003.

Luc De Baets

Giovanni Mirabassi Prima o Poi

Minium Music/Bang - 50:29

****

Pianist Giovanni Mirabassi is nu al bijna tien jaar een vaste waarde op de Franse jazzscene, waar hij vooral met zijn cd 'Air' (een trio met trombone en trompet) hoge ogen gooide. Maar Mirabassi blijft een Italiaan, en dat hoor je ook aan deze zeer toegankelijke, lyrische pianojazz.

Mirabassi houdt van een mooie melodie - alleen al voor het openingsnummer is deze cd zijn prijs waard - en bezit een gezonde dosis techniek om daar iets fraais mee aan te vangen. Het ligt voor de hand dat Mirabassi invloeden als Keith Jarrett en Enrico Pieranunzi noemt, ook al twee onbeschaamde romantici.

Opgemerkt gast is opnieuw Flavio Boltro op trompet. Ook met zijn interventies blijft de muziek een aanstekelijke lichtvoetigheid uitstralen. Op twee na schreef Mirabassi alle

nummers zelf, en het laatste stuk — *Lloro* van Egberto Gis-monti — is met zijn zuiderse accenten een ideale afsluiter.

Peter De Backer

Monsieur Dubois Ruff

Challenge Records/
Challenge Records - 59:22

***(*)

De wervend bedoelde tekst *Danceable hardjazz* op de hoës maakte mij in eerste instantie wat huiverig. Ik ben geen groot liefhebber van dansen en evenmin van elektronische jazz. Het openingsnummer *Das Banck* leek mij echter van al mijn vooroordelen te bevrijden. De opzwepende junglebeats in combinatie met de hardbop blaaspartijen maakte het mij heel moeilijk om stil te blijven zitten. Ook het tweede, triphopachtige nummer is overtuigend, maar daarna zakt de groep helaas weg in wat te doorsnee funk- en souljazz. De overrompelende beat van het eerste nummer en de trage trance van het tweede worden bijna niet meer geëvenaard. De overige acht composities zijn ondanks sterke momenten te gewoontjes. Het is goed voorstelbaar dat Monsieur Dubois live menige zaal op zijn kop zet, maar de cd is niet het volle uur opwindend. De groep toert momenteel met Defunktster Joseph Bowie en zal met hem ook een nieuwe cd opnemen. Misschien weet hij de band tot het hoge niveau op te stuwen als hier in de eerste twee stukken.

Mischa Andriessen

David Murray Quartet & Strings Waltz Again

Justin Time/Challenge
Records - 62:26

***

Wanneer gaat David Murray nog eens een goeie cd maken? Dertig jaar geleden was de supersaxofonist als prille twintiger een hippe hemelbestormer. In het spoor van de loftjazz brandde zijn naam als virtuoos blazer op ieders lippen, met een klank die schatplichtig was aan zowel avant-garde icoon Albert Ayler als de klassieke tenoristen Paul Gonsalves en Coleman Hawkins. In '80 maakte Murray met zijn octet vol grote namen het onvolprezen 'Ming', en ook opvolger 'Home' van nauwelijks een

jaar later is een pareltje.

Sindsdien is Murray minstens drie à vier cd's per jaar blijven opnemen, vaak voor superkleine labeltjes. Vakwerk, ongetwijfeld, maar de uitschieters werden schaarser en schaarser. Ook deze nieuwe cd — een project met strijkers — is verre van een onverdeeld succes. Murray speelt uitstekend als vanouds, dat wel, maar de combinatie met de tien strijkers slaat zelden aan. Aan stroperige sentimentaliteit — een euvel van veel string projects — bezondigt Murray zich niet. Integendeel, Murray's arrangement voor de strijkers in het lang uitgesponnen openingsstuk *Pushkin Suite*, klinkt gezocht avant-gardistisch, en de vele dissonanten zullen velen gewoon vals in de oren klinken. Het is veelbetekenend dat de sterkste momenten op deze cd die zijn waar de strijkers er het zwijgen toe doen en Murray's zeer degelijke kwartet (Lafayette Gilchrist, piano, Jaribu Shahid, bas en drummer Hamid Drake) ongedwongen hun gang kunnen gaan. Murray dompelde zich de afgelopen jaren vooral onder in zijn Afrikaanse roots, met zeer wisselend resultaat. Nu valt ook dit zijsprongetje wat tegen. Terug naar de jazz dan maar?

Peter De Backer

Ted Nash and Odeon La Espada de la Noche

Palmetto Records/Codaex
- 50:48

***(*)

'La Espada de la Noche' is Ted Nash' ode aan de Latijns-Amerikaanse muziek. De cd begint met een tangoversie van *A night in Tunisia*. Die verrassende vondst is helaas een van de weinige werkelijk humoristische momenten. Nash en zijn vierkoppige band Odeon lijken slachtoffer te zijn geworden van het concept. Juist door zoveel mogelijk facetten van de latin te willen belichten, wordt de muziek voorspelbaar. Het bekende *Tico Tico* is te melig, de twee delen uit het niet minder beroemde *Concerto de Aranjuez* zijn respectievelijk te strijdlustig en te melodramatisch. Dat is extra jammer omdat op hoog niveau gemisceerd wordt en Nash zich in de arrangementen wel dege-

lijk een vakman toont. Opvallend genoeg behoren de eigen composities tot de betere stukken. De expressiviteit van de muziek komt in combinatie met de zeer doordachte vorm echter vervaarlijk dicht in de buurt van kitsch. Met name violiste Nathalie Bonin maakt het allemaal soms te mooi, waardoor de composities niet echt spannend worden. Ted Nash is een bijzonder goed blazer en een veelbelovende componist, maar hij zou naar mijn idee beter tot zijn recht komen als hij het wat minder smaakvol aanpakte.

Mischa Andriessen

Oregon Prime

CamJazz/ZYX Music - 64:03

***(*)

Voorwaar een zeldzaamheid is Oregon. De groep bestaat 35 jaar. Weliswaar verloor de groep zijn percussionist Colin Walcott in een auto-ongeval in 1984, maar gitarist en pianist Ralph Towner, rietblazer Paul McCandless en bassist Glen Moore zijn al die tijd samen blijven muziek maken. In al die jaren is de groep het beginconcept vrij trouw gebleven. Oosterse invloeden en traditionele folk vormden de basis van muziek met meditatieve inslag, die de nieuwe folkies van de jaren zeventig erg beviel. In de jaren tachtig komt de elektronica steeds meer in het spel met allerlei klavieren en effecten.

Drummer/percussionist Mark Walker vult het originele trio aan sinds 1997. Dit album is meer dan pure nostalgie. De creativiteit is er nog steeds, zowel in de composities, als in de uitvoering. Dat de muziek milder is geworden, lijkt ons een normale evolutie, hoewel de verrassende complexiteit van de *Monterey Suite*, die hier het album afsluit, eerder het tegendeel bewijst.

Luc De Baets

Houston Person All Soul

Highnote/Challenge
Records - 60:35

***(*)

Weinig saxofonisten kunnen een ballad zoveel warmte inblazen als Houston Person. Op deze cd bewijst Person dat eens te meer, zeker in het wondermooie titelnummer en het o zo tedere *Let it be me*. Person (72) hoef je de truken van het vak niet meer te

leren. Hij vergaarde ook veel faam als trouwe begeleider van zangeres Etta James.

Zijn klank is vrij klassiek en doet nog het meest aan Coleman Hawkins denken. Person kan ook een aardige melodie pen- nen, zoals opener *Why Not* en afsluiter *Put it right there* (een slepende blues) bewijzen.

In *Time Stood Still* van drummer Chip White zorgt gastgitarist Randy Johnston voor een licht funky toets. En ook die andere gast, trompettist Eddie Allen, zorgt ervoor dat deze cd nooit gaat vervelen. De Zweedse bassist Per-Ola Gadd heeft een heel warme toon, die hij hier demonstreert in *Two RB's*, een compositie van superbassist Ray Brown. De groep speelt ook nog stukken van Hank Mobley, Benny Carter en Miles Davis, al zaten we nu niet echt te wachten op nog eens een versie van *So What*.

Peter De Backer

Enrico Pieranunzi Fellinijazz

CamJazz/ZYX Music - 63:45

****

Tien jaar na Fellini's dood (1993) nam Pieranunzi deze hommage op. Het gaat natuurlijk om de briljante filmcomposities van Nino Rota en eentje van Luis Bacalov (*La Città Delle Donne*). Daar voegt Pieranunzi geheel in die nostalgische sfeer twee eigen composities aan toe (*Cabria's Dream* en *Fellini's Waltz*). Pieranunzi bewijst nog maar eens wat een geweldig arrangeur hij is. Hij zet zelfs twee versies neer van *Il Bidone* en *La Dolce Vita*. En hij weet zich te omringen met sublieme vertolkers: Kenny Wheeler (tp, bugel), Chris Potter (ts, ss), Charlie Haden (b) en Paul Motion (dr). Zelfs al haal je de beelden niet voor de geest, je bent meteen verloren door het sprankelend klankpalet dat deze (jazz)magiërs tevoorschijn toveren. Het helpt natuurlijk als Fellini's bizarre wereld je vertrouwd is...

Bernard Lefèvre

Ike Quebec The Complete Blue Note 45 sessions

Blue Note records/
EMI Music (2cd) - 128:75

****

Een vergeten jazzheld is Ike Quebec niet, maar hij heeft lang niet de erkenning gehad die hij verdient. Meer nog dan vorige platen roept deze dubbel cd de vraag op waarom Quebec niet in één adem met de allergrootste tenoristen van de oude stempel wordt genoemd. Quebec combineert het vibrato van Webster, de vette sound van Turrentine en de melancholie van Lester Young en misschien is zijn geluid juist daardoor niet uit duizenden herkenbaar. 'The Complete Blue Note 45 Sessions' bestaat uit nummers die speciaal voor jukeboxen in cafés in de arme zwarte wijken werden opgenomen. Up-tempo nummers voor als de avond nog jong is, worden afgewisseld met zwaarmoedige ballads voor in de vroege uren als het leven ineens weer uitzichtloos lijkt en de muziek troost moet bieden. Hetzelfde concept wordt twee cd's lang herhaald: een machtige sax, bijgestaan door bas, drum, orgel en gitaar. Eenvoudig maar zeer verslavend. Quebecs ongemeen brede klankkleurpalet en de subtiele variaties banen de verveling ondanks het brave repertoire resoluut uit. Quebec klinkt als een bescheiden man, maar een die weet wat hij waard is en zich niet van de wijs laat brengen. Dit is muziek die rust en innerlijke kracht uitstraalt. Zij laat zich gemakkelijk als achtergrondmuziek misbruiken, maar is zoveel meer dan dat.

Mischa Andriessen

Dianne Reeves Good Night and Good Luck

Concord Jazz/Universal
Music - 51:16

***(*)

Dianne Reeves is een zangeres, die het allemaal heeft: een bijzonder knappe stem,

Nieuw op CD!

vervolg ...

een stevige dosis ervaring en techniek, een grote brok traditie en een sterke persoonlijkheid. Dit is filmmuziek voor de soundtrack *Good Night and Good Luck* van George Clooney, een film die gaat over de communistenjacht van senator Joseph McCarthy in de jaren vijftig in de V.S. De tracks zijn kort en op basis van de film en laten weinig ruimte voor interpretatie, laat staan improvisatie. De manier waarop miss Reeves echter de songs (nagenoeg allemaal bekende standards en evergreens uit die tijd) naar haar hand zet, getuigt van haar grote klasse. Dicht bij de traditie van de grote zangeressen, maar met die warme betoverende stem en fijngevoelige frasering. Ze kreeg hier trouwens recent een Grammy voor als beste vocale jazz album van 2005. Toch moet je deze zangeres live zien en horen. Met haar huidige trio met Peter Martin (p), Reuben Rogers (b) en Gregory Hutchinson (d) is ze trouwens de onbetwistbare diva nummer één in het jazzwereldje (recent album op Blue Note: 'A Little Moonlight'). Zoals Ella en Sarah destijds alle concurrentie in de kiem smoorden, geldt dit ook voor Dianne Reeves, die kaskrakers als Diana Krall en Norah Jones ruim overklast. Dianne Reeves en haar trio openen het Blue Note Records Festival in Gent op 13 juli! Mis dit niet!

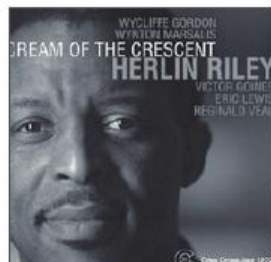
Luc De Baets

Herlin Riley Cream of the Crescent

Criss Cross Jazz/Challenge Records – 61:03

*****

De beste drummer van New Orleans in een *all star* bezetting met Eric Lewis (p), Victor Goines (ts, ss), Reginald Veal (b), Wycliffe Gordon (tb) en *the boss himself* Wynton Mar-

salis (tp). Opgewekte thema's in vooral *Dancing With Desire*, *Trombone Joe* en *Need Ya Help*. Het laatste is een blauwdruk van *What I'd Say* en heeft sololied solowerk van Goines op tenor en Gordon. Alle thema's worden op één na geleverd door de leider. In *Trombone Joe* hoor je de klanken van de brassbands. Heerlijkste stuk is het titelnummer met donkere bas, drums, basklarinet en gevoelige trombone. Het meest dynamische is *Profit Stop* met een gastoptreden van Wynton Marsalis. De meest verrassende solist is Eric Reed.

Sim Simons

Wallace Roney Mystikal

Highnote Records / Challenge Records – 59:42

*****

'Mystikal' is een logisch vervolg op het in 2004 verschenen album 'Prototype'. Wallace Roney werkt opnieuw met wederhelft Geri Allen (akoestische en elektrische piano) en zijn jongere broer Antoine (ts, ss, b-kl). De familie wordt uitgebreid met bassist Matt Garrison, toetsenist Adam Holzman en drummer Eric Allen. Val Jeanty vervangt DJ Logic achter de platendraaiers en mixt fragmenten *spoken word* doorheen de instrumentale composities. De geest van Miles en Trane hangt boven deze opname, maar ook Herbie Hancock en Ornette Coleman zijn nooit veraf. 'Mystikal' opent met *Atlantis* van Wayne Shorter, gevolgd door twee

krachtige eigen stukken. Vervolgens komt er met *Just My Imagination* een eerste rustpunt. Deze knappe bewerking van The Temptations vormt samen met het afsluitende *I'll Keep Loving You* (Bud Powell) een hoogtepunt op dit album, dat voor het overige evenwichtig is opgebouwd. *Hey Young World* drijft op een vrolijk dubritme, terwijl *Poetic* (Kenny Dorham) dan weer straight jazz klinkt met een heerlijke solo van de meester, die gevat beantwoord wordt door Geri Allen. Wallace Roney levert met 'Mystikal' zijn 13de plaat af als leader. Ze mag bevestigd worden.

Dirk De Gezelle

Gonzalo Rubalcaba Solo

Blue Note Records / EMI Music - 55:13

*****

Iedere pianist droomt er wel eens van een solo-optreden te geven of in de studio alleen met zijn instrument, los van alle externe dwingende factoren, de tapes te laten rollen. Dit laatste heeft Rubalcaba gedaan en het resultaat kan je hier horen. Zijn hele bagage komt hier tot expressie, zijn Cubaanse roots, zijn gedegen klassieke opleiding, de jazz en alle invloeden die hij in zijn carrière heeft ondergaan. Hij noemt het zelf "*messing with genres, rhythmic codes, spices and ingredients from the musical cocinella criolla*". Hij laat zijn vingers over de piano dansen in een boekje van pure exuberante improvisatiestukken en ingetogen kinder- en slaapijndjes uit de Afro-Cubaanse traditie. De laatste stukken (*Here's that rainy day*, *Nightfall* en *Besame Mucho*) hebben wellicht iets meer herkenningpunten voor de luisteraar. Maar het meesterstuk lijkt ons wel het ruim 7 minuten durende *Prologo*, waar alle ingrediënten van Rubalcaba's muzikale *cocinella criolla* in vermengd zijn.

Rubalcaba kan als geen ander sfeer scheppen. Hij weet zijn opborrelende ideeën op een natuurlijke en spontane manier vorm te geven net zoals Hancock of Jarrett. Zijn zuiderse temperament zorgt voor die virtueuze speelsheid en de intrinsieke warmte van zijn melodische lijnen. Toch overheerst opnieuw die typisch zuiderse nostalgie en melancholie, ook een bolero als *Besame Mucho* draagt die diep in zich.

Luc De Baets

Jeff 'Siege' Siegel Magical Spaces

CAP/www.jeffsiegeljazz.com – 78:27

*****

Een van de zaligste cd's van vorig jaar is ongetwijfeld 'Magical Spaces' van Jeff 'Siege' Siegel. Ik kende deze drummer van de mooie trioplaat 'Spirit Song' (Exit Records, 1996) met pianist Michael Jefry Stevens en contrabassist Peter Herbert. Jeffs stijl is gestoeld op de stijl van grootmeesters als Max Roach en Elvin Jones, maar hij is ook een begenadigd componist/arrangeur. De thema's en arrangementen zijn avontuurlijk en meeslepend. Ook laat hij voldoende ruimte aan ieder van zijn kompanen: tenorsaxofonist Erica Lindsay (Oliver Lake Big Band, Baikida Carroll), pianiste Francesca Tanksley (Billy Harper, Judy Bady) en contrabassist Danton Boller (Mulgrew Miller, Roy Hargrove, The Village Vanguard Orchestra) en dit tilt de kwaliteit van deze plaat meteen de hoogte in. Special guest op *Peaceful* is vocalist Tim Strong die mij totaal onbekend is. Zijn relaxte stem past echter wonderwel bij dit nummer. Erica Lindsay doet mij in het nummer *M Song* denken aan de heerlijke balladsplaat van David Murray (DIW, 1988). 'Siege' werkte van 1994 tot 1999 samen met Sir Roland Hanna. Aan hem draagt hij het schitterende nummer *Sir Roland* op. Doorheen de rest van

het album zweeft ook soms de sfeer van McCoy Tyner. Hoe meer ik de plaat beluister, hoe meer ik onder de indruk kom van het hechte samenspel. Hier is duidelijk een *working band* in actie!

Jos Demol

Alex Sipiagin Returning

Criss Cross Jazz/Challenge Records – 55:37

*****

De Russische trompettist Alex Sipiagin – Sasha voor de vrienden – is nu echt wel ingeburgerd op de New Yorkse jazzscene. Hij is een fel gewaardeerd lid van twee bigbands (Mingus, Dave Holland) en liet zich ook opvallen in het Quintet van saxofonist Michael Brecker.

De stijgende reputatie van Sipiagin blijkt ook uit de sterbezetting die hij voor deze cd kon strikken. Met gitarist Adam Rogers en drummer Antonio Sanchez zijn nog twee Brecker-adepten, bassist Scott Colley (vergaarde faam aan de zijde van Herbie Hancock) en saxofonist Seamus Blake van de partij. Sipiagin pende zelf drie sterke composities (waarbij het lang uitgesponnen titelnummer) en bij wijze van eerbetoon schreef niemand minder dan supergitarist Pat Metheny twee stukken speciaal voor deze cd. Zeker *Snova* blinkt uit door zo'n typische romige Metheny-melodielijn. De geest van Metheny waart wel meer door deze cd, want de klank van Adam Rogers – die trouwens ook een mooi stuk voor deze cd schreef – doet wel héél sterk aan die van zijn grote voorbeeld denken. En Antonio Sanchez beroert natuurlijk nog altijd de drums in de Pat Metheny Group. 'Returning' lijkt op het eerste gehoor een typische mainstream-opname, zoals we ze van het Nederlandse Criss Cross-label gewend zijn, maar deze supergroep maakt er toch iets bijzonders van.

Peter De Backer

Omar Sosa Ballads

Skip Records/ Challenge
Records - 55:01

***

Deze cd verzamelt de ballads uit 4 eerder verschenen Sosa-albums. Ideaal om kennis te maken met de zachte expressieve pianoklanken van Sosa. Hij opent met *Mis Tres Notas* uit zijn eerste cd 'Free Roots' en sluit de cd af met nog twee tracks uit datzelfde album met Sheldon Brown op altsaxofoon (*Raya*) en op basklarinet (*Shirma*). Daartussenin telkens 2 tracks uit de albums 'Spirit of the Roots', 'Prietos' en 'Bembon'. Op *Fragile* en *Para Dos Parados* horen we de dromerige stem van Maria Marquez. Het romantisch sfeertje wordt nog versterkt door strijkers. Om rustig te genieten.

Bernard Lefèvre

Omar Sosa Mulatos

Skip Records/ Challenge
Records - 55:32

Wereldmuziek én jazz! Op 'Mulatos' vermengt Sosa zijn Cubaanse jazzroots met zowel Europese als Arabische invloeden en hij heeft daartoe ook een indrukwekkende bezetting. Zelfs Latinojazz klarinetmeester Paquito D'Rivera is van de partij op 3 tracks. De andere tracks neemt Renaud Pion op klarinet waar. De Afro-cubaanse beat wordt uitstekend ondersteund door Philippe Foch (tabla), Steve Arguëlles (drums, scratches), Dieter Ilg (bas) en Aziz Arradi (guembri, qarqabas, zang). Daarbovenop legt Dhafer Youssef op oud (prachtig op *Iyawo* en *El Consenso*) en Sosa op piano en marimba (schitterend op *La Llamada* en *Reposo*) een verrijkt klankentapijt. *L3Zero* zou als hit kunnen doorgaan.

Dit album is een bijzonder geslaagde mix die de luisteraar moeiteloos inpalmt en vasthoudt. En na herhaald beluisteren telkens opnieuw onze oren deed spitsen. Een verrassend fris muzikaal avontuur. Geen wonder dat dit album in de categorie Latin Jazz een Grammy nominatie kreeg.

Recent is ook nog een remix versie uitgebracht ('Mulatos Remix').

Bernard Lefèvre

Grant Stewart

+ 4

Criss Cross Jazz/Challenge
Records - 60:34

***

Van Criss Cross weet je intussen zo zoetjesaan wel wat je mag verwachten: geen gewaagde experimenten, geen stoerdoenerij of zweverig gepingel maar een gezellig potje mainstream-jazz. Op deze cd is dat niet anders. De Canadees Grant Stewart — je vraagt je af waar labelbaas Gerry Teekens ze blijft halen — is een van die weinig bekende saxofonisten die niettemin borg staat voor een stevige hardbop sessie. Stewart heeft een volle klank, met diepe wortels in de jazz-traditie, en complexloos kiest hij hier voor het ene swingende nummer na het ander.

De ontdekking van deze cd is gitarist Joe Cohn, zoon van de in '88 overleden saxofonist Al Cohn. Stewart en Cohn vinden elkaar blindelings. En met pianist Bill Charlap heeft Stewart een pianist in zijn band die niet voor niets op korte termijn een vaste waarde werd bij het Blue Note label. De solo's van Charlap alleen al maken deze cd meer dan de moeite waard. Op één eigen stuk van gitarist Cohn na, kiest Stewart hier voor een reeks klassiekers, maar op *Yesterdays* na zijn het niet de meest platgespeelde. Het siert Stewart dat je af en toe denkt dat niemand minder dan Sonny Rollins een solo blaast.

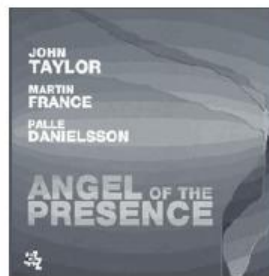
Peter De Backer

John Taylor- Martin France- Palle Danielsson Angel of the presence

CamJazz/ZYX Music - 52:24

****

Het lijkt erop dat de Britse pianist John Taylor in een bijzonder creatieve periode zit.

Zijn discografie is de laatste jaren sterk uitgebreid. Zijn klassieke, impressionistische aanpak, een erfenis van Bill Evans, is gebleven, maar heeft zich in al die jaren verder ontwikkeld en is nu tot volle rijpheid gekomen. Hij heeft nu een rijke en dynamische frasering, origineel en met een overtuigende zeggingskracht. Met zijn twee sterke handen klinkt de piano hier als een orkest, dat zijn muziek heel beeldenrijk verklankt. In triobezetting is hij sterk. Met Marc Johnson en Joey Baron nam hij voor ECM in 2003 het veel besproken 'Rosslyn' op. Hier doet hij dat nog eens over met de solide Zweedse bassist Palle Danielsson en de fijnzinnige Britse drummer Martin France. Hij dialogeert uitvoerig met hen in een repertoire van Steve Swallow (*Up to late, Vaguely Asian*), Kenny Wheeler (o.a. *Sweet Dulcinea*) en hemzelf.

Luc De Baets

Jean-Philippe Viret/ Edouard Ferlet/ Antoine Banville L'Indicible

Minium Music/Discograph/
Bang - 45:09

****

Dat Jean-Philippe Viret ('St. Quentin 1959) een klassiek geschoold bassist is, hoor je meteen bij de eerste track, waarin hij soleert à la Bach. Die klassieke ondertoon is de basis voor lyrische improvisaties die het 'onuitspreekbare' verklanken. Ergens hangt de schaduw van Bill Carrothers (Viret heeft met hem getoerd). Maar Viret en de pianist Ferlet graven dieper en leggen een iets somberder toon in

Platen mozaïekjes

Raul Midon is de vriend en protégé van Stevie Wonder. Stevie doet ook mee op zijn debuutalbum *State of Mind*, dat op 20 februari verscheen op Manhattan Records, hier onder de vlag van EMI. Net als zijn vriend Stevie Wonder is Midon blind sedert zijn geboorte. Hij is de zoon van een Amerikaanse vader en een Argentijnse moeder. Hij is een voortreffelijk zanger en een veelzijdig gitarist en is gezien zijn invloeden uit soul, R&B, pop, folk, jazz en latin niet echt in een vakje te plaatsen.

In 1969, het jaar van 'In A Silent Way' en 'Bitches Brew', kondigde Miles aan de "greatest Rock 'n Roll band, you ever heard" op te richten. De muziek werd opgenomen van 16 tot 19 december 1970 in de Cellar Door in Washington, DC. Daaruit verschenen eerder enkele summere tracks op de LP *Live-Evil*. Maar de box met de volledige en geremasterde sessies liet op zich wachten. De in ons decemnummer al uitvoerig aangekondigde uitgave **Miles Davis - The Cellar Door Sessions** is pas sedert vorige maand in de platenzaak verkrijgbaar. De opnieuw zeer verzorgde 6cd-box is opgesmukt met 96 pagina's foto's en heel wat herinneringen en kanttekeningen van de bandleiders van toen: Keith Jarrett, Jack DeJohnette, John McLaughlin, Airto Moreira, Gary Bartz en Michael Henderson.

In februari werden de **Grammy Awards** voor 2005 toegekend: **Best Contemporary Jazz Album:** 'The Way Up' van de Pat Metheny Group [None-such] - **Best Jazz Vocal Album:** 'Good Night, And Good Luck' van Dianne Reeves [Concord Jazz] - **Best Jazz Instrumental Solo:** *Why Was I Born?* van Sonny Rollins uit 'Without A Song /The 9/11 Concert' [Milestone] - **Best Jazz Instru-**

mental Album: 'Beyond The Sound Barrier' van het Wayne Shorter Quartet [Verve] - **Best Large Jazz Ensemble Album:** 'Overtime' [Sunnyside/Dare] van de Dave Holland Big Band - **Best Latin Jazz Album:** 'Listen Here!' van Eddie Palmieri [Concord Picante]

Onder de noemer **First Class Jazz** brengt de krant *De Morgen* vanaf 10 februari tot 23 juni in wekelijkse uitgaven 20 jazzcd's uit aan slechts € 4,95. De collectie bestaat uit materiaal van de labels Verve en Blue Note en belicht iedere week een andere jazz. Wie de start gemist heeft, kan bijbestellen via de krantenwinkel.

Via het Belgische label **Quetzal** kunnen ook uw eigen opnames op **Itunes** een plaatsje krijgen. Quetzal nodigt iedereen uit die ergens in zijn schuif nog opnames liggen heeft of albums, die "out of print" zijn, of opnames, die niet onder contract liggen bij een of ander label, opnames die kortom uw eigendom zijn, ter beschikking te stellen van Quetzal, die na remastering en digitalisering online zal plaatsen onder de naam Belgian Jazz Factory. **Itunes** staat in voor de rechten en plichten. Verdere info bij quetzal@skynet.be. (Patrick Bauwens tel 02/687 90 47). Zie ook <http://www.jazzinbelgium.com/rlabel/quetzal-records>.

Op de valreep

17/03/2006: **CD-release Toots Thielemans 'One More For The Road'** (Universal Music) Met een knap gezelschap van vooral zangers en zangeressen, zoals Jamie Cullum, Lizz Wright, Madeleine Peyroux, Silje Nergaard, enz... brengt Toots Thielemans een nieuwe cd uit met songs van Harold Arlen, bewerkt door de Nederlander Jurre Haanstra (Baantjer!). Meer in volgend nummer.

Uw berichten
of reacties
voor de redactie?

Mail naar

redactie.jazzmozaiek@skynet.be

Nieuw op CD!

vervolg ...

hun composities. *A Plus d'un Titre* en *Sablier* schitteren in opbouw en interactie. Banville drijft de spanning op. Een prachtig trio, waarvan het geheel meer is dan de som van drie.

Bernard Lefèvre

Eric Vloeimans Summersault

Challenge Records/
Challenge Records - 54:29

***

Op deze tweede cd van Eric Vloeimans' Fugimundi is de groep teruggebracht tot een trio. Cellist Ernst Reijseger doet dit keer niet mee en het weglaten van een dergelijke persoonlijkheid heeft natuurlijk onherroepelijk consequenties voor het groepsgeluid. De humor is echter gelukkig gebleven en zonder de energerende cellist klinkt de band meer uitgebalanceerd. Helaas is dat meteen een nadeel. De bezetting van trompet, piano en gitaar, drie lichte, heldere instrumenten bewerkstelligt een nonchalante lichtheid die heel fraai het beeld van een lome zomerdag oproept, maar ook een beetje de saaiheid van mooi weer in zich draagt. Dagdroommuziek, waar stoorzender Ernst Reijseger in ontbreekt. Dat neemt niet weg dat 'Summersault' een aantal topstukken herbergt. Bijvoorbeeld *Cockburn* van pianist Harmen Fraanje en Malik Mezzadri dat is opgebouwd rond een intrigerende, minimalistische pianoriff en de afsluiter *Mon petit prince* waarin Anton Goudsmit bewijst een van de beste en meest eigenzinnige

gitaristen van dit moment te zijn. Hoewel niet alle composities even sterk zijn, maken die twee nummers op zichzelf al van 'Summersault' een must.

Mischa Andriessen

Kenny Wheeler What Now?

CamJazz/ZYX Music - 64:53

***(*)

Vaak neemt de saaiheid toe naarmate je een plaat beter kent. Hier is het echter precies andersom. De muziek lijkt op het eerste gehoor wat stuuroos. Dat komt omdat zowel Wheeler, die voor de gelegenheid alleen bugel speelt, als pianist John Taylor slenteraars zijn, die op hun dooie gemak rondlopen, af en toe iets oppakken, het rustig bekijken en weer neerleggen. Dave Holland (b) en Chris Potter (ts) passen zich moeiteloos aan dat tempo aan, waardoor de plaat in eerste instantie een zekere bezadigdheid uitstraalt. Bij betere beluistering blijkt dat er wel degelijk gloedvol gemusiceerd wordt, maar dan op een haast achteloze manier. Het lijkt bijna alsof de muzikanten dit project liever voor zichzelf hadden willen houden of dat zij zo overtuigd van eigen kunnen zijn dat zij zich niet vermoeien om de luisteraar te imponeren. Zonder drummer wordt jazz vaak heel ernstig alsof de muzikanten zich zonder het geweld van het slagwerk ineens weer op het conservatorium wanen. Ondermeer Wheeler heeft dat serieuze wel in zijn spel, maar hij vindt hier precies het midden tussen ernst en bijna vrijblij-

VVG Trio In Orbit

RAT/AMC - 2cd - 58:26 + 60:49

****

Bruno Vansina is nog steeds een goed bewaard geheim op onze jazzscene. Met dit album en de komende JazzLab-tournee zal daar hopelijk verandering in komen. In het zomernummer van 2004 van Jazzmozaïek schetste Dirk De Gezelle reeds een portret van deze saxofonist, die toen ook het eerste album 'Trio Music' van zijn VVG Trio uitbracht. Het trio is samen gebleven en heeft ondertussen heel wat weg afgelegd en is een hecht muzikaal blok geworden. Het was tijd om deze sterke drie-eenheid te toetsen aan andere invloeden en muzikanten. De toetsstenen zijn hier de veelbesproken pianist en toetsenman Jozef Dumoulin en de bekende Frans-Algerijnse fluitist Magic Malik (Malik Mezzadri). Beiden zijn een verrijking voor het spel van het basistrio, tegelijkertijd een uitdaging om het klankbeeld te verruimen en de operationele muzikale grenzen uit te breiden. Vansina met zijn mooie gepolijste sonoriteit op altsax en sopraansax, laat zijn creativiteit hier de vrije loop

vende luchtigheid. Zulke bekende muzikanten hoeven niet bang te zijn om over het hoofd te worden gezien. Zij bewijzen hier opnieuw waarom.

Mischa Andriessen

The Wood Brothers Ways not to lose

Blue Note records/EMI

Music - 44:13

***(*)

'Ways not to lose' is een cd rond het trio van de broers

maar verliest de ensembleklank niet uit het oog. Hij wisselt dansende, tintelende frasen af met vloeiende melodische lijnen, die zijn medemuzikanten duidelijk stimuleren. Bassist Gulli Gudmundson speelt met een ronde en trefzekere toonvorming en de attente drummer Teun Verbruggen kruidt het geheel beheerst en delicaat als een kok uit de beste fusiekeuken. Op een aantal stukken (allemal originals) komt de vaak extravagante Jozef Dumoulin erbij, maar hier kadert hij zijn spel mooi in de muzikale context van het VVG Trio.

Dit is een van de meest sprekende Vlaamse jazzalbums van de laatste jaren. Grensverleggend, maar met een duidelijk en welsprekend discours. Een kruidige mix van muzikale ideeën, die samen smelten tot een smaakvol en origineel geheel, dat hier zijns gelijke niet heeft. In de overvloed van minderwaardige producties wordt

Oliver Wood (z/g) en Chris Wood (b/z). Zij worden bijgestaan door de van o.m. John Zorn's Masada en Sex Mob bekende drummer Kenny Wollesen. Hoe deze cd bij Blue Note is beland, zou een raadsel zijn, ware het niet dat Chris Wood de Wood uit Medeski, Martin en Wood is. De muziek van The Wood Brothers is echter bepaald niet vernieuwend en lijkt ook in niets op die van MMW. Met jazz heeft

wel eens geopperd dat jazz dood is, maar hier bruist de muziek van het leven.

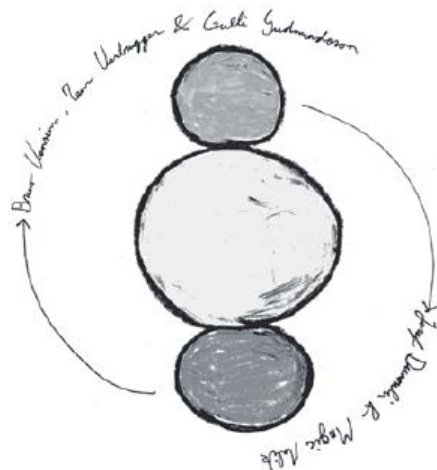
Op cd 2 (een live-opname in *l'Archiduc* in Brussel) doet Magic Malik zijn naam alle eer aan, want zijn fluit lijkt soms het toverstokje, dat de muziek extra zuurstof bezorgt. Ook vocaal laat hij zich niet onbetuigd, alhoewel dit niet zijn sterkste zijde is. De piano van *l'Archiduc* is helaas niet meer wat ze geweest is, was blijkbaar niet gestemd en ook wat afstandelijk opgenomen. Jammer want Dumoulin is hier in grote doen. Niettegenstaande de inspirerende aanwezigheid van Magic Malik gaat onze voorkeur naar cd 1 met de directe eenvoud en de kracht van het VVG Trio op zichzelf, af en toe verlucht met het intelligente toetsenwerk van Jozef Dumoulin.

Ook te bestellen via RAT Records vzw (www.brunovansina.com)

Luc De Baets

zij al evenmin iets te maken. De groep speelt charmant rammelende (country)blues en rootsrock met soms zelfs een vleugje gospel. Producer John Medeski heeft de band zo puur mogelijk opgenomen waardoor de cd soms klinkt alsof een stel straatmuzikanten voor je deur staan te spelen. Desondanks heeft deze roestbruine herfstmuziek zo zijn charme.

Mischa Andriessen

IN ORBIT - RAT 002/003

Interesse in Jazzmozaïek activiteiten?

Neem een kijkje op

www.jazzmozaïek.be

Jazz op DVD

Dee Daniels Live At Biblo

Challenge Jazz – concert:

64:17 – extra: 18:29

***(*)

De eerste DVD van het Nederlandse label Challenge is een live-opname in de Biblo-studio van Herman Van Hove. Wij konden de opname van de Amerikaanse zangeres Dee Daniels en het Jack van Poll Trio in december 2004 meemaken. Dee Daniels, die hier in de jaren tachtig geen onbekende was en een tijd in Antwerpen woonde, vond haar muzikale partner Jack van Poll van weleer (album 'All of Me' – 1984) terug voor deze DVD-opname. Het trio vindt hier moeilijk zijn draai in de soms stroeve bewerkingen die Dee op de pupiters brengt van een repertoire dat op een paar nummers na toch allemaal bekende standards of evergreens omvat. Bovendien gaat ze zelf een aantal keren achter de piano zitten. Haar gospelervaring aan het klavier is echter niet voldoende voor meer gesofistikeerde stukken als *I could have danced all night* en *This masquerade* het nodige élan te geven. Ook de van Elvis bekende smartlap *Are you lonesome tonight* legt hier geen gewicht in de schaal. Waar het arrangement wat minder dwingend is, gaat het trio echter swingen als een trein en komt ook de ware Dee Daniels boven, zoals in *I thought about you* en *Come try my love*.

Haar soepele en krachtige stem, gevormd in gospel en soulmusic, legt echter in dit repertoire de verf er naar onze smaak vaak iets te dik op. Kortom, wij hebben de indruk dat Dee hier te veel in één keer wilde bewijzen.

Even zwart als Dee klinkt *this white cat*, Jack van Poll, die de blue notes opnieuw kwistig rond strooit. Grote meneer in dit hele gebeuren is alweer bassist Hein van de Geyn, die met zijn maatje Hans van Oosterhout het solide ritmeduo vormt. Ondanks de vrij sobere aanpak zijn beeld en klank behoorlijk goed. Het bijhorende interview in Camu in Antwerpen wordt echter verstoord door de bijgeluiden vanuit het café.

Luc De Baets

Gil Evans & Orchestra Live in Lugano

TDK/Codaex – 58:00

***

Gil Evans stelde voor de gelegenheid deze band samen met deels Amerikanen, deels Amerikanen in Europa gevestigd en Europese muzikanten. Het repertoire bestaat hier grotendeels uit bekende stukken niet alleen van Evans trouwens, bijv. *Friday the 13th* van Monk en *Orange Was The Color of her Dress* van Mingus, maar ook Gershwin en Jimi Hendrix zitten in het programma. Ook hier de traditionele bigbandsecties versterkt met Engelse hoornspeler John Clark, vibrafonist Mike Mainieri, toetsenist Gil Goldstein en gitarist Dean Brown. Billy Cobham speelt drums en bracht zijn (elektrische) bassist Tim Landers mee. Vanachter de piano en de fender dirigeert Evans. Tuba-speler en baritonsax Howard Johnson (*Friday The 13th*) en trompettist Lew Soloff zijn de prominente solisten. Dit is de typische concertmuziek van Gil Evans waar klankkleur en sfeer voorop staan.

Luc De Baets

Lena Horne An evening with Lena Horne

Blue Note Records/

EMI – 72:00

***

Lena Horne's laatste publieke optreden werd vastgelegd op beeld in 1994. Lena was dan 77 en was al een tijdje niet meer zo actief. Hier neemt ze afscheid in grandeur. De stem is niet meer wat ze geweest is, ook niet meer zo trefzeker, maar ze weet nog steeds een song vorm en inhoud te geven. Bovendien is ze nog één en al elegantie en heeft ze de knepen van het vak nog niet verlerd. Dit afscheid is rijk aan emoties en ook gekruist met een flinke brok nostalgie, want naast werk van de grote Amerikaanse songwriters zingt ze werk van Duke Ellington en Billy Strayhorn, waarmee ze sterk bevriend was. Af en toe overstijgt miss Horne zichzelf o.a. in het ontroerende *Yesterday, when I was young* en in Michel Legrand's *Watch What Happens*. Haar basiskwintet o.l.v. pianist Mike Renzi met o.a. tenorsaxofonist Donald Harrison en gitarist Rodney Jones, wordt hier in een aantal stukken versterkt met de blazers van The Count Basie Orchestra, dat midden in deze live-show *la belle Hélène* wat rust gunt en op volle sterkte o.l.v. Frank Foster enkele Basie-klassiekers ten gehore brengt.

Luc De Baets

Biréli Lagrène & Gypsy Project Live in Paris

Dreyfus Jazz/ Foreign Media

– 105:00 + bonus (27:13)

***(*)

De basis voor gitarist Biréli Lagrène is nog steeds de muziek van Django Reinhardt,

maar hij is van een generatie, die groot gebracht is in een tijd waar bop, R&B, soul en funk aan de orde waren. Dit project is dan ook een mix van Django klassiekers als *Nu-ages*, *Minor Swing*, *Troublant Bolero*, van vinnige bopklassiekers als *Donna Lee*, *Cherokee* en *Move*, afgewisseld met enkele originals. Maar ook Stevie Wonder (*Isn't she lovely*) en Eddie Harris (*Freedom Jazz Dance*) claimen hier auteursrechten. De Franse gitaartovenaar en zijn gezellen Diego Imbert (b), Hono Winterstein (g) en Franck Wolf (ts, as) werken zich door dit repertoire met veel vuur en virtuositeit. Dit lange – 1 en ¾ uur (2 sets) – live-concert van 8 oktober 2004 weet in ieder geval het publiek in de Parijse jazzclub *The New Morning* laaiend enthousiast te krijgen. Beeldkwaliteit en klank zijn uitstekend en in de extra's zitten nog muziekfragmenten en een interview met de Franse gitaarvirtuoos.

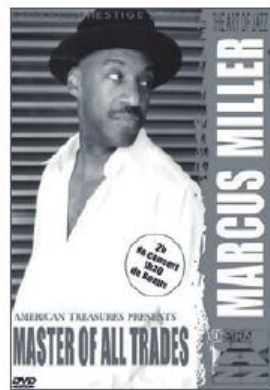
Luc De Baets

Marcus Miller Master of All Trades

Dreyfus Jazz/ Foreign Media

- Concert 2002 - Bonus 1u58

****

Geen kwaad woord over Marcus Miller, want hij is het toch die Miles in zijn laatste periode hits bezorgde met *Hannibal*, *Tutu*, *Amandla*. Hij brengt ze overigens in een medley (lieft 20 minuten) op deze DVD en voegt er nog een aparte versie van *So What* aan toe. Het concert dateert al van oktober 2002 in de Knitting Factory (Hollywood, California). Trompettist Michael 'Patches' Stewart doet Miles sound helemaal eer aan. Saxofonist Roger Byam, gitarist Dean Brown, toetse-

nist Bruce Flowers en drummer Pogie Bell krijgen van Miller, ondanks zijn prominente 'slappende' basgitaar, elk voldoende ruimte om mee die eigen mix van r&b en funk op te drijven.

En al zingt Miller zelf ook, hij haalt er twee vocalisten bij: Lalah Hathaway en Raphael Saadiq. Lalah Hathaway maakt overigens veel goed op deze dvd, niet alleen door haar opvallende verschijning, maar zeker ook door haar vocale kwaliteiten. Ze schittert in *When the Life is Low* en *Killing Me Softly*. Miller's bas wordt er helemaal soft onder, terwijl gitarist Dean Brown naar de akoestische gitaar grijpt. Maar de fans kunnen gerust zijn, er blijft nog voldoende funky geweld over in dit twee uur durende spektakel.

De 'bonus features' vallen me wat tegen, zijn weinig revelerend en de wierook van andere jazzmusici staat in schril contrast met de bescheidenheid van de 'master' zelf. Originale opnames in het Engels en alleen Franstalige onderschriften.

Bernard Lefèvre

Rypdal/Vitous/ Gurtu

Live in Stuttgart

TDK / Codaex – 52:16

***(*)

Registratie van een concert dat de Noorse gitarist Terje Rypdal in juni 1994 ten beste gaf in Jazzopen Stuttgart. Hij vertoefde die avond in het inspirerende gezelschap van contrabassist Miroslav Vitous en van het Indiase percussiewonder Trilok Gurtu. De DVD bevat zes composities van de verschillende muzikanten. Niet iedereen zal te vinden zijn voor de elektrische sound van Rypdal maar de man is een meester in het creëren van atmosfeer, die hij afwisselt met vingervlugge soli en knisperende feedback. Trilok Gurtu gebruikt de hem typische set-up van traditionele percussie en elementen uit een traditioneel drumstel die hij zittend speelt. Vitous staat als een rots in de branding. Hij ondersteunt, stuwt en improviseert. Een leuk document voor de fans.

Dirk De Gezelle

Jazzhistorie

Jazz in België
vanaf 1920

(4)

Albert Michiels

De Belgische jazzpionier Jean Omer

Jazzlegende Jean Omer was, net als *Robert De Kers*, *David Bee* en *Peter Packay*, autodidact en begon zijn carrière heel jong als amateur in variété- en dansorkesten. Dat was de enige leerschool. Daartegenover kregen bv. *Stan Brenders*, *John Ouwerx*, *Fud Candrix* of *Frank Engelen* het voorrecht om nog enkele supplementaire jaren klassieke muziek en harmonieleer aan het conservatorium te studeren alvorens echt aan hun carrière van beroepsmuzikant te beginnen.

De "Camelia" in Blankenberge

Een van Jean's eerste contracten dateert van 9 juni 1928. De overeenkomst werd getypt op officieel zegelpapier dat in de marge voorzien was van een stempel (timbre de dimension/formaatzegel ter waarde van 2 frank), en onderaan een registratienummer G978391. De overeenkomst luidde als volgt:

"Entre Monsieur Freddy Vermeulen, 1 Rue de Rome à Bruxelles, Directeur du "Camelia" 103, Digue de Mer à Blankenberghe, d'une part et Monsieur Jean Omer, chef d'orchestre (saxo-alto, clarinette, soprano, baryton et violon) 147 Chaussée de Mons à Bruxelles, d'autre part il a été convenu ce qui suit :

- Jean Omer staat in voor het repertoire;*
- de overeenkomst geldt van 30 juni tot 3 september 1928 - verlenging is mogelijk van 7 naar 7 dagen, 3 dagen op voorhand te verwittigen;*
- de dienst loopt vanaf 20u30 tot de sluiting;*
- de muzikanten worden iedere week uitbetaald;*
- de muzikanten mogen collectes doen bij het publiek;*
- de muzikanten treden op in smoking en zijn verplicht zich op bepaalde momenten om te kleden en te laten grimeren.*

Al staat er dat de muzikanten wekelijks werden uitbetaald, dan is het raden hoeveel. De namen van de muzikanten zijn niet vermeld, al vermoeden we dat het dezelfde zijn als op vermelde postkaart (zie kaderstuk).

Solist bij Billy Smith

Het seizoen aan de kust is nog maar net voorbij of Jean krijgt op 10 september 1928 een overeenkomst voorgelegd door **Billy Smith**. Hij is een in ons land residerende Engelsman die tal van orkesten met wisselende muzikanten dirigeert. Jean wordt aangeworven als saxofonist, klarinettist en violist. Het contract, in het Frans opgesteld, luidt als volgt (vrij vertaald):

Billy Smith and his International Aces", Residence 36 Mulgrave Street Liverpool (nota: ook geen telefoon!)

- De overeenkomst geldt voor een periode van drie maanden, van 18 september tot 18 december 1928. Plaats van optreden: Savoy Dancing, 12 Rue des Pas, Lille;
- het loon bedraagt 725 Francs per week; uitbetaling iedere zaterdagavond na het avondoptreden;
- uurregeling : a) van 6 tot 8 uur in stadskledij; b) van 8 tot 9u30 in smoking; c) van 9u30 tot 2 uur 's morgens in smoking;
- de directie heeft het recht de uren te veranderen, zonder die evenwel te verlengen;
- na 2 uur 's morgens worden de overuren betaald volgens het tarief vastgesteld door het syndicaat;
- De repetities hebben plaats iedere vrijdag om 16 uur;
- het contract is vernieuwbaar mits een maand opzeg;
- ingeval van overmacht wordt het contract als nietig beschouwd.

Italië

Normaal eindigde het driemaandelijks contract in dancing Savoy met **Billy Smith** op 18 december 1928. Maar om onbekende redenen is Omer al vrij op 16 november. Op die dag ondertekent hij immers een met de hand geschreven toekomstige overeenkomst met een zekere **Leo Herman**, orkestleider van **Leo Herman and his Red Hotters**. Verder lezen wij:

Jean Omer s'engage a débiter avec l'orchestre "Leo Herman and his Red Hotters" au "Cova" de Milan; il partira le 9 décembre de Bruxelles afin de répéter et présenter un orchestre impeccable;

- de optredens zijn gepland van 15 december 1928 tot 28 februari 1929;
- Jean verbindt er zich toe zijn gewone instrumenten te bespelen: alt-, bariton- en sopraansax, klarinet en viool;
- kledij en salaris: *"tenue de ville pour après midi et tenue smoking pour soirée; voorwaarden: nonante lires journaliers à commencer le 15 décembre 1928.*

(foto: archief Albert Michiels)

Jean Omer is in 1912 in Nivelles in een welstellende, muzikale familie geboren. Hij speelde van kindsbeen af viool, samen met zijn oudere zus die later bekend werd als zangeres **Anny Gray** (sopraan). Hij leert ook saxofoon en klarinet spelen. Op zestienjarige leeftijd sticht hij zijn eerste orkest. In mijn archief bevindt zich een pseudo-postkaart die hij zelf ontwierp. Hij staat er tot borsthoogte keurig op afgebeeld, met zijn altsax in beide handen. Zijn figuur is omgeven door een aureool van de zes leden van zijn orkest. Het zijn zes hoofden die elk afzonderlijk als het ware door een ovaal vensterke gluren. Ik herken kloksgewijs van links naar rechts: 1) ....?, 2) **Arthur Saguet** (s), 3) **André Lievens (Joe Andy)** (p), 4) ....? 5) **Pierre De Bom** (dr), 6) ....? Op de achterkant van de postkaart schreef Omer zelf met potlood: "juin...Jean Omer...1928...1er orchestre".

Hot Melodians

Jean sticht na zijn terugkeer in Brussel zijn **Hot Melodians** en krijgt een contract in Antwerpen. Op de keurig uitgegeven reclamefolder staat het programma en een prachtige foto die de zes bandleden voorstelt: **Joe Andy** (André Lievens) (piano), **Arthur Saguét** (saxen), **Pierre De Bom** (drums), **Jean Omer** (leader, sax, klarinet, viool), **Lucien Devroye** (trompet), **Jeff Gourmac** (afkomstig uit Montpellier, sax). De aankondiging ziet eruit als volgt:

(foto: archief Albert Michiels)

Direct na het beëindigen van de optredens in de Antwerpse *Palace Club* krijgt hij een aanbod van het gerenommeerde **Albert Sykes Orkest**. Het betreft optredens tijdens de zomerperiode in het Kursaal van Oostende van 13 juli tot 1 september 1929. De wekelijkse vergoeding bedraagt 1200 frank per muzikant voor zes en een half uur presentaties per dag. Jean is op dat moment 17 jaar.

Kort daarop volgen de onderhandelingen met **Robert De Kers** om deel uit te maken van de **Baker's Boys**. Die maken een tournee (1931/32) met de zwarte Amerikaanse zangeres **Joséphine Baker** doorheen Frankrijk, Zwitserland en Italië. En ook deze overeenkomst bewijst dat Jean Omer een van de meest gevraagde jazzmuzikanten uit die periode is.

Franse lofttrompet

De opgang van de carrière van Jean Omer kan niet beter omschreven worden dan gebeurde in volgend krantenartikel (dat ik gedeeltelijk vrij vertaald heb). Jean had het artikel in zijn tijd uitgeknipt en er onderaan eigenhandig in inkt aan toegevoegd: PARIS 1930. Wij lezen :

"De 19-jarige Jean Omer is een van de jongste Belgische jazzmuzikanten. Dat neemt niet weg dat hij als een van de beste saxofonisten van zijn land kan beschouwd worden. Reeds als kind speelde hij zijn eerste foxtrot op viool... Mais c'était le saxophone qui devait le révéler et le porter à l'attention de ses compatriotes."

"Chef d'orchestre, saxophoniste de grande valeur, possédant un style remarquable, Jean Omer a un brillant avenir devant lui. Ce ne sera que

justice, car ce jeune et 'talentueux musicien le mérite'. »

Met deze Parijse hommage kunnen we terugblikken op het beloftevol debuut van een amateur die door zijn wilskracht en talent zal uitgroeien tot een van onze meest befaamde Belgische jazzpioniers.

Le Boeuf sur le Toit

Na een reis naar Amerika met **Robert Goffin**, waar ze contacten leggen met tal van prominenten uit de jazzwereld, sticht hij in Brussel zijn eigen cabaret, de *Cotton Club*. In 1937 opent hij zijn *Boeuf sur le Toit* aan de Naamse Poort in Brussel. Aanvankelijk was het een dancing maar het wordt een jazzclub met ook revues en diverse spektakels. Daar stelt hij met zijn bigband grote solisten voor: de zangeressen **Anny Xhoffleer** (NL) en **Joan Daniels** (USA), verder **Robert De Kers**, **David Bee**, **John Ouwerx**, **Ernst van 't Hof**, **Harry Pohl**, **Gus Deloof**, en **Jean Robert**...

Zaterdag 5 November 1938 wordt voor Jean een onvergetelijke dag. Op een prachtige affiche van het Brussels Paleis voor Schone Kunsten staat volgend programma afgedrukt: *"En attraction du Tournoi de Jazz (een organisatie van Felix Faecq) une pléiade d'artistes .....**JEAN OMER ** le fameux multi-musiciens belge et son orchestre du "Boeuf sur le Toit" avec **COLEMAN HAWKINS ** le grand soliste negro-américain du saxophone ténor. Er staat nog vermeld : « Prix des places 5 à 35 Frs ».*

Oorlogsjaren 1940-1944

De optredens met grote orkesten in *Le Boeuf sur le Toit* zullen zonder enige onderbreking blijven doorgaan. Al is het oorlog, in zulke gelegenheden is er zelfs geen tekort aan champagne. Het leven gaat hier immers zijn gewone gang en de oorlog dient te worden vergeten. Jean doet er goede zaken. We kijken even naar de reclame in de kranten en vinden in de tekst: *"Ingeval van alarm voor bommenwerpers is er geen veiliger schuilplaats dan in Le Boeuf sur le Toit aan de Naamse Poort te Brussel"*.

Voor de bezettingen van zijn bigband kan Omer rekenen op een hele resem hot-solisten zoals **Rudy Bruder** en **Gus Clark** op piano; **Jean Robert** en **Victor Ingevelde** op sax; **Janot Morales** en **Louis De Haes** op trompet, **Gaston Bogaerts** op drums; **Jean Delahaut** op bas; **Jo Van Wetter** en **Frank Engelen** op gitaar; **Nick Frerar**, **Albert Brinkhuizen** en **Roger Squinquel** op trombone.

Tussendoor treedt Jean met zijn bigband ook op in het Paleis voor Kunsten of op andere plaatsen. Ook wordt hij al eens door **Stan Brenders**, als die met verlof is, gevraagd om het **NIR/INR-Jazzorkest** te dirigeren.

Jazz in Duitsland

Bij de machtsovername in 1933 werd de Berlijnse radio opgelegd geen "nigger-jazz" meer uit te zenden. Maar het is fout te veronderstellen dat daardoor geen jazzmuziek meer gespeeld werd, integendeel. Wel mochten er alleen jazznummers gedraaid worden die gebracht werden door Duitse orkesten. Vanzelfsprekend waren optredens van orkesten met joodse muzikanten verboden.

Door de enorme populariteit van de jazz bleef het zogenaamde swingpaleis *Delphi-Palast* (gebouwd in 1927-28) in Berlijn gedurende al die jaren op volle toeren draaien. Tal van Belgische orkesten o.a. van **Fud Candrix** beleefden er glorieuzere dagen.

Ook Jean Omer en zijn orkest kennen er in 1942 succesvolle optredens tijdens de zomermaanden. Het zou best kunnen dat Omer en zijn formatie er al het jaar voordien optraden, maar dan onder de naam **Kapelle Eloward** (of 'E. Loward'?). Er zouden zelfs opnamen met solisten van zijn orkest met het **Meg Tevelian Orchestra** hebben plaatsgevonden.

Ook lezen wij in een brochure van *Swinging Delphi: "Das Orchester des eleganten Klarinettenisten und Altsaxophonisten Omer bot noch einmal Swing von Feinsten - kurz bevor das DELPHI seine Tore schllessen musste"*.

Einde van Le Boeuf sur le Toit

In 1946 en 1947 ontmoeten wij Jean in Monte-Carlo waar hij het grote **Sporting Orkest** dirigeert dat 22 muzikanten en 3 zangeressen telt. In 1948 gaat hij in *Le Boeuf sur le Toit* van start met een totaal nieuwe formule met ruime revues en variéteummers. Na een bloeiperiode is in 1967 *de Boeuf sur le Toit* verplicht zijn deuren te sluiten. Het gebouw wordt namelijk afgebroken. Hierop sticht Jean in het centrum van Brussel zijn jazzclub *La Nouvelle Gaity*. Later zal deze instelling in samenwerking met Paul Gotlieb de naam krijgen van *Chez Paul au Gaity* en worden er variéteummers aan het programma toegevoegd. Het wordt een overweldigend succes. Hier defleren tot bij de sluiting in 1982 de grootste vedetten uit de showbusiness, in nummers die alleen vertoond werden in de grootste Europese steden.

Dan valt het doek. **Jean Omer** overlijdt te Brussel op 30 mei 1994. Hij was 82 jaar.

In totaal maakte **Jean Omer** met verschillende bigbands meer dan 80 opnamen. Een van de meest bekende nummers is *Harlem Swing* van **Gus DeLoof**, dat opgenomen werd in het album 'Swing in Europe'. Voor verdere opzoekingen verwijs ik onder de naam Jean Omer in de discografie 1937 (*Columbia*), in 1958 (*Decca, Brunswick, Victory en Ronnex*; als sideman met **Gus Deloof** in 1931 (*Pathé*), en met **Rudy Bruder** (*Decca, Telefunken, Gramophone en Voix de son Maître*).

Diederik Wissels

een caleidoscopisch jazzmusicus

Leon Lhoest

Pianist en componist **Diederik Wissels** (°1960) heeft inmiddels geen introductie meer. Hij manifesteert zich al geruime tijd in een grote variëteit aan stijlen en formaties. Hij weet zich hierbij omringd door internationaal gerenommeerde musici waarmee hij veelvuldig concerteert op de grote jazzpodia in binnen- en buitenland en regelmatig de studio intrekt. Bovendien is hij een pedagoog van formaat. Pianisten als **Jozef Dumoulin** en **Alexi Tuomarila** studeerden bij hem af.

Wil je in het kort je muzikale opleiding overlopen en wie waren daarin de docenten die het meest hebben betekend?

Wissels: "Na mijn eerste pianolessen op vijfjarige leeftijd, volgde ik op de muziekacademie een aantal jaren notenleer, piano, klassieke gitaar en dwarsfluit. Op mijn zestiende werd het me menens om van muziek mijn leven te maken. Toen ben ik bij de pianisten **Michel Herr** en **Charles Loos** jazzles gaan volgen. Beiden raadden mij aan mijn studies verder te zetten aan het Berklee College of Music in Boston (USA), in die tijd een van de bekendste jazzscholen ter wereld. Daar heb ik vooral geleerd dat je keihard moet werken en dat 100% inzet nog maar het begin is. Docenten aan wie ik toen veel te danken heb zijn: **Michael Gibbs**, **Herb Pomeroy**, **Andy Jaffee**, **Ray Santisi** en een klassieke pianoleraar **Chris Frigon**."

Welke jazzmusici - en/of anderen - hebben jou het meest beïnvloed?

Wissels: "Alle grote namen uit de jazz en klassieke muziek heb ik grondig beluisterd. Een aantal heb ik echt serieus bestudeerd, maar degenen die mij het meest hebben beïnvloed zijn ongetwijfeld **Bill Evans**, **Lennie Tristano**, **Miles Davis**, **Egberto Gismonti**, **Keith Jarrett**, **Maurice Ravel**, **J.S. Bach**, **Hermeto Pascoal**, **Scriabin**, **Fauré**."

Je geeft nu zelf les aan het conservatorium van Brussel. Zie je een wezenlijk verschil tussen de opleidingen in Amerika en Europa?

Wissels: "Mijn ervaring is dat er in Amerika veel pragmatischer gedacht werd over het "muzikant" zijn. In Europa permitteren we ons de luxe om filosofische, esthetische en andere parameters in acht te nemen. Beide systemen hebben hun voor- en nadelen."

Zijn de opleidingen niet te academisch en te theoretisch geworden?

Wissels: "Verre van! Ik vind dat je niet te veel mag toegeven op theorie. Elke vorm van expressie is pas geloofwaardig als er een evenwicht bestaat tussen het redelijke en het gevoelsmatige. Afwijken van regels interesseert me meer dan afwezigheid van regels. **John Coltrane** is een fan-

Diederik Wissels:
"Afwijken van regels interesseert me meer dan afwezigheid van regels."

tastisch voorbeeld van balans tussen kennis en spiritualiteit. Het spirituele krijgt meer waarde door een grondige kennis van zaken.

Een misverstand is toch dat jazzmuzikanten sinds het begin alleen met hun "gehoor" en "feeling" zouden hebben gewerkt. Jazz is een van de belangrijkste kunstuitingen van de 20ste eeuw en dat zou daar louter op gebaseerd zijn!

Ellington, **Monk**, **Bill Evans**, **John Coltrane**, **Lennie Tristano**, **Gil Evans**, **George Russell**, **Gunther Schuller** en noem maar op, waren theoretisch perfect onderlegd. **Oscar Peterson** was een Chopin specialist! Voor mij is het niet meer dan evident dat theorie en techniek hand in hand moeten gaan met het gevoelsmatige."

Ligt de nadruk soms niet te veel op techniek en te weinig op expressie in jazz?

Wissels: "Ik heb het soms moeilijk met muzikanten bij wie de techniek niet in dienst staat van de expressie, maar ik heb het ook moeilijk met

muzikanten bij wie er veel meer expressie is dan techniek..."

Wat voor tips heb je voor studenten? Hoe moeten ze studeren, waar moeten ze naar luisteren?

Wissels: "Een student moet zich bewust zijn van de immense opgave die hij zichzelf oplegt de dag dat hij beslist muzikant te worden. Het vraagt de energie om keihard te studeren en de nederigheid om zelfkritisch te zijn, z'n leven lang. Ze zullen dan ook het werk van anderen beter leren respecteren en dus zullen ze er ook meer van opsteken.

Naar wie ze moeten luisteren? IEDEREEN!"

Raad je studenten aan om in de USA te gaan studeren?

Wissels: "Niet noodzakelijk. Ik zou ze wel aanraden naar Amerika te gaan om kennis te maken met het land, de cultuur enzomeer."

Je staat nu al geruime tijd aan de top van het Europese jazzfirmament. Kun je kort schetsen welke professionele weg je hebt afgelegd na je studies?

Wissels: "Na de studies begon de "echte" school pas, praktische ervaring opdoen op allerlei manieren. In het Luikse speelde ik met **Steve Houben**, **Jacques Pelzer**, **John Eardley** etc. In Brussel kwamen Amerikaanse solisten die een ritmesectie nodig hadden. In Antwerpen heb ik nog met **Chet Baker** gespeeld op het Left Bank Festival. In die periode ('82-'88) heb ik voornamelijk als sideman gewerkt en geweldig veel kunnen opsteken van ontmoetingen met o.a. **Joe Henderson**, **Philip Catherine**, **Toots Thielemans** en **Aldo Romano**. Als arrangeur heb ik enkele malen voor het BRT Jazzorkest kunnen werken. Rond 1989 kwam er een keerpunt in mijn loopbaan. Ik voelde toen meer de noodzaak iets persoonlijk van de grond te krijgen. Iets dat méér een weerspiegeling was van "mij" en "nu" in deze wereld. Uiteindelijk is de samenwerking met **David Linx** het meest substantiële uit mijn loopbaan. We hebben in onze samenwerking talloze dingen gedaan van zeer verschillende aard zonder onze identiteit te verliezen.

De samenwerking met David is er één tussen ons beiden maar functioneert ook vaak als een eenheid op zich die geplaatst kan worden in de meest

uiteenlopende contexten. We hebben gespeeld met de Aissaouas uit Marokko, met strijkensembles, met Paolo Fresu, Palle Danielson, Jon Christensen, Ngyuen Lé. We hebben samen filmmuziek gemaakt en we gaan binnenkort werken met de Franse klassieke zangeres Nathalie Dessay. Die flexibiliteit is absoluut noodzakelijk voor ons.

Jullie hebben al meerdere prijzen in de wacht gesleept!

Wissels: "De Franse pers heeft ons regelmatig beloond met "choc's" en de Academie Charles Cros heeft ons vorig jaar de "grand prix du jazz" uitgereikt. Ook zijn we in Frankrijk meerdere malen genomineerd geweest voor o.a. de Franse Django d'Or en de Victoires de la Musique. Voor de Belgische Django d'Or zijn we nog nooit genomineerd. Op zijn minst een vreemde situatie te noemen..."

Je hebt in je composities een heel herkenbare, eigen stijl ontwikkeld. Wat zijn hiervan volgens jou enkele typische kenmerken?

Wissels: "Ik ben nogal "repetitief" ingesteld; ik bedoel daarmee dat door bv. een melodisch gegeven excessief te herhalen boven een zich ontwikkelend harmonisch schema de luisteraar toch het gevoel heeft dat er iets gebeurt. Over het algemeen heb ik de neiging om met één duidelijk idee aan de slag te gaan. Ik streef naar een vorm van "herkenbaarheid" in de melodie. De harmonie en de ritmiek staan over het algemeen in functie van die melodie. Te veel informatie in één stuk vermindert de "leesbaarheid" van dat stuk."

Haal je je inspiratie ook uit andere kunstvormen zoals schilderkunst, literatuur en dergelijke?

Wissels: "Alles wat je kunt "absorberen" kan je inspireren. Elke kunstvorm, of impressies die we opdoen waar we ook zijn ter wereld. Maar ik ben meer van de school van 90% transpiratie en 10% inspiratie."

Waar ben je op dit moment mee bezig en wat kunnen we de volgende maanden van je verwachten?

Wissels: "Na zo'n 25 jaar in allerlei soorten formaties te hebben gespeeld van duo tot bigband en klassiek orkest is de drang gegroeid om een soloproject te realiseren en hopelijk gebeurt dat dit jaar nog. Verder ben ik met o.a. David Linx een symfonisch project aan het voorbereiden tegen 2007."

Wat vind je van de huidige Belgische jazzscene?

Wissels: "Sinds jaren zijn Toots en Philip Catherine de grote vaandel dragers, internationaal gezien, van de Belgische jazz. Toch heb ik het gevoel dat er vandaag een veel bredere, gevarieerdere scene is van een veel hoger niveau dan pakweg 10, 15 jaar terug. België kan trots zijn op acts als Aka Moon, Octurn, BJO en individuen zoals Bert Joris. De complexe economische realiteit maakt het echter zeer moeilijk om projecten in het buitenland te realiseren.

Jazz in België? Als uitvoerend musicus ben je genoodzaakt het land te verlaten wil je je vak intensief beoefenen. Dit is de realiteit. België is te klein en te "arm" qua subsidies om iedereen volop

te laten werken, punt. Het is niet anders. Ik zie nu Robin Verheyen, Nicolas Kummert en andere jonge gasten regelmatig in Parijs. Zij hebben de stap genomen en proberen hun horizon te verbreden. Vanaf het begin deed ik dat al met m'n groep met Larry Schneider, Aldo Romano en Hein van de Gelijn, en sedert jaren met David Linx die nu zelf al zo'n zes jaar in Parijs is gevestigd. Geluk speelt een rol, maar toch... een aantal zaken kan je ook stimuleren, pushen en eventueel afdwingen. Kwesitie van overgave, en een beetje geluk."

Favoriete cd's?

Wissels: "Bill Evans "Portrait in Jazz", Miles Davis "Live at the Plugged Nickel" en John Coltrane "A Love Supreme". Die neem ik mee naar een onbewoond eiland."

Op 30 maart a.s. treedt Diederik Wissels aan de zijde van zanger David Linx op tijdens een concert in het Conservatorium van Brussel ter ere van David Linx die onlangs in Frankrijk werd benoemd tot "Chevalier des Arts et des Lettres".

(Leon Lhoëst zal bij gelegenheid van het huldeconcert op 30 maart een lezing geven over jazz in België in het Conservatorium van Brussel)

Meer info en discografie op:

<http://www.jazzinbelgium.com/musician/diederik.wissels>

<http://www.muzyiekcentrum.be>

<http://www.label-bleu.com>

Boeken

PRACTISING WITHOUT PROBLEMS Mental training for (jazz) musicians

Auteur: Michael Gustorff

Dit 76 blz. tellende boekje vertelt je voor de prijs van €14,80 hoe je moet werken, hoe je moet oefenen, maar vooral hoe je over jezelf moet denken. Daarnaast is een van de belangrijkste lessen dat je je eigen, unieke oefenmethode moet vinden, met behulp van dit boek wel te verstaan.

Het boek is geschreven voor al die musici die, ondanks hard oefenen, nauwelijks vooruitgang boeken. Hier wordt fijntjes aan toegevoegd dat degenen die wél vooruitgaan meestal andere problemen hebben: geen reden dus om jaloers te zijn.

De auteur beschouwt het boek eigenlijk als twee boeken in een; één boek om te lezen, en aldus ideeën op te doen, en één boek om in praktijk te brengen. Let wel, er staat geen noot muziek in dit boek, alleen suggesties en tips alerhande.

Na de uitleg hoe het boek te gebruiken volgt een kort hoofdstuk over meditatie en contemplatie. Dit wordt besloten met de woorden "Je bent wat je denkt; je creëert je eigen realiteit: als je wil veranderen, verander dan je manier van denken". Daarna hebben we hoofdstukken met de volgende titels: "Omgaan met nieuwe informatie", "Hoe te beginnen", "Oefenplannen", "Tijdens het oefenen", "Techniek oefenen", "Oefenen van Jazz-improvisatie", "Problemen en oplossingen", "Les geven en les krijgen" en "Op het podium".

In al deze hoofdstukken staan vetgedrukte oneliners die het onderwerp zouden kunnen suggereerd op blz. 6. Hier volgen enkele wilkeurig gekozen wijsheden.

"Geloof dat alles mogelijk is".

"Niet lui zijn, niet te hard werken, maar gewoon werken".

"Ieder moment heeft zijn eigen eigenschappen".

"Een instrument bespelen is gemakkelijk, je hoeft het alleen maar te doen".

"Als je met je instrument worstelt, worstel je met jezelf: stop daarmee".

"Spelen is luisteren: probeer de luisteraar te zijn, niet de speler".

"Niet gefrustreerd raken, zelfs als je niet krijgt

wat je wil".

"Doe iedere dag iets wat je daarvoor nog nooit gedaan hebt".

"Speel jezelf leeg om plaats te maken voor nieuwe ideeën".

Al deze oneliners (tips!) worden daarna toegelicht of in een context geplaatst. Het doet echter een beetje denken aan een dieetboek vol met goede tips: *het ontbijt is de belangrijkste maaltijd, eet drie maaltijden per dag, niets tussendoor eten, eet gevarieerd voedsel, niet te veel vet, veel groenten en fruit etc.* Iedereen weet het wel maar bijna niemand kan zich er consequent aan houden.

Desalniettemin kan het best nuttig zijn om dit boekje eens in te zien. Het geeft je op zijn minst de zekerheid dat jouw vragen en problemen niet uniek zijn. Als slechts één enkele tip, en er zijn er veel, je net weer die opening en veerkracht kan geven om een lichtpuntje in die ogenschijnlijk lange muziektunnel te ontwaren, dan heeft het zijn geld meer dan opgebracht.

Leon Lloëst

Michael Gustorff

"Practising without problems"

Music Design (2004)

Info: www.gustorff.com/TheTrainer

De 5 favoriete websites van ...

Sebastian De Krom

Sebastian De Krom is al sinds jaar en dag drummer bij de Britse zanger Jamie Cullum. De Nederlander verhuisde op zijn 17de naar het Belgische Tervuren. Daarna studeerde hij een tijd in de VS, en verhuisde hij naar Engeland. Maar België is en blijft zijn thuisland.

www.drummerworld.com

Voor een drummer spreekt deze website voor zich. "Hierop kan ik alles opzoeken over drummers die ik niet ken, of kan ik eens bekijken waarmee bekende drummers nu bezig zijn." Je vindt er ook stukjes audio en videoclips met drumsolo's, technieken, en zo verder. Zelfs tablaturen (neergeschreven drumpartijen) staan in overvloed op deze webstek.

www.muzeikmozaiek.nl

De naam van deze site doet anders vermoeden, maar hij heeft niks te maken met de Belgische organisatie Muziekmozaiek. Willem Duys was een radiomaker die 37 jaar lang het legendarische radioprogramma Muziek Mozaiek presenteerde. Hij stopte ermee, maar twee jonge Nederlanders zetten zijn werk voort op het internet. Er staan al 14 programma's op de site, over diverse onderwerpen zoals Toots, Acid Jazz,

Willem Duys zelf, maar ook klassieke muziek, synthesizers en zo verder.

www.jazz-clubs-worldwide.com

"Dit is een hele handige website. De lay-out is niet fantastisch, maar je vindt er alles over clubs over de hele wereld, zelfs tot in Azerbeidzjan. De site is ook interessant voor niet-muzikanten: je vindt er cd's, forums en zo verder. De info is zeer uitgebreid, precies wat ik nodig heb als ik mijn eigen projecten wil promoten." Een site die hier nauw bij aansluit is www.jazzmasters.nl, een groot adresboek van Nederlandse en Belgische jazzmuzikanten. Tweemaal per week verstuurt deze site ook een lijst met optredens.

www.fonos.nl

Fonos.nl is een archiefwebsite met vinylplaten die niet meer te koop zijn. Nederlandse platen die niet meer in de handel te vinden zijn, kan je hier

bestellen, en Fonos.nl brandt die dan op cd. Helaas kan je alleen uit Nederland en België bestellen. Een andere erg goeie Nederlandse archiefsite is www.jazzarchieff.nl. "België heeft dan wel meer legendarische jazzmuzikanten dan Nederland, daar kunnen wij niet aan tippen", zegt De Krom, "maar deze site is toch fantastisch. Ik ben nogal een archiefmens, dus zulke sites zijn een goudmijn voor mij."

www.emusic.com

"Emusic is een ongelooflijke catalogus om je iPod mee te vullen. Ik gebruik mijn iPod ontzettend veel: op lange vliegvlagen, op tour. Iedereen in de band heeft er een, en we zijn er allemaal weg van. Voor mij is dit de perfecte uitvinding, met al die muziek die er op zo'n kleine dingetje kan. Als we toeren zijn ook de Nederlandse en Belgische nieuwssites erg belangrijk, vooral telegraaf.nl en standaard.be. Als je lang op tournee bent, is het toch belangrijk om op de hoogte te blijven..."

Brecht Ranschaert

Vraagpunt

¿QUE?

Eigen muziekopnames met pc of digitale recorder?

In onze vorige aflevering bespraken we de mogelijkheid om je eigen muziek op het internet te plaatsen. Dat is natuurlijk allemaal heel leuk maar hoe krijg je jouw muziek opgenomen zonder dure studiotijd te betalen? In dit stukje belichten we twee mogelijkheden. De nodige randinformatie vind je zoals altijd onderaan dit artikel.

Sommige zullen zich nog de oude viersporenrecorders herinneren die toelieten om een compositie op cassette op te nemen. De sporenrecorder heeft ondertussen echter met de opkomst van de digitale technologie een serieuze groeispurt achter de kiezen. De nieuwe modellen die nu worden uitgebracht bieden de mogelijkheid om naast het uitwerken van een volledige eindmix ook een kant en klaar cd'tje te branden via een ingebouwde cd-schrijver. Nadeel aan deze machines is de relatief hoge kostprijs, de beperkte grafische weergave en in vergelijking met de pc de relatieve eenzijdigheid van de machine. Dit terzijde doen deze machines wel waarvoor ze bedoeld zijn: een compacte all-in-one opnamestudio leveren

voor de muzikant die zich geen studiotijd kan of wil veroorloven.

Samen met de recorders zijn pc's de laatste jaren zo krachtig geworden dat ook zij moeiteloos professionele geluidsopnames kunnen maken. Als de keuze valt om via de pc te werken, is altijd opteren voor de sterkst mogelijke pc die je kapitaal toelaat een mooi adagium.

Voor het opnemen van het geluid op je pc heb je verschillende mogelijkheden. Ofwel via een ingebouwde geluidskaart met een voldoende aantal, kwalitatief hoogstaande in- en uitgangen ofwel via een externe geluidskaart of mengtafel die via USB of firewire wordt aangesloten op je pc. Het voordeel aan een externe mengtafel is dat deze vaak ook kan aangewend worden om je muzieksoftware te besturen.

Want, de klanken op de harde schijf vormen natuurlijk nog geen cd-waardige eindmix. Hier komt de software aan te pas. Een overzicht van alle opnamesoftware is hier praktisch onmogelijk. Ik beperk me tot de drie hoofdspelers op het veld: Logic (Mac), Cubase SX (Win/Mac) en Ableton Live (Win/Mac). Alle zitten in de hogere prijsklasse (+/- € 450) maar ze bieden een volledig opnamepakket waarmee professionele opnames kunnen gemaakt worden. In wezen zijn deze pakketten

grafische emulaties van de oude sporenrecorder die toelaten om het geluid extensief te bewerken, effecten toe te voegen en een perfecte eindmix af te werken.

Tot slot: de digitalisering heeft ervoor gezorgd dat de opname en het afwerken van een muziekstuk nu kan gebeuren met een relatief beperkt budget en in de geborgenheid van de eigen repetitieruimte. Met de adressen onderaan zet ik je alvast op weg naar een oplossing die aangepast is aan je eisen.

Zo dat was het. Voor vragen of suggesties kun je natuurlijk altijd terecht op info@muzmoz.be. Tot volgende keer!

Arne Depoorter

Info:

www.musictechmag.co.uk
www.futuremusic.co.uk
www.interface.nl

Fabrikanten:

www.ableton.com
www.steinberg.de
www.apple.com/logic
www.tascam.com

Muziek is business!

Eigen muziek verkopen via internet

Een webwinkel openen is technisch gezien vrij eenvoudig. Er zijn tal van softwarepakketten en serverscripts op de markt. De muzikant kan via een eigen onlineshop opnames, boeken, cd's, merchandising artikelen i.v.m. zijn artistieke prestaties dan rechtstreeks aanbieden aan de muziek liefhebber. Maar waarop dient de muzikant bij online-exploitatie van zijn muziek-opnamen te letten?

Auteurs-, aanverwante- en online-exploitatierchten

Essentieel is, dat wie online muziek aanbiedt, zich verzekerd heeft van de toestemming van alle rechthebbenden. Allereerst zal de muzikant dienen na te gaan, of hij nog wel over de onlineverkooprechten m.b.t. zijn opnamen beschikt of dat hij deze mogelijk op exclusieve wijze aan anderen (bijv. platenmaatschappij) heeft overgedragen. Onderscheid dient te worden gemaakt tussen verkoop via het internet van fysieke dragers (cd's), dan wel het online aanbieden van deze opnamen in gecomprimeerde digitale vorm, zoals MP3-formaat, zodat de koper deze - tegen betaling - kan downloaden op zijn computer.

Als de muzikant deze online exploitatierchten (nog) bezit, dient hij verder na te gaan of hij de toestemming heeft van de houders van de auteursrechten (tekst en muziek) of van de naburige rechten (bijv. muziekproducent). Indien het eigen opnamen betreft, is de artiest zelf tevens producent en als zodanig houder van naburige rechten. Indien het om eigen composities gaat, is hij uiteraard zelf de auteursrechthebbende. Hij dient dan alleen nog te zorgen voor de betaling van de auteursrechten bij SABAM. Aanmelding bij de collectieve beheersorganisatie (bijv. SABAM) is in beginsel voldoende.

Indien een jazzclub eigen live-opnamen van uitvoeringen van artiesten op cd wil uitbrengen of online te koop aanbieden, is ook daarvoor de toestemming nodig van alle rechthebbenden m.b.t. de opnamen: de uitvoerende muzikanten, uiteraard ook de rechthebbenden m.b.t. het opgenomen muziekwerk (compositie en eventueel tekst). De toestemming van de producent is niet nodig, indien de jazzclub als producent kan worden beschouwd. Ook is van belang na te gaan, of men toestemming heeft voor het gebruik op de site van de voor de online verkoop gebruikte foto's, artwork en /of biografisch materiaal.

Wie zich als artiest daar liever niets van aantrekt, kan overwegen zich aan te sluiten bij bestaande online distributieketens, die op internet als een

soort bemiddelaar optreden tussen de artiesten en de consument. Deze ondernemingen clearen tegen een bepaalde vergoeding (meestal percentage op de online verkoopprijs) de rechten en verzorgen het betalingstraject, ook wat de financiële afwikkeling met de consument betreft.

E-commerce

Hoofregel is, dat de artiest niet als handelaar wordt beschouwd. De rechtspraak oordeelt, dat de artistieke creativiteit geen daad van koophandel is. Indien de artiest louter door hemzelf gemaakte opnamen van eigen werk online verkoopt, kan verdedigd worden, dat hij daarom nog niet als handelaar dient te worden beschouwd. Dat zal evenwel anders zijn, indien de artiest ook opnamen van anderen online aanbiedt of wellicht ook opnamen van andermans composities, die hij evenwel zelf heeft uitgevoerd.

Ook zal de artiest eerder als handelaar worden beschouwd, naarmate het commerciële aspect ("het winstoogmerk") van de onlineverkoop belangrijker wordt. Wij bevinden ons hier in een grijs gebied, waar veel zal afhangen van de concrete omstandigheden van een bepaald geval. Indien de artiest een afzonderlijke vennootschap opricht voor de onlineverkoop, zal deze in ieder geval geacht worden daden van koophandel te stellen.

De artiest cq. zijn vennootschap, die muziek via het internet verkoopt zal op duidelijke wijze o.a. de volgende gegevens op zijn website dienen te vermelden: rechtsvorm, (maatschappelijke) benaming maatschappelijke zetel/adres, ondernemingsnummer (Kruispuntbankwet), BTW-nummer en e-mailadres.

De voor downloading verschuldigde vergoedingen dienen duidelijk en ondubbelzinnig te worden aangegeven en dienen meer in het bijzonder te vermelden of belasting en leveringskosten (cd's) inbegrepen zijn.

De online muzikaanbieder dient, vóór sluiting van het contract, aan te geven:

- 1) in welke talen het contract kan worden gesloten;

- 2) de verschillende technische stappen om tot de sluiting van het contract te komen;
- 3) de technische middelen waarmee invoerfouten kunnen worden opgespoord en gecorrigeerd, voordat de order wordt geplaatst.

Indien een bestelling wordt geplaatst, dient deze zo spoedig mogelijk door de webwinkelier langs elektronische weg te worden bevestigd. Het ontvangstbewijs vermeldt o.m. een samenvatting van de bestelling.

De elektronische verkoper dient te kunnen bewijzen, dat aan al deze eisen is voldaan.

Het recht van de consument de transactie binnen de 7 dagen te annuleren is niet van toepassing bij onlineverkoop van muziek (met gelijktijdige downloading). Wel op de verkoop van cd's en dvd's, tenzij de verzegeling door de consument werd verbroken.

In beginsel is BTW verschuldigd over onlineverkoop. De BTW-plichtige artiest cq. zijn rechtspersoon, dient evenwel in beginsel geen BTW aan te rekenen, indien hij kiest voor het regime van de kleine ondernemingen (jaaromzet van niet meer dan € 5.500,00). Maar ook in het laatste geval dient de artiest een verklaring "aanvang van werkzaamheid" bij de belastingen in te dienen.

Indien een jazzclub de rechtsvorm van een vzw heeft gekozen, betekent dit inderdaad niet dat zij niet BTW-plichtig is. Het feit, dat een vzw geen winstoogmerk mag hebben, betekent inderdaad niet dat zij niet BTW-plichtig is.

Wees voorts duidelijk over uw privacybeleid (Wet Bescherming Persoonsgegevens) en regel de bestel- en betaalprocedures op een duidelijke wijze, bijv. via algemene voorwaarden.

Laat u tenslotte goed voorlichten over de risico's die verbonden zijn aan het verrichten van betalingen met creditcards via het internet. De handelaar draagt hier het risico van frauduleus gebruik van de creditcard.

Marinus Vromans

28th JAZZ HOEILAART INTERN'L CONTEST

21 - 22 - 23 September 2006

G.C. "de BOSUIL" Witherendreef, 3090 Jezus-Eik (Overijse)

PROGRAMMA

Donderdag 21 september 20.00 u.

- 4^e Brussels Jazz Orchestra Internationale Compositiewedstrijd voor Bigbands
- jamsession

Vrijdag 22 september 20.00 u.

Jazz Hoeilaart Intern'l contest (deel 1)

- 3 finalisten
- Concert "David Linx - Diederik Wissels duo"
- Jamsession

Zaterdag 23 september 20.00 u.

Jazz Hoeilaart Intern'l contest (deel 2)

- 3 finalisten
- Prijsuitreiking & optreden van de laureaat 2006
- jamsession

Laureatenconcerten van 15 tot 23 september, de week voorafgaand aan het concours, met de 1^e Prijs van 2005 **Le Monde de Kota** uit Frankrijk, te boeken via Muziekmozaïek, tel. 02/532 38 90 of info@muzmoz.be

De wedstrijd voor bigbands **BJOICC** (Brussels Jazz Orchestra International Composition Contest) vind dit jaar opnieuw plaats in het kader van Jazz Hoeilaart op donderdag 21 september 2006.

Een preselectiejury kiest vier finalisten uit deze inzendingen. Hun werk zal op de finaledag door het BJO uitgevoerd worden onder leiding van de componist. Een vijfköppige internationale jury zal uit deze finalisten een winnende compositie kiezen. De winnende componist ontvangt een opname op CD van zijn werk én een geldprijs van € 1500. Er is ook een Prijs van het Publiek, waarbij de aanwezigen in de zaal hun winnaar kunnen kiezen.

Voorwaarden: De wedstrijd is open voor componisten, die de dag van de finale geen 41 jaar zijn geworden. Slechts één compositie per deelnemer wordt toegelaten en mag niet eerder gepubliceerd zijn. Voor het volledige reglement contacteer het Brussels Jazz Orchestra vzw p/a Koen Maes, Lakenmakerstraat 31 bus 1, 2800 Mechelen (info@brusselsjazzorchestra.com -

www.brusselsjazzorchestra.com). Inzendingen dienen aangetekend te worden verzonden en worden ten laatste verwacht op 16 juni 2006.

Diederik Wissels en **David Linx** hebben hun roots in de druivenstreek. Inmiddels heeft dit onafscheidelijk duo in diverse formaties een faam gevestigd, die vooral in Frankrijk geleid heeft tot diverse bekroningen. Het werd de hoogste tijd om Linx en Wissels ook een thuiswedstrijd te laten spelen. Meer over dit duo en de knappe albums van de laatste tijd, kan de lezer vinden in recente edities van Jazzmozaïek.

info@debosuil.be en info@muzmoz.be

(foto: © Jos Knaepen)

Jazzpersboek 2005

De 3de editie van het Jazzpersboek is vanaf nu verkrijgbaar. Deze uitgave is een verzameling van jazzgerelateerde (hoofdzakelijk) Vlaamse persartikels. Bestellen kan door € 8 (incl. verzendingskosten) over te schrijven op 734-0064446-47 met vermelding "Jazzpersboek".

Wij sturen het boek dan op. Wil je het boek zelf komen ophalen en uiteraard geen verzendingskosten betalen kom dan tijdens de kantooruren langs bij **vzw Muziekmozaïek**, Wijngaardstraat 5, 1755 Gooik. T: 02 532 28 38, F: 02 452 34 94, info@muzmoz.be. Graag een telefoontje vooraf. Ook het **Folkpersboek 2005** is verschenen! Bel of mail voor meer informatie.

BJO
brussels jazz orchestra

mm
muziekmozaïek

de bosuil
gemeenschapscultuur van het Noorden

21-22-23 september 2006
28^e Jazz Hoeilaart Festival

Wedstrijd voor jonge Jazz-orkesten
Max 30 jaar • Belangrijke prijzen
• Concerten in binnen- en buitenland • CD van de 4 beste groepen
• Inschrijven vóór 10 juni 2006 • Reglement : www.muziekmozaiek.be

4^e BJO ICC Brussels Jazz Orchestra Composition Contest
Internationale Compositie-wedstrijd voor Bigbands
Max 40 jaar • BJO-Award • Inschrijven vóór 10 juni 2006 • Reglement : www.brusselsjazzorchestra.com

INFO : JAZZ HOEILAART INTERN'L CONTEST
c/o Albert Michiels • Jezus-Eiksesteenweg 47 • 1560 Hoeilaart • België
Tel./Fax : 32 (0)2 657 09 76 • E-mail : albert.michiels@pandora.be

Wat is er van de

FOLK?

mm
muziekmozaïek

FEEST van de FOLK

van 21 april tot 1 mei 2006

Wat is terrasfolk, wat gebeurt er in het Sportpaleis, wat voert Erik Wille in zijn schild? Allemaal vragen die vrolijk opgelost worden tijdens het **Feest van de Folk**, dat in 2006 gespreid wordt over **meer dan 10 dagen!** Het jaarlijkse muziekfestijn zal meer dan ooit de folk in al zijn genres en verschijningsvormen promoten over Vlaanderen en zelfs daarbuiten.

In 2002 zag het initiatief het levenslicht en nu al kunnen we spreken van een regelrechte traditie. Elk jaar krijgen steeds meer mensen op nog meer plaatsen de kans om het ganse klankenpalet van Folk te exploreren. Weg van de middelmaat en de kleurloosheid brengt **Feest van de Folk** contrastrijke, aanstekelijke en ontroerende concerten en gezellige voorstellingen. Een bont spectrum van organisatoren, cultuurcentra, folkroegen, muziekacademies, maar ook folkgroepen en gemotiveerde individuen haken hun wagentje vast aan de locomotief die getrokken wordt door **Muziekmozaïek, het impulscentrum voor Folk en Jazz** in Vlaanderen.

Alle initiatieven worden gebundeld op een mooie affiche die verspreid wordt in het hele Vlaamse land. Op de website www.feestvandefolk.be worden alle initiatieven in de kijker geplaatst.

Gereputeerde solisten en jeugdig geweld, door de wol geleverde virtuozen en geestdriftige debutanten, groepen van bij ons en kleurrijke, exotische ensembles spelen van 21 april tot 1 mei de pannen van cultuurtempels en bruine kroegen, van De Panne tot Herk-de-Stad. Folk binnen handbereik!

Uitgebreide informatie
over **alle activiteiten** is te verkrijgen
bij **Muziekmozaïek**,
Wijngaardstraat 5, 1755 Gooik,
tel 02 532 28 38, fax 02 452 34 94,
info@muzmoz.be
en op www.feestvandefolk.be

in het teken van
de folk

In de tijd van de Driekoningen kwamen de wijzen uit het Oosten. **Tegenwoordig komen de wijzen rond 6 januari uit alle windstreken afgezakt naar Gooik.** Ze weten natuurlijk dat **Muziekmozaïek** het jaar opent met een goed gevuld programma. Begin 2006 was het niet anders.

Het begon daar in Strijland al in de vroege namiddag. **Kadril** had vele tientallen doedelaars gemobiliseerd om een stunt voor te bereiden voor de Nekkanacht van 21 april. Toen de meer dan tachtig muzikanten een poging ondernamen om hun instrument te stemmen, leek het alsof een zwerm heksen zijn sabbat verliet. Maar toen **Bart De Cock** als een echte von Karajan zijn zakfilharmonie begon te dirigeren, bleek gauw dat het menens was. Ronduit indrukwekkend klonk het in de nederige parochiezaal. We kijken dus met meer dan hoge verwachtingen uit naar de uitvoering in het Antwerpse Sportpaleis.

Nekka nacht in het Antwerps Sportpaleis op 21 april. www.nekka.be/nekka.html

Walter Evenepoel

CURSUS MIDI

20 mei 2006 van 14u tot 18u

Wat we behandelen tijdens deze midi-workshop:

Wat is midi? Hoe midi aansluiten en instellen op een computer? Wat is General midi? Wat zijn midi-files? Hoe moet ik midi opnemen? Welke software bestaat er? Wat zijn Program Changes & SysEx? Wat zijn midi-kanalen? Hoe gebruik ik een Pianoroll & drumeditor? Hoe maak ik een partituur? Hoe importeren en exporteren van midi?

GENERAL
MIDI

Lesgever: Matthias Aerts
0495 92 14 05
sales@idealaudio.be
www.idealaudio.be

Waar: Muziekmozaïek
Wijngaardstraat 5
1755 Gooik

Prijs: € 20
Inschrijven: 02 532 28 38
info@muzmoz.be

HEVOS

De nieuwe standaard voor bassisten

www.hevos.nl
info@hevos.nl

11 juni 2006
Oud-Turnhout - Hofke Van Chantraine:

Jazz in 't Hofke

Gezellig festival voor jong en oud in de groene Kempen met:

11 u. aperitiefconcert - Jazzacademie

Vanaf 14 u.:
 Chordination
 Gymwoods
 Tutu Puane
 High Voltage Sextet

van 2 t.e.m. 18 juni loopt in 't Hofke tevens een boeiende "tentoonstelling jazzfoto's"

Meer info:
www.hofkevanchantraine.be
www.goezori.be

AFKIKKER

Blossom Festival

12 tot 15 april

info@afkikker.be - www.afkikker.be
 0475.313.997, 09.233.75.57

Tickets: Afkikker, En Passant, Fnac

Deze ruimte kopen?

Dat kan! Slechts € 75,00

En nog voordeliger bij jaarcontract:
 Vier (4) keer een spotje = € 225,00

Volgende uitgave: 15 juni 2006
 Reserveer voor 12 mei 2006.

MEER INFO:
 Vincent De Laat
 Tel. 02 532 38 90 • fax 02 452 34 94
 E-mail: vincent.de.laat@muzmoz.be

ADVERTEREN IN

jazzmozaïek

4 EDITIES PER JAAR: 15/03 - 15/06 - 15/09 - 15/12

Verschillende FORMATEN mogelijk: 1/1 - 1/2 - 1/3 - 1/4 pagina met of zonder steunkleur of losse bijlage(n) - prijs op aanvraag

Reserveer vóór: 15 mei voor de volgende editie van 15 juni

Vraag het ADVERTENTIEDOSSIER aan bij: Vincent De Laat
 Tel. 02 532 38 90
 of vincent.de.laat@muzmoz.be

Geniet het
 vertrouwen van
duizenden auteurs

Aarlenstraat 75-77
 B-1040 Brussel
 Tel: 02/286 82 11
 Fax: 02 230 05 89
<http://www.sabam.be>
 e-mail: info@sabam.be

Nlaatste Noot

Op zondag 18 december is **Jo Demuynck** overleden. Hij was een van onze bekende drummers van na W.O. II en was ook actief in jazzmiddens. In 1949 speelde hij in de formatie van Jean Omer, die in de alom bekende club *Le Boeuf Sur le Toit* speelde. Later werkte hij in diverse radio- en TV-orkesten.

Gitarist **Derek Bailey**, de voortrekker van de Britse free music, stierf op Kerstdag 2005 op 76-jarige leeftijd. Hij begon in showorkesten, maar met zijn vriend Tony Oxley begon hij alras vrijere horizonten te verkennen. Hij was ook betrokken bij het Incus-label en schreef een vandaag nog steeds verhelderend boek over vrije improvisatie: *Improvisation: its nature and practice in Music* (1980).

Pianist **Romano Mussolini**, de jongste zoon van de Italiaanse fascistische dictator, stierf in Rome op 3 februari op 78-jarige leeftijd, aan de gevolgen van een hartoperatie. Zijn afstamming belette hem niet 'decadente'

muziek te spelen. Hoewel hij in de jaren vijftig steeds meer op het voorplan kwam, verkoos hij uiteindelijk vele aanbiedingen naast zich neer te leggen, waarschijnlijk uit vrees voor de weerklank van zijn naam in bepaalde kringen. Hij was ook een gerespecteerd schilder.

Sherman Ferguson, een gerespecteerd studiodrummer, die vooral in L.A. werkzaam was, overleed op 61-jarige leeftijd op 22 januari 2006. Door zijn brede muzikale bagage dook hij ook sporadisch op in het jazzmilieu.

Tenorsaxofonist **Jack Montrose**, een van de sleutelfiguren van de West Coast jazz, stierf op 7 februari 2006 in Las Vegas op 77 jarige leeftijd (niet te verwarren met J.R. Montrose).

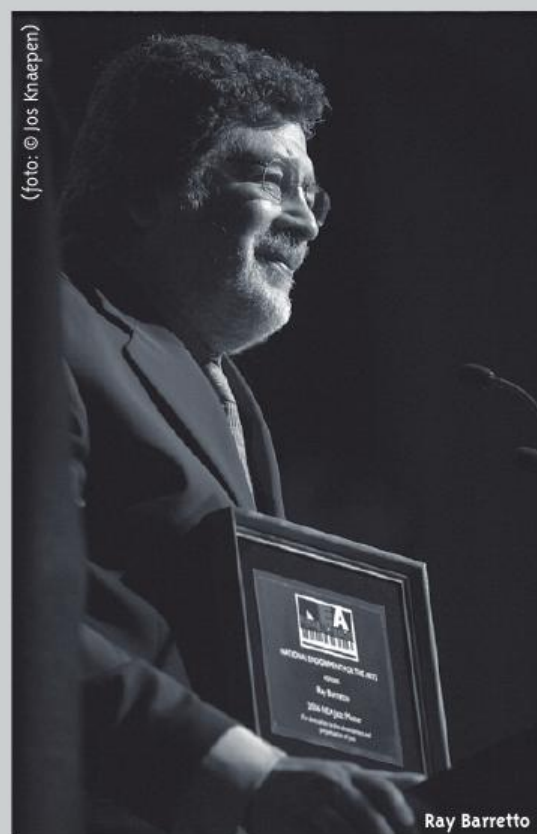
Elton Dean, oud-saxofonist van The Soft Machine, is op 8 februari in London overleden. Hij werd 61 jaar. Dean was nog actief in The Soft Machine Legacy en Soft Bounds.

Ray Barretto, een van de grootste percusionisten uit de Latin jazz, stierf op 17 februari 2006 in het ziekenhuis van Hackensack (New Jersey). Hij werd 76. In de smeltkroes van New York was de Puertoricaan een van de voortrekkers van de Afro-Cubaanse muziek. Hij speelde met vele jazzgroten, leidde door de jaren heen zijn eigen band en ook de Fania all stars, een verzameling Latijnse topmuzikanten onder de vlag van het Fania-label.

Bob Weinstock, stichter van het illustere Prestige platenlabel, stierf op 14 januari 2006. Hij was 77. Hij was geen muzikant, maar een jazzliefhebber en een ondernemer in hart en nieren. In 1949 verbaasde hij de jazzwereld met opnamen van Lennie Tristano's quintet op zijn New Jazz label. Later kwamen de opnamen op het Prestigelabel, met legendarische saxofonisten als Sonny Stitt, Stan Getz, Coleman Hawkins, John Coltrane, Eric Dolphy, Sonny Rollins. Maar ook trompettist Miles Davis was een tijd onderdak bij het Prestigelabel (1951-56) met uitschieters als Cookin', Relaxin', Workin', Steamin' ...with the Miles Davis Quintet. Ook het Modern Jazz Quartet (Django, Concorde) was een tijdje onder contract. In de jaren zestig, toen de klassieke jazz wat minder verkocht, ging Prestige meer en meer de richting uit van de souljazz. In 1972 werd Prestige verkocht aan Fantasy Records, nu zelf een onderdeel van de Concord groep.

Zanger **Lou Rawls** stierf aan de gevolgen van kanker op 6 januari in L.A. Hij was 71 geworden. Hij begon als gospelzanger. Zijn diepe basbariton met een groot bereik leidde hem naar de showbizz, waar hij drie Grammy's in de wacht sleepte en 40 miljoen platen verkocht. *Dead End Street* en *A Fine Brown Frame* (duet met een jonge Dianne Reeves) zijn wellicht zijn meest bekende hits.

Contrabassist **Bob van Oven** overleed op 4 februari 2006 op 83-jarige leeftijd in Dortmund. Hij was jaren lid van de Dutch Swing College band. Deze globetrotter speelde in zijn nadagen ook in de Golden River City Jazz Band van Kortrijkzaan Jean-Jacques Pieters.

(Over **Ray Barretto**)

In de smeltkroes van New York was de Puertoricaan een van de voortrekkers van de Afro-Cubaanse muziek.

THE FINEST IN JAZZ SINCE 1939

BLUE NOTE®
PRESENTEERT

ANDREW HILL TIME LINES
RELEASE 06/03

CASSANDRA WILSON THUNDERBIRD
RELEASE 03/04

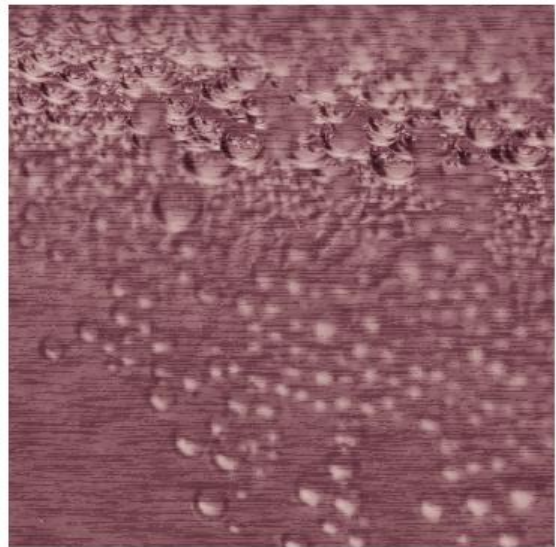
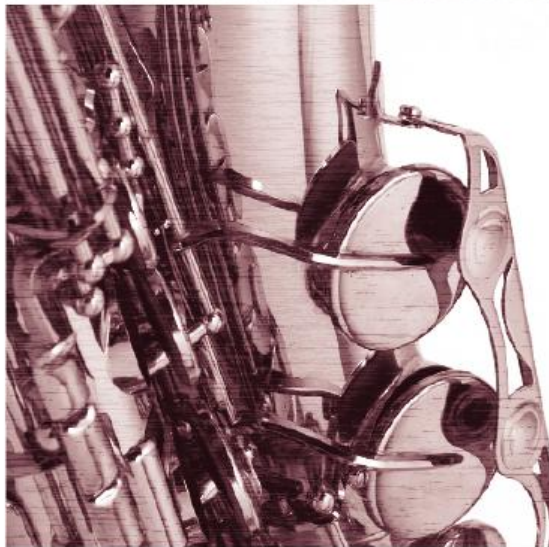
GONZALO RUBALCABA SOLO
RELEASE 06/03

PAT MARTINO REMEMBER
A TRIBUTE TO WES MONTGOMERY
RELEASE 03/04
CONCERT 14/07
Blue Note Records Festival Gent

www.bluenote.com

www.duvel.com